

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

**การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิต
เรื่อง “แค่ความคิดถึง”**

**DIRECTING OF DRAMATIC SHORT FILM
TITLE “TO MY MEMORY”**

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน..... 71461
วัน,เดือน,ปี - 9 พ.ค. 2558

b.....
i.....

**ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาพยนตร์และวิดีโอ ภาควิชาศิลปะศิลป์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2548**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์

การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิต เรื่อง “แค่ความคิดถึง”

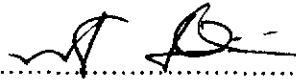
DIRECTING OF DRAMATIC SHORT FILM TITLE “TO MY MEMORY”

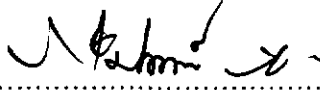

นายธนัตถ์พงษ์ ถังไชย

Mr.TANUTPONG THUNGCHAI

ภาควิชานิเทศศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาพยนตร์และวิดีโอ

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์..... วันที่ 26.12.49.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประภัสสร เกศอนันต์)

หัวหน้าภาควิชา..... วันที่ 26.12.49.....
(อาจารย์วิศักดิ์ รักใหม่)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิต เรื่อง “แค่ความคิดถึง” DIRECTING OF DRAMATIC SHORT FILM TITLE “TO MY MEMORY”
ชื่อ	นายชนดิพงษ์ ถึงใจย
สาขาวิชา	ภาพยนตร์และวิดีโอ
ภาควิชา	นิเทศศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2548
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประภัสสร เลิศอนันต์

บทคัดย่อ

จุดเริ่มต้นของการทำศิลปนิพนธ์เรื่องนี้เกิดจากมุมมองของวิถีชีวิตในต่างจังหวัด และความรักที่ผู้ใหญ่คนหนึ่งจะมีให้ต่อลูกหลานของตนเองในครอบครัวได้ จึงนำความคิดนี้มาพัฒนาเป็นบทภาพยนตร์ขนาดสั้นที่นำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับชีวิตของเด็กวัยรุ่นคนหนึ่ง ซึ่งเข้ามาอยู่ในเมืองหลวงเพื่อเรียนต่อในมหาวิทยาลัยแต่เขากลับหลงเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับวงการพนันฟุตบอลจนติดหนี้ และถูกทวงหนี้อย่างหนักจนต้องหนีกลับไปบ้านที่ต่างจังหวัดเพียงเพื่อหวังจะขอเงินจากก๋งเพื่อใช้หนี้ แต่เขากลับต้องผิดหวังเพราะก๋งของเขาซึ่งเป็นญาติเพียงคนเดียวที่เหลืออยู่ในชีวิตก็ไม่มีเงินเพื่อให้หนึ่งใช้หนี้เช่นกัน ทางที่เขาเลือกเดินในครั้งนี้กลับส่งผลให้ก๋งของเขาเกือบต้องจบชีวิตลงเพราะการทวงหนี้จากปัญหาที่เขานำกลับมา จนทำให้หนึ่งรู้สึกผิดและพยายามที่จะกลับตัวจากพฤติกรรมที่เขาก่อไว้ ซึ่งในอดีตที่ผ่านมาเขาไม่เคยมองเห็นความรักความห่วงใยที่ก๋งมีให้กับเขาเลย และถึงแม้หนึ่งจะทำตัวเช่นไรในสายตาของความเป็นผู้ใหญ่ของก๋งก็พร้อมจะให้อภัย และพร้อมที่จะยื่นมือเข้ามาให้ความช่วยเหลืออย่างจริงใจเสมอโดยคิดถึงความสุข และอนาคตของลูกหลานเป็นหลัก การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิตเรื่องนี้ มีวัตถุประสงค์หลักคือ เพื่อสร้างจิตสำนึกและระลึกถึงผู้สูงอายุซึ่งมักจะถูกมองข้ามความสำคัญและถูกละเลยความใส่ใจจากลูกหลาน เพราะความรัก ความผูกพันของในครอบครัวที่มั่นคงเป็นพื้นฐานของการใช้ชีวิตที่ดีในสังคมไทย

กิตติกรรมประกาศ

การเริ่มต้นทำศิลปนิพนธ์ในครั้งนี้สำเร็จไปได้ด้วยดีหลังจากใช้เวลาศึกษาค้นคว้า และผ่านกระบวนการทำงานต่างๆ อย่างเป็นขั้นตอน แต่ข้าพเจ้าไม่อาจทำงานไปได้ด้วยตัวของข้าพเจ้าเองเพียงคนเดียว ยังต้องอาศัยและพึ่งพามวลมนุษย์ท่านซึ่งให้ความช่วยเหลือด้วยไมตรีจิตและน้ำใจอันดีงาม ข้าพเจ้าขอขอบคุณ

- สมาชิกในครอบครัวของข้าพเจ้า
- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประภัสสร ภิศอนันต์ และคณะกรรมการทุกท่าน
- คุณง้วน ปทุมมาลัย, คุณเต็ง บัวสุวรรณ, คุณธนา พานิชผล, คุณบุญช่วย ธรรมทราทิพย์, คุณบุญเพิ่ม พันธุ์พิช, คุณวันคำ บัวสุวรรณ, บริษัทสวนยางราชไมตรีภาคตะวันออก จำกัด, มูลนิธิสว่างกตัญญู จันทบุรี, โรงพยาบาลสูง, โรงพยาบาลแหลมสิงห์, สถานีตำรวจร้อยตำบลพลั่ว, สถานีอนามัยตำบลบางกะไชย ที่เอื้อเฟื้อสถานที่ถ่ายทำ
- วีระ ปิยะภิญโญ, สิทธิชัย ภูมิศิริกรม, วุฒิพันธุ์ ปรีโยทัย, พระรล ไชยนันท์, จิตร์รัตน์ จินตศิริกุล, บุญช่วย ธรรมทราทิพย์, หทัยกานต์ สุขสะอาด, ธนิษตรี ภูมิพันธ์, คัมภีร์ ไหลจรัส ที่ร่วมแสดง
- ทีมงาน เพื่อน พี่น้อง ชาวนิเทศศิลป์ที่ให้ความช่วยเหลือ อีกทั้งบุคคลผู้เกี่ยวข้องทุกท่านที่ไม่ได้เอ่ยนามไว้ ณ ที่นี้

ขออำนาจสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายจงบันดาลให้ผู้มีพระคุณทุกท่านจงมีความสุข และความเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงานทั้งตนเองและครอบครัว

ธนติพงษ์ ถังไชย
20 มีนาคม 2549

สารบัญ

บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพประกอบ	จ
บทที่	
1. บทนำ	
หัวข้อโครงการ	1
ความเป็นมาของโครงการ	1
ลักษณะของโครงการ	2
คำจำกัดความของโครงการ	2
วัตถุประสงค์โครงการ	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
ขอบเขตของโครงการ	2
แนวทางบรรลุเป้าหมาย	3
แหล่งข้อมูล	3
2. การศึกษาค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล	
2.1 ภาพยนตร์ขนาดสั้น (Short film)	4
2.2 ภาพยนตร์แนวชีวิต (Drama)	13
2.3 ปัญหาสังคมในสังคมไทย	15
3. บทภาพยนตร์	
3.1 ประเด็น	26
3.2 โครงเรื่องย่อ	26
3.3 ลักษณะตัวละคร	26
3.4 การพัฒนาบทภาพยนตร์	28
4. ขั้นตอนก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์ (Pre production)	
4.1 บทภาพยนตร์ฉบับถ่ายทำ (Shooting script)	67
4.2 การแยกองค์ประกอบของการถ่ายทำ (Script breakdown)	79

4.3บทบาท (Shooting board).....	88
4.4การจัดการงบประมาณในการสร้างภาพยนตร์ (Budget).....	101
4.5การคัดเลือกนักแสดง (Casting).....	104
4.6การสำรวจค้นหาสถานที่ถ่ายทำภาพยนตร์ (Location scout).....	110
4.7เอกสารนัดเรียกตัวนักแสดง (Call sheet).....	114
5. ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ (Production).....	123
5.1งานกำกับนักแสดง (Acting).....	125
5.2งานจัดฉาก (Setting).....	127
5.3งานถ่ายทำภาพยนตร์ (Cinematograph).....	130
5.4การจัดการกองถ่าย (Production management).....	143
5.5การบันทึกเสียงภาพยนตร์ (Sound recorder).....	144
6. ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ (Post – production).....	147
6.1การตัดต่อลำดับภาพหยาบ (Rough cut).....	147
6.2การตัดต่อลำดับภาพละเอียด (Fine cut).....	156
6.3การตัดต่อลำดับเสียง (Sound post – production).....	168
7. บทสรุปและข้อเสนอแนะ.....	173
บรรณานุกรม.....	177
ประวัติผู้เขียน.....	178

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่		
4.1.1 - 4.1.94	บทภาพ (Shooting board)	88
4.2	ภาพนักแสดง หนึ่ง	105
4.3	ภาพนักแสดง กิ่ง	106
4.4	เครื่องแต่งกายของตัวละคร หนึ่ง ตอนที่หนึ่งกลับมาพร้อมกับปัญหา	108
4.5	เครื่องแต่งกายของตัวละคร หนึ่ง ตอนที่หนึ่งกลับมาตัวเป็นกนดใช้หนี้แล้ว	108
4.6	เครื่องแต่งกายของตัวละคร กิ่ง	109
4.7	ภาพตลาดที่ Set เพื่อการถ่ายทำ	111
4.8	ภาพภายในบ้านกิ่ง	111
4.9	ภาพโรงพยาบาล	112
4.10	ภาพศาลเจ้า	112
4.11	ภาพบ้านขายในตลาด	113
4.12	ภาพสวน	113
5.1	ตัวอย่างฉากต้องใช้แสงจากธรรมชาติเพื่อเป็นฉากเวลาเช้า	121
5.2 - 5.3	ภาพภายในบ้านกิ่งหลังจาก Set เรียบร้อยแล้ว	127
5.4 - 5.5	ภาพศาลเจ้าขณะ Set และหลัง Set	128
5.6 - 5.7	ภาพตลาดจากเหตุการณ์จริง	128
5.8 - 5.9	ภาพตลาดที่เกิดจากการ Set ทั้งหมด	129
5.10 - 5.11	ภาพฉากบ้านขายในตลาดที่กิ่งขอยืมเงิน	129
5.12	ภาพการจัดแสงภายในบ้านกิ่ง	131
5.13	ภาพการจัดแสงภายในศาลเจ้า	132
5.14	เบื้องหลังการซ้อมกล้องก่อนการถ่ายทำ	145
5.15	เบื้องหลังการจัดวางตำแหน่งของไฟ	145
5.16	เบื้องหลังการจัดไฟเพิ่มจากแสงธรรมชาติที่กิ่งจะเดินไปเปิดหน้าต่าง	145
5.17	เบื้องหลังการจัดไฟและการซ้อมมุมกล้องก่อนการถ่ายทำ	146
5.18	ภาพที่ได้จากมุมกล้องของภาพที่ 5.17	146

5.19 การใช้แสงธรรมชาติให้เป็นประโยชน์ การเพิ่มควันเข้าไปทำให้สร้างอารมณ์และบรรยากาศของภาพ	146
6.1.1 - 6.1.121 ตัวอย่างการตัดต่อลำดับภาพหยาบ (Rough cut)	147
6.2.1 - 6.2.174 ตัวอย่างการตัดต่อลำดับภาพละเอียด (Fine cut)	156

บทที่ 1

บทนำ

หัวข้อโครงการ

การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิต เรื่อง “แค่ความคิดถึง”

ความเป็นมาของโครงการ

ครอบครัวเป็นหน่วยสังคมที่สำคัญยิ่งของมนุษย์ ความสัมพันธ์ของสมาชิกในครอบครัวที่สงบสุขมีอิทธิพลต่อความสงบสุข และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของหน่วยสังคมอื่น สมาชิกที่มาจากครอบครัวที่มีปัญหาอาจจะสร้างปัญหาแก่สังคมได้ในเวลาต่อมา

ในทุกวันนี้สาเหตุของความเครียดนั้น มาจากการเห็นความสำคัญด้านวัตถุมากกว่าจิตใจ ทำให้หมดความสุขแม้ว่า แต่ละคนจะมีความรู้หรือมีการศึกษาสูงขึ้นไปก็ตาม ซึ่งทำให้ผู้คนในสังคมละเลยการให้ความสำคัญของสถาบันทางครอบครัว ในอนาคตผู้สูงอายุมีแนวโน้มสูงขึ้นและมีการย้ายถิ่นฐานมากขึ้นของบุคคลวัยทำงาน ในต่างจังหวัดเพื่อเข้ามาทำงานในตัวเมือง ทำให้ผู้สูงอายุในต่างจังหวัดถูกละเลยการให้ความสำคัญลงไป ครอบครัวในยุคปัจจุบันมีการลดขนาดลงเป็นครอบครัวเดี่ยวมากขึ้น ในต่างจังหวัดบางครอบครัวมีผู้สูงอายุอยู่ตามลำพังเนื่องมาจากหน้าที่การงานของคนวัยทำงานหรือวัยศึกษาหาความรู้ที่เป็นลูกหลาน ทำให้หลายครอบครัวละเลยการให้ความสำคัญกับครอบครัวลงไปซึ่งเป็นสถาบันที่สำคัญของสังคม

ดังปรัชญาแต่ที่บอกว่า “คนเราไม่เคยคิดถึงตีนเมื่อรองเท้าไม่กัด” จากความคิดนี้เองทำให้ข้าพเจ้าอยากเสนอเหตุการณ์ผ่านภาพยนตร์แนวชีวิตที่พูดถึงเรื่องราวเกี่ยวกับครอบครัวที่ไม่เห็นความสำคัญของสถาบันครอบครัว ซึ่งกว่าที่จะเห็นความสำคัญของครอบครัวมันก็เกือบจะสายไปแล้ว

ลักษณะของโครงการ

เป็นการศึกษาการผลิตภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิต เนื้อหาเกี่ยวกับผู้สูงอายุซึ่งเป็นที่ฟังได้เสมอสำหรับคนในครอบครัว เพื่อสะท้อนปัญหาสังคมในต่างจังหวัดซึ่งละเลยไม่ให้ความใส่ใจกับผู้สูงอายุและปล่อยให้ผู้สูงอายุอยู่เพียงลำพัง ผู้คนวัยทำงานต่างมุ่งหน้าเข้าสู่เมืองหลวง

คำจำกัดความของโครงการ

การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิต เพื่อสะท้อนปัญหาเกี่ยวกับความรักที่ผู้สูงอายุมิให้กับลูกหลาน และพร้อมจะเป็นที่พึ่งพิงให้กับลูกหลานตลอดเวลา

วัตถุประสงค์ของโครงการ

- 1.ผลิตภาพยนตร์สะท้อนสังคมเกี่ยวกับการละเลยการให้ความสำคัญกับครอบครัว
- 2.สร้างความรู้สึกของผู้ชมให้มีอารมณ์ร่วมไปกับภาพยนตร์ได้ตามจินตนาการของผู้กำกับ
- 3.สะท้อนปัญหาครอบครัวในต่างจังหวัดที่ผู้สูงอายุถูกละเลยการให้ความสำคัญ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เกิดความชำนาญจากการนำความรู้ทางด้านกรถ่ายทำภาพยนตร์มาใช้ในการผลิตผลงานทุกขั้นตอน
2. ได้มีโอกาสฝึกฝนและประสบการณ์จากการทำงานในระดับอาชีพ
3. เนื้อหาเรื่องราวในภาพยนตร์สามารถทำให้คนดูได้เกิดแง่คิด เพื่อนำไปปรับใช้ให้เกิดความสุขในชีวิตของแต่ละคนได้

ขอบเขตของโครงการ

ภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิต 1 เรื่อง ถ่ายทำด้วยกล้อง Digital Video ความยาวประมาณ 15 นาที

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวทางบรรณูป้าหมาย

- 1.ศึกษาในเรื่องโครงสร้างของบทภาพยนตร์ขนาดสั้นและภาพยนตร์แนวชีวิตโดยมีเทคนิคการเล่าเรื่องที่น่าสนใจ
- 2.ศึกษาปัญหาและความต้องการของวัยรุ่น
- 3.ศึกษาตัวอย่างภาพยนตร์เรื่อง, **ส้ม-แบงก์มือใหม่หัดขาย**, อ็อกไซค์ แปรง, พ.ศ.2545
- 4.ศึกษาตัวอย่างภาพยนตร์เรื่อง, **BIG FISH**, Tim Burtuns, พ.ศ.2547
- 5.ศึกษาตัวอย่างภาพยนตร์เรื่อง, **THE WAY HOME**, Lee Jeong-Hyeng, พ.ศ.2546

แหล่งข้อมูล

1.หนังสืออ้างอิง เช่น

- ศศ.ประภัสสร เลิศอนันต์, การกำกับภาพยนตร์, กรุงเทพมหานคร; สถาบัน เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, พ.ศ.2544
- Jo-Ellan Dimitrius และ Mark Mazzarella, วรรณคำ แปลและเรียบเรียง, **คู่มืออ่านคน**, กรุงเทพมหานคร; พ.ศ.2548
- Tom Lazarus, บวรศักดิ์ จำปาวัลย์ แปล, **เคล็ดลับการเขียนบทภาพยนตร์**, กรุงเทพมหานคร; พ.ศ.2547
- รักसानต์ วิวัฒน์สินอุดม, **นักสร้าง สร้างหนัง หนังสือ**, กรุงเทพมหานคร; จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, พ.ศ.2545

2.โสตทัศนวัสดุ เช่น

- www.dusitpoll.dusit.ac.th, ปัญหาวัยรุ่น,
- www.thaimental.com, **วัยรุ่นปัญหาหรืออนาคตของสังคม**, 20 พฤษภาคม 2546.
- ภาพยนตร์เรื่อง, **กุนยาขมดีที่สุดในโลก** , Lee Jeong-Hyeng , พ.ศ.2546

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 ภาพยนตร์ขนาดสั้น (SHORT FILM)

ความหมายของภาพยนตร์ขนาดสั้น

ภาพยนตร์ขนาดสั้นต้องมีความยาวไม่เกิน 30 นาที การเล่าเรื่องอาจจะมีพื้นฐานใน ภาพยนตร์ชีวิต ภาพยนตร์สารคดี หรือภาพยนตร์ทดลองชนิดต่างๆ ซึ่งสามารถเป็นไปได้ทั้ง Live action หรือ Animation ภาพยนตร์ขนาดสั้นมีวัตถุประสงค์ของการบรรยายเล่าเรื่องและรูปร่างของ เรื่อง อาจเกี่ยวข้องกับรูปแบบบรรยายหรือเรื่องที่กระตุ้นรูปทรงของการเล่าเรื่องหรือใช้การแสดง เป็นตัวบรรยาย ซึ่งมีการนำเสนอเป็นแบบแกล้งหรือกล่าววัตถุประสงค์ของเรื่องราวมากกว่าการ เป็นภาพยนตร์บันเทิงขนาดสั้นเท่านั้น

ภาพยนตร์ที่มีความยาวกว่า 30 นาที มีแนวโน้มที่จะเข้าถึงตัวละครและโครงเรื่องที่แตกต่าง กัน ซึ่งมักจะมีโครงเรื่องที่ 2 หรือโครงเรื่องรอง ในขณะที่ภาพยนตร์ขนาดสั้นมีการเข้าถึงตัวละคร อย่างเดียว โครงเรื่องและตัวละครง่าย ๆ ธรรมดา ซึ่งเวลาที่จำกัดนั้นจะช่วยเสริมสร้างความแตกต่าง ในเรื่องนี้ได้อย่างชัดเจน

คุณลักษณะที่แตกต่างระหว่างภาพยนตร์ขนาดสั้นกับภาพยนตร์ขนาดยาว

หากไม่พูดถึงความแตกต่างกันในเรื่องความยาวของระยะเวลาในภาพยนตร์ขนาดสั้นและ ภาพยนตร์ขนาดยาวแล้วนั้น ยังมีส่วนที่มีความแตกต่างกันอีกมากทั้งในเรื่องของตัวละครซึ่งต้องมี ตัวละครเฉพาะ ตัวประกอบอีกหลายตัว โครงเรื่องต้องมีความซับซ้อนอีกทั้งยังต้องมีโครงเรื่อง รอง อาจมีการบอกเล่าถึงของคนหลายคนในภาพยนตร์ขนาดยาวเรื่องเดียว แต่สำหรับภาพยนตร์ ขนาดสั้นนั้นไม่มีเวลามากพอที่จะมีโครงเรื่องซับซ้อน หรือโครงเรื่องรองได้ ความง่ายกว่าของ ภาพยนตร์ขนาดสั้นขึ้นอยู่กับจำนวนตัวละครและระดับของการวางโครงเรื่อง ซึ่งต้องไม่ยุ่งยาก

ซับซ้อนมากขึ้นไป แต่ไม่ได้หมายความว่าตัวละครหลักจะง่ายจนเกินไป เราต้องสร้างตัวละครหลักให้มีความซับซ้อน แต่ต้องเผยให้เห็นการแสดงที่ชัดเจนเพื่อเป็นการคลี่คลายหรือเปิดโครงเรื่องให้คนดูเข้าใจ เนื่องจากระยะเวลาในภาพยนตร์ขนาดสั้นมีไม่มากพอ

ตารางแสดงคุณลักษณะที่แตกต่างของภาพยนตร์ขนาดสั้นหรือภาพยนตร์ขนาดยาว

ภาพยนตร์ขนาดสั้น	ภาพยนตร์ขนาดยาว
1.ความยาวไม่เกิน 30 นาที	1.ความยาว 30 นาทีขึ้นไป
2.มีโครงเรื่องหลักเพียงโครงเรื่องเดียวที่ไม่ซับซ้อน	2.มีโครงเรื่องหลักและโครงเรื่องรองซับซ้อน
3.มีตัวละครจำนวนน้อย 2-3 ตัว ไม่เกิน 3-4 ตัว	3.มีจำนวนตัวละครหลักได้มากและยังมีตัวประกอบได้อีกหลายตัว
4.ลักษณะตัวละครไม่มีความหลากหลาย ประหยักรูปแบบที่ใช้ในการสร้างตัวละคร ตัวละครหลักอาจจะซับซ้อนแต่ต้องเผยถึงการกระทำ เพื่อเป็นการคลี่คลายให้คนดูเข้าใจ เนื่องจากไม่มีเวลาในการหยุดหารายละเอียดของตัวละคร	4.ลักษณะของตัวละครมีความหลากหลาย ลักษณะนิสัยของตัวละครเขียนแบบจากความ เป็นจริง มีระดับความละเอียดในการสร้าง บุคลิกภาพ
5.มีรูปแบบที่ยืมมาจากภาพยนตร์ประกอบอื่น เช่น การบรรยายจากภาพยนตร์สารคดี ลักษณะที่ไม่มีเรื่องราวของภาพยนตร์ทดลองต่างๆ และ ภาพยนตร์ Animation	5.มีรูปแบบการเล่าเรื่อง (Narrative Film) ที่สามารถแบ่งแยกเป็นแนวต่างๆ (Genre) เช่น หนัง Gangster หนังตะวันตก หนังเพลง
6.มีการพัฒนาบทมาจากเรื่องสั้น โครงกลอน ภาพถ่าย ละครความยาว 1 องก์หรือเรื่องจริง เหตุการณ์จริง	6.มีการพัฒนาบทจากนวนิยายเรื่องยาว อัตชีวประวัติของบุคคลสำคัญ ชีวิตจริงของ บุคคลสำคัญ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวทางพื้นฐานของภาพยนตร์ขนาดสั้น

แนวทางพื้นฐานของภาพยนตร์ขนาดสั้น แบ่งออกเป็นหัวข้อต่างๆ ดังต่อไปนี้

1.ความยาว ความยาวที่เหมาะสมที่สุดคือพอดีหรือลงตัวหรือได้สนองตอบเรื่องอย่างพึงพอใจเล่าเรื่องได้อย่างสมบูรณ์ ครบถ้วน

2.ศูนย์กลางความคิดหลัก คือ อะไรก็ตามที่เกี่ยวกับเรื่องทั้งหมดเป็นตัวยึดเรื่องราวและเนื้อเรื่องเข้าด้วยกัน เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งหมดควรจะเป็นบทเสริมของประเด็นหลัก

3.ข้อขัดแย้ง องค์ประกอบพื้นฐานของการแสดงทั้งหมด คือ ความต้องการทำให้เห็นข้อขัดแย้ง (Conflict) ชัดเจน ข้อขัดแย้งมีความสำคัญเพราะสร้างความตึงเครียด ซึ่งเป็นส่วนช่วยดึงดูดอารมณ์ของคนดูให้ทำงานจนกระทั่งข้อขัดแย้งนั้นได้รับการแก้ไข จากนั้นความตึงเครียดก็ผ่อนคลายในตอนจบของเรื่อง เราสามารถสร้างข้อขัดแย้งได้โดยกำหนดปัญหาหรือตั้งเป้าหมายอย่างใดอย่างหนึ่ง มีตัวละครต้องการในบางสิ่ง อาจจะไม่มีความสุขหรือไม่สมหวัง ซึ่งจะช่วยกลั่นกรองให้ (Dramatic) ชัดเจนยิ่งขึ้น อุปสรรคที่ขจัดปัญหาเป็นการเพิ่มข้อขัดแย้งให้มีความเข้มข้นขึ้น

พื้นฐานของข้อขัดแย้งมีอยู่หลายแบบสามารถเป็นไปได้ทั้งเรื่องแต่งขึ้นหรือเรื่องจริง

- ตัวเองขัดแย้งกับตัวเอง (Internal)
- บุคคลขัดแย้งระหว่างบุคคล (Personal)
- บุคคลขัดแย้งกับสังคม (Social Enviroment)
- บุคคลขัดแย้งกับธรรมชาติ (Physical Enviroment)

เป็นการขัดแย้งแบบใดแบบหนึ่งหรือหลายแบบรวมกัน เป็นการดึงความสนใจของเราไปหาความยากลำบากของตัวละครหลัก สร้างจุดเชื่อมของอารมณ์ที่สลับระหว่างคนดูกับตัวละครหลัก โดยแสดงสาเหตุของตัวละครหลักออกมาอย่างชัดเจน กำหนดข้อขัดแย้งโดยสร้างความต้องการของตัวละครหลักเพื่อเอาชนะข้อขัดแย้งและแก้ปัญหา แล้วเราจะพอใจเมื่อข้อขัดแย้งได้แก้ปัญหาแล้ว ถ้าตัวละครสามารถได้สิ่งต่างๆ มาอย่างง่ายดายก็ไม่เกิดเรื่องราว (Story) ได้

4.เพียง 1 เหตุการณ์หลักเท่านั้น แนวคิดของภาพยนตร์ขนาดสั้นเน้นที่เหตุการณ์เดียวที่เกิดขึ้นภายในเรื่องที่ต้องแก้ปัญหา เป็นการเล่าเรื่องในระยะเวลาที่กำหนดไว้ โดยการได้รับประสบการณ์ของภาพยนตร์มาในเวลาจริง ซึ่งต้องแสดงให้เห็นถึงจุดเด่นที่เกี่ยวกับเรื่องราวภายใต้ข้อจำกัดในเรื่องของเวลา

5.ขอบเขตปมหลังของเรื่อง ปมหลังของเรื่อง (Back Story) คือ ประวัติ ข้อมูล หรือการเปิดเผยของตัวละครที่จำเป็น เพื่อให้เข้าใจแรงจูงใจของตัวละครหลักในระหว่างเส้นทางของเรื่อง ซึ่งในเวลาจำกัดของภาพยนตร์ขนาดสั้นนั้น ทำให้ต้องทำความเข้าใจเรื่องและตัวละครอย่างง่าย

6.ตัวละครหลักตัวเดียว ควรมีตัวละครหลักเพียงตัวเดียว เนื่องจากภาพยนตร์ขนาดสั้นมีข้อจำกัดด้านเวลาเป็นตัวกำหนด ดังนั้นความซับซ้อนในการเสนอเรื่องราว ในส่วนของตัวละครอื่นๆ นั้นก็ควรมีส่วนส่งเสริมตัวละครหลักอย่างชัดเจนด้วย ตัวละครหลักมีความสำคัญที่สุด มีความชัดเจนในด้านบุคลิก ลักษณะ (Character) เป็นอย่างมาก การเข้าถึงตัวละครนั้นเป็นสิ่งจำเป็น ซึ่งทำได้ด้วยการแยกองค์ประกอบชีวิตของตัวละครออกเป็นพื้นฐาน 2 ประการ คือ

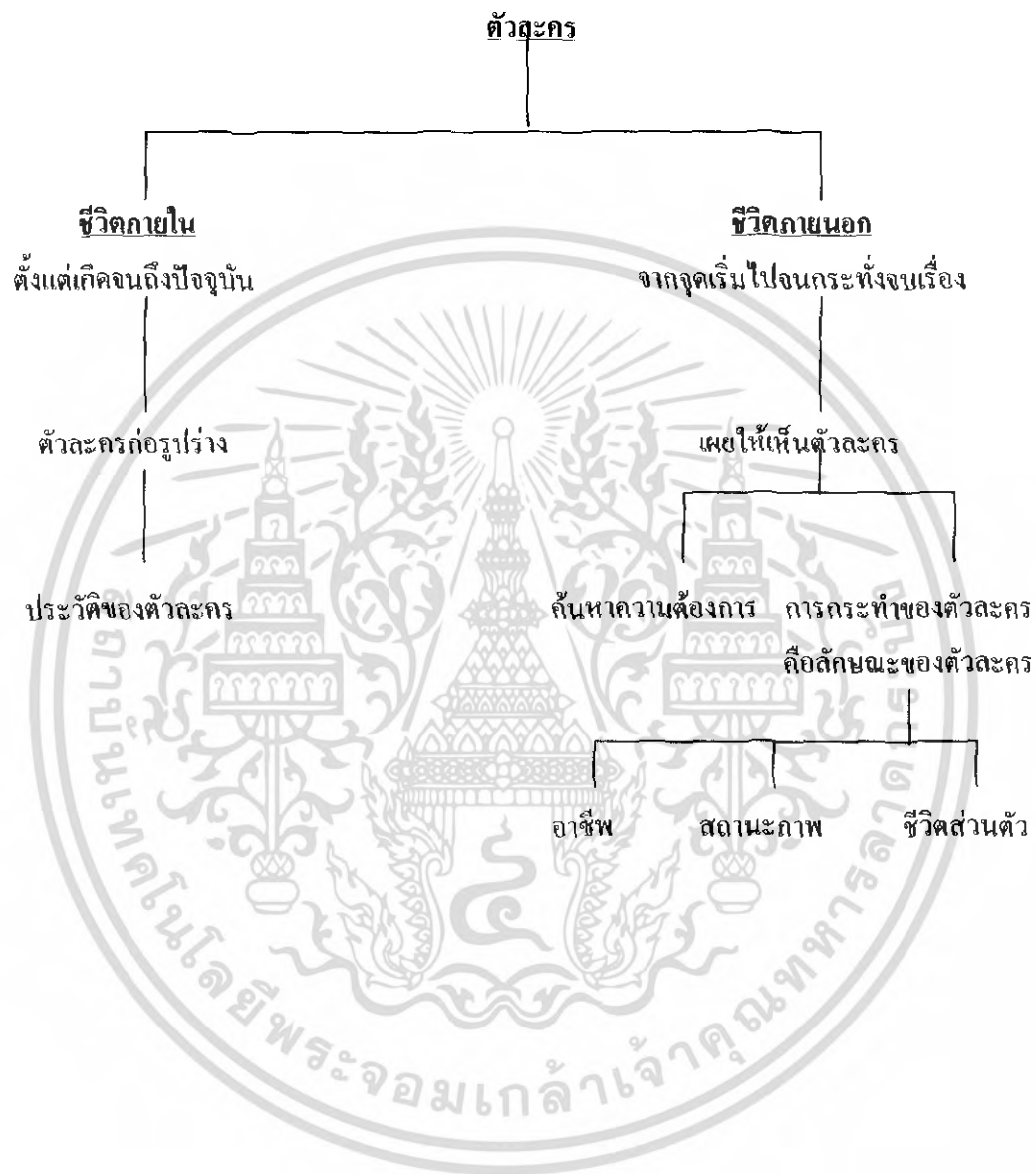
1.ชีวิตภายใน (Interior) เป็นส่วนที่มองไม่เห็นการกระทำ (Action) ของตัวละครเป็นภูมิหลัง (Background) ของตัวละคร เริ่มจากตั้งแต่เกิดจนถึงเวลาเริ่มเรื่องราวของภาพยนตร์ ซึ่งเป็นกระบวนการก่อรูปร่าง (Form) ตัวละครของเรา

2.ชีวิตภายนอก (Exterior) เป็นส่วนที่มองเห็นการกระทำของตัวละคร (Action) ซึ่งจะเผยให้เห็นลักษณะของตัวละครบอกความต้องการ มุมมองทัศนคติของตัวละครจนถึงบทสรุปของเรื่อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การแยกองค์ประกอบของชีวิตตัวละครเขียนเป็นแผนผังได้ดังนี้

¹ ประภัสสร เลิศอนันต์, การกำกับภาพยนตร์, กรุงเทพมหานคร; สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, พ.ศ.2544

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทภาพยนตร์ขนาดสั้น¹

รูปร่างของบทภาพยนตร์ขนาดสั้น

รูปร่างของบทภาพยนตร์ขนาดสั้นเป็นไปในโครงสร้าง (Structure) ที่ถูกจัดวางไว้ดังนี้

1. การเริ่มเรื่อง (Set up)
2. ตอนกลางเรื่อง ดำเนินเรื่อง (Development)
3. ตอนจบเรื่อง บทสรุปเรื่อง (Resolution)

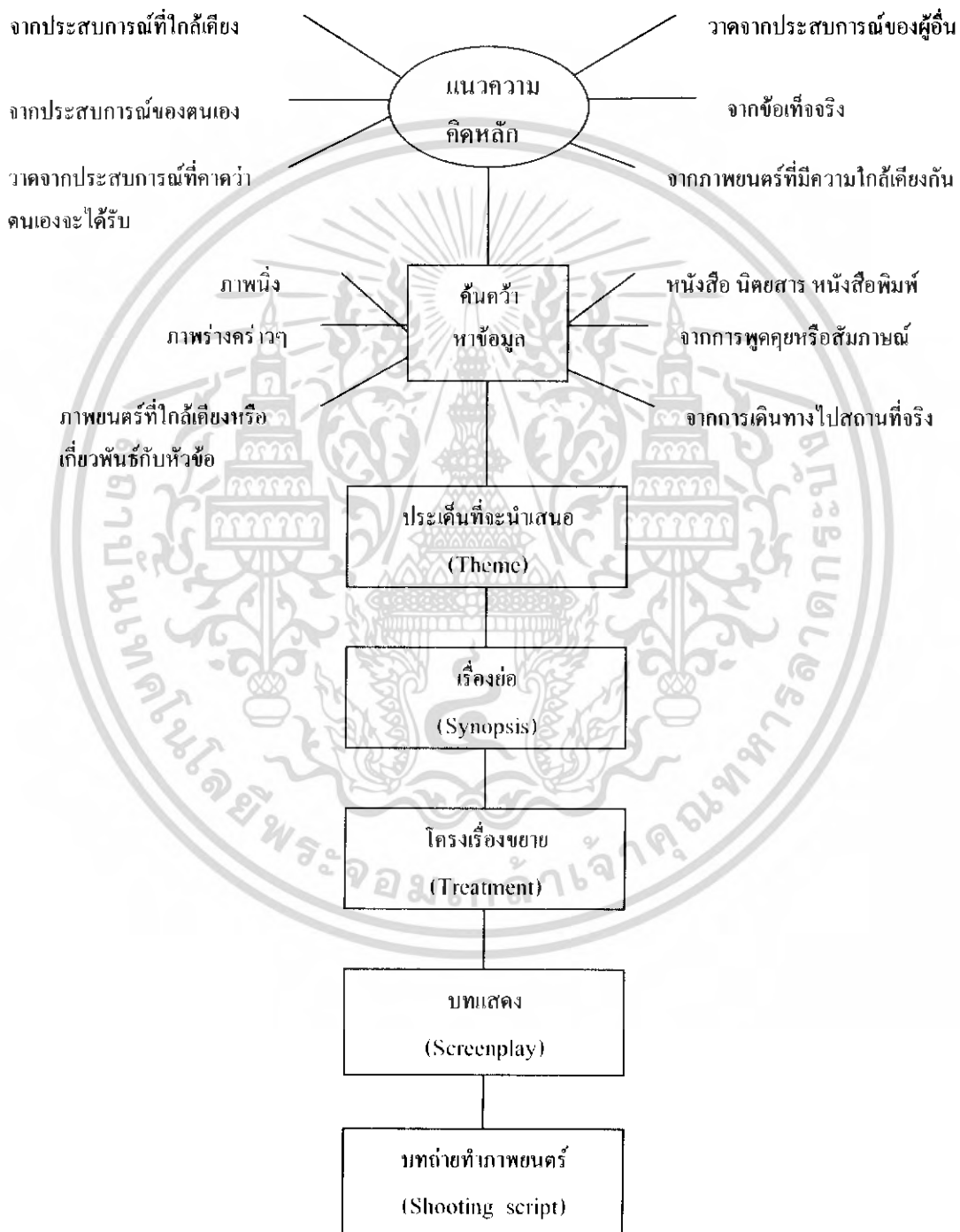
สูตรหรือรูปแบบเช่นนี้สร้างธรรมชาติของการแสดงเชิงบรรยายและไม่บรรยาย เนื้อเรื่องทั้งหมดมักเป็นไปตามรูปแบบนี้ ปัญหาได้ถูกหยิบยกมา ได้ดำเนินไปและแก้ไขจนถึงบทสรุปของเรื่อง เรื่องก็จบลง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเขียนบทภาพยนตร์ขนาดสั้น

ขั้นตอนการเขียนบทภาพยนตร์ขนาดสั้นพอจะจำแนกออกเป็นขั้นตอนได้ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอนต่างๆ ที่กล่าวมานี้มักใช้มากในการเขียนบทภาพยนตร์บันเทิงขนาดทั่วไป ในส่วนของภาพยนตร์ขนาดสั้นนั้นก็ใช้ขั้นตอนต่างๆ เหล่านี้เช่นกัน จะมีความแตกต่างกันในเรื่องของคุณลักษณะต่างๆ ที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น

1.Theme คือ ประเด็นหลักของเรื่องที่จะนำเสนอ เป็นหัวใจหลักที่ยึดเรื่องราวทั้งหมดเอาไว้ บอกเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินไปของเรื่อง

2.Synopsis คือ เรื่องย่อของภาพยนตร์ทั้งหมดที่ขยายออกมาจาก Plot ที่ถูกคัดเลือกแล้วอีกที เพื่อให้ทราบโดยรวมว่าภาพยนตร์เรื่องนี้เกี่ยวกับอะไร เรื่องย่อนี้จะช่วยในการกำหนดขอบเขตของเนื้อหาให้การดำเนินเรื่องออกไปผิดทิศทาง

3.Treatment คือ โครงเรื่องขยายที่นำเสนอเหตุการณ์อย่างต่อเนื่องกัน เป็นการขยายโครงเรื่องจาก Synopsis อีกที โครงเรื่องขยายเหมือนกับการเขียนเรื่องสั้น มีความยาวไม่จำกัดแต่ต้องไม่ยาวจนเกินไป ต้องนำเสนออย่างตรงไปตรงมา ใช้ภาษาที่เรียบง่าย ส่วนเรื่องรายละเอียดนั้นต้องมีการเล่าเรื่องราวที่ต่อเนื่องกัน ลักษณะเป็นการเขียนแบบบรรยายระบุดึงเนื้อหา ตัวละครหรือเหตุการณ์ต่างๆ โดยมิได้เรียงลำดับเหตุการณ์ว่าสิ่งใดมาก่อนมาหลัง

4.Screenplay คือ บทแสดงที่ขยายมาจากโครงเรื่องหลักทั้งหมด ขั้นตอนนี้จะเป็นการดำเนินเรื่องอย่างละเอียด มีการบรรยายโดยแยกออกเป็นฉากๆ เช่น การระบุออกมาว่าเป็นสถานที่ไหน ภายในหรือภายนอก สังเกตว่ายังไม่มีการใส่รายละเอียดของกล้องลงไป แต่จะเน้นไปที่เรื่องของตัวละคร บทสนทนา และการแสดงอย่างละเอียด

5.Shooting script คือ บทถ่ายทำภาพยนตร์ เป็นขั้นตอนการนำเอาบทภาพยนตร์มาใส่รายละเอียดต่างๆ เป็นการเขียนบทภาพยนตร์ขั้นสุดท้ายเพื่อนำไปใช้ในการถ่ายทำภาพยนตร์ มีรายละเอียดที่เพิ่มเติมจากจากบทแสดงดังนี้

5.1 ส่วนนำ ได้แก่

- เลขลำดับ Shot เรียงลำดับตั้งแต่ Shot แรกจนถึง Shot สุดท้าย
- สถานที่และเวลา แสดงว่าสถานที่นั้นอยู่ที่ไหน ภายในหรือภายนอก เวลาเช้า สาย บ่าย เย็นหรือกลางคืน

5.2 ส่วนภาพ ได้แก่

- มุมกล้อง กำหนดว่ากล้องจะถ่ายมุมไหนเพื่อการสื่อความหมายที่ดี โดยปกติมุมกล้องจะแบ่งเป็น มุมระดับสายตา(Eye level), มุมสูง (High angle), มุมต่ำ (Low angle)
- ขนาดภาพ กำหนดวัตถุที่จะถ่ายว่าจะให้อยู่ใกล้หรือไกลเพียงใด เพื่อที่จะสื่อ

ความหมายได้ตามที่ต้องการ โดยปกติจะมี 3 ขนาดภาพ ได้แก่ ขนาดภาพใกล้ (Close up), ขนาดภาพปานกลาง (Medium Shot), ขนาดภาพไกล (Long Shot) แต่จะมีการจำแนกรายละเอียดย่อยไปอีกเพื่อกำหนดขนาดภาพได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น เช่น ภาพปานกลางค่อนข้างใกล้ (Medium – Close up), ภาพไกลมาก (Extream – Long shot) เป็นต้น

-การเขียนคำอธิบาย คือ การเขียนบรรยายเหตุการณ์การแสดงของตัวละคร

-การเคลื่อนกล้อง ระบุการเคลื่อนไหวของกล้อง เช่น Zoom in, Zoom out, Dolly, Tracking เป็นต้น

-การเชื่อมต่อภาพ เมื่อต้องการจบ Shot แล้ว ต้องคำนึงถึงความต่อเนื่องของภาพ ซึ่งมีหลายลักษณะให้เลือกใช้ตามความเหมาะสม เช่น ตัดไป (Cut), เฟด (Fade), จางหาย (Dissolve) เป็นต้น

5.3 ส่วนเสียง ได้แก่

-เสียงบรรยายหรือเสียงสนทนา เสียงพูดเพื่อบอกความหมาย หรือเพื่อการดำเนินเรื่อง

-เสียงประกอบเพื่อช่วยสร้างอารมณ์ เช่น เสียงฟ้าผ่า เสียงปืน เสียงจกจันร้อง เป็นต้น

-เสียงดนตรีประกอบ เสียงเพลงหรือเสียงดนตรีที่ใช้ประกอบเรื่องราว

2.2 ภาพยนตร์แนวชีวิต (Drama)

ความหมายของภาพยนตร์แนวชีวิต

เป็นภาพยนตร์ที่มีเรื่องราวสะท้อนชีวิตของมนุษย์ที่อยู่ร่วมกันในสังคม บอกเล่าเรื่องราวผ่านตัวละครที่ประสบปัญหาแล้วต้องพยายามต่อสู้กับปัญหาที่เกิดขึ้นด้วยวิธีใดวิธีหนึ่ง เรื่องราวของปัญหาสามารถเป็นไปได้ทุกเรื่องไม่ว่าจะเป็นปัญหาครอบครัว ปัญหาความรัก ปัญหาการงาน ซึ่งต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเป็นจริงและต้องเป็นที่ยอมรับและสอดคล้องกับยุคสมัย

ชีวิตของทุกคนต้องมีปัญหาต่างๆ เข้ามาต่อสู้อย่างไม่มากนักน้อย ทำให้ทุกคนต้องต่อสู้ดิ้นรนเพื่อที่จะเอาชนะปัญหาต่างๆ เหล่านั้นให้ได้ ทำให้เกิดข้อขัดแย้งที่ทำให้เกิดการตัดสินใจซึ่งสิ่งนี้เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งในเนื้อหาของภาพยนตร์แนวชีวิต

จุดประสงค์ในการนำเสนอภาพยนตร์แนวชีวิต

ภาพยนตร์ชีวิตเป็นการถ่ายทอดเรื่องราวชีวิตของมนุษย์ ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องราวที่ใกล้ตัวมนุษย์มากที่สุด เพราะเรื่องราวต่างๆ ที่เกิดขึ้นนั้นเป็นความจริงที่สามารถเกิดขึ้นกับใครก็ได้ ทำให้ทุกคนที่ดูภาพยนตร์แนวชีวิตก็เหมือนกับการส่องกระจกมองตัวเอง การมองเห็นถึงปัญหาต่างๆ ในเรื่องราวที่เกิดในภาพยนตร์นั้น ทำให้คนดูรู้และเข้าใจมนุษย์ด้วยตนเองมากขึ้นและสามารถนำข้อคิดที่แฝงอยู่ในภาพยนตร์มาปรับใช้ในการดำเนินชีวิตของตนเองได้อย่างมีความสุข

เมื่อใครก็ตามที่ได้ชมภาพยนตร์แนวชีวิต ก็สามารถเข้าใจถึงอารมณ์ของตัวละครได้ดี เพราะเขาเข้าใจปัญหาที่เกิดขึ้นจากรายการที่ดูนั้น หรือเคยประสบพบเจอมาก่อนในชีวิต จุดประสงค์ในการนำเสนอเรื่องราวของภาพยนตร์แนวชีวิตนั้น เน้นที่การเข้าถึงอารมณ์ความรู้สึกนึกคิด และจิตใจของตัวละครอย่างลึกซึ้งนั่นเอง

ลักษณะของภาพยนตร์แนวชีวิต

ภาพยนตร์แนวชีวิตถูกจำแนกออกมาจากภาพยนตร์แนวอื่นๆ ด้วยเนื้อหาและเรื่องราวของภาพยนตร์เป็นหลัก แต่ด้วยเรื่องราวที่สะท้อนชีวิตมนุษย์นั้นทำให้มักจะคาบเกี่ยวกับภาพยนตร์แนวอื่นๆ ด้วย เช่น ภาพยนตร์ชีวิต-ตลก (Drama comedy), ภาพยนตร์เนื้อหาเกี่ยวกับความรัก (Drama – romantic) เป็นต้น

ภาพยนตร์แนวชีวิตพอจำแนกลักษณะออกได้ดังนี้

1. เนื้อหาเกี่ยวกับปัญหาชีวิตของตัวละครที่ต้องเผชิญ เป็นการเล่าถึงชีวิตจิตใจและอารมณ์อย่างลึกซึ้ง และการเข้าถึงตัวละครในทุกๆ ด้าน จนเกิดความสะเทือนอารมณ์ต่อคนดู
2. เหตุการณ์หรือปัญหาต่างๆ ที่ตัวละครพบมักมีความยุ่งยากซับซ้อน น่าสงสาร คนดูจะเอาใจช่วยตัวละครเพื่อให้หลุดพ้นสิ่งต่างๆ
3. มีความสมจริงตามธรรมชาติ มีเหตุผล แต่มีการปรับปรุงเพิ่มเติมซึ่งไม่เกินความจริง
4. ผลของเรื่องจะกล่าวถึงความเกี่ยวข้องของเหตุการณ์กับตัวละครเพียงกลุ่มหรือคนใดคนหนึ่ง มีผลต่อการดำเนินชีวิตที่คนดูรับรู้และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ในชีวิตประจำวัน
5. อาจมีการใช้สัญลักษณ์ทางภาพ ให้คนดูตีความหมายที่แฝงในจิตใจของตัวละคร
6. มีการใช้ภาพตัดต่อที่ขัด – หักเวลา (Timing) ของแต่ละซีน ต่างไปจากเวลาจริงซึ่งมีผลอย่างยิ่งต่อคนดู ระยะเวลาของเรื่องมีการสลับเหตุการณ์ความคิดคำนึง ความฝันและความทะเยอทะยาน มีความเกินมนุษย์หรือบางครั้งก็มีการเล่าเรื่องตามลำดับเหตุการณ์
7. มุมกล้องและขนาดภาพมีความหลากหลาย ให้คนดูเป็นผู้มีส่วนร่วมเหตุการณ์ ร่วมอยู่ในเหตุการณ์และเข้าถึงตัวละครในทุกๆ ด้าน
8. การจัดแสง มีการปรับแต่งเพื่อให้ผลทางอารมณ์ความรู้สึกของคนดู มีความสวยงามเกินจริงเล็กน้อย แต่ยังคงยึดหลักความเป็นจริงเอาไว้ เสริมสร้างบรรยากาศภายในฉากให้มากขึ้น
9. ใช้เทคนิคการตัดต่อเข้าช่วยเพื่อนำอารมณ์ให้กับคนดู มีการใช้ “Montage” ในการกระตุ้นอารมณ์คนดูอย่างชัดเจน

² พรประสิทธิ์ พัฒนารักษ์, การผลิตภาพยนตร์ขั้นสูง, กรุงเทพมหานคร; มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, พ.ศ.2542

2.3 ปัญหาสังคมในสังคมไทย

ปัญหาสังคมเป็นปรากฏการณ์อย่างหนึ่งในสังคมที่เกิดขึ้นควบคู่กันมากับสังคมมนุษย์ กล่าวได้ว่า หน้าที่ที่เกิดสังคมมนุษย์ขึ้น ปัญหาสังคมก็เกิดขึ้นด้วยเช่นกัน แต่สภาพของปัญหาสังคมในขณะนั้นยังอยู่ในสภาพที่ไม่มี ความสลับซับซ้อนและเข้มข้นจนมีผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของสมาชิกในสังคมมากนัก เนื่องจากสังคมยังมีขนาดเล็ก และมีสมาชิกจำนวนจำกัดแต่เมื่อสังคมได้คลี่คลายวิวัฒนาการไปสู่สภาวะความเป็นสังคมเชิงซ้อน สภาวะดังกล่าวได้ส่งผลให้ปัญหาสังคมได้เพิ่มความเข้มข้นและสลับซับซ้อนมากยิ่งขึ้น และดูเหมือนว่าจะเพิ่มมากขึ้นเป็นทวีคูณในอนาคต

ความหมายของปัญหาสังคม

คำว่า “ปัญหาสังคม” เป็นคำที่มีความหมายในลักษณะกว้าง ยากต่อการที่จะให้นิยามได้อย่างแน่ชัด ทั้งนี้เพราะปัญหาสังคมเป็นผลสืบเนื่องจากสังคม ซึ่งเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีขนาดใหญ่ โดยการเป็นจุดศูนย์กลางขององค์ประกอบรวมมากมายหลายชนิด การที่สังคมมีฐานะเป็นเป็นองค์ประกอบขนาดใหญ่ดังกล่าวนี้เอง ทำให้เกิดมุมมองขึ้นมากมายหลายแง่มุมนักวิชาการแต่ละท่านต่างก็ให้คำนิยามหรือความหมายไปนานาทัศนะ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับทัศนคติและมุมมองของแต่ละคนว่ามีความเห็นในมากอย่างไร เช่น เมื่อมีสถานการณ์หนึ่งเกิดขึ้นคนบางคนเห็นว่าเป็นภาวะที่เลวร้ายอย่างยิ่ง จะนำความเสื่อมเสียมาสู่สังคมอย่างรุนแรง ในขณะที่คนบางคนเห็นว่าเป็นภาวะปกติ ไม่น่าจะเป็นผลในทางเสื่อมเสียกับสังคมมากนัก เช่น ในกรณีของปัญหาแหล่งเสื่อมโทรมในเขตกรุงเทพมหานคร หรือทั่ว ๆ ไป ถ้าถามคุณครูประทีป อึ้งทรงธรรม จะได้อธิบายว่าไม่น่าเป็นห่วง เป็นปรากฏการณ์ปกติในสังคม เพราะเขาเหล่านั้นเคยชินอยู่ในสภาพแวดล้อมดังกล่าวและไม่เคยไปอาศัยอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดีกว่า ในทางกลับกันถ้าถามกลุ่มบุคคลที่มีฐานะทางเศรษฐกิจที่มีอื่นจะกินว่ามีความรู้สึกอย่างไรต่อปัญหาแหล่งเสื่อมโทรม พวกเขาเหล่านั้นก็จะตอบว่า เป็นปัญหาที่ต้องแก้ไขอย่างเร่งรีบ เพราะจะเป็นตัวทำลายสังคมและก่อให้เกิดปัญหาอื่น ๆ ตามมาอีกมากมาย จะเห็นได้ว่ามุมมองสถานการณ์ใด ๆ ว่าเป็นปัญหาสังคมหรือไม่ของบุคคลที่มีสภาพภูมิหลังแตกต่างกันนั้น จะมีความคิดที่แตกต่างกัน ดังนั้น จึงเป็นความยากอยู่ไม่น้อยต่อการที่จะให้ความหมายของคำว่า “ปัญหาสังคม” แต่อย่างไรก็ตาม จากการศึกษาและประมวลแนวคิดของนักวิชาการแต่ละท่าน แล้วสรุปความได้ว่า ปัญหาสังคมคือ สถานการณ์ใด ๆ ก็ตามที่เกิดขึ้นในสังคมแล้ว ได้ส่งผลกระทบต่อบุคคลจำนวนมากพอควร ในลักษณะที่สังคมนั้นไม่พึงประสงค์ และบุคคลจำนวนมากในสังคมนั้นมีความคิดเห็นตรงกันว่า จะต้องกระทำการแก้ไขโดยการกระทำร่วมกันทางสังคม

สถานการณ์ปัจจุบันเกี่ยวกับครอบครัวไทย

ผลการศึกษาและการสำรวจเกี่ยวกับครอบครัวไทย แสดงถึงแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงด้านค่านิยม และโครงสร้างของครอบครัว ดังที่ นางอุมาพร ตรังคสมบัติ, 2539 นักจิตวิทยาได้ตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับครอบครัวปัจจุบันว่า สังคมไทยเปลี่ยนแปลงไปมากได้ส่งผลกระทบต่อครอบครัวและบุคคล โครงสร้างของครอบครัวที่เปลี่ยนไปทำให้จำนวนลูกในแต่ละครอบครัวลดลงจาก 6.6 คน/ครอบครัว ในปี 2503 เป็น 2.4 คน/ครอบครัว ในปี 2533 และจะลดลงไปอีกและครอบครัวในเขตเมืองส่วนใหญ่เป็นครอบครัวเดี่ยว ซึ่งการเป็นครอบครัวเดี่ยวมีผลต่อปัญหาสุขภาพจิตของบุคคลจำนวนมาก จากสถานการณ์การแตกสลายของครอบครัวในสหรัฐอเมริกา การสำรวจพบว่า 1 ใน 2 ของคู่สมรสจะมีการหย่าร้างในที่สุด และ 6 ใน 10 ของการแต่งงานครั้งที่สองจะล้มเหลว ขณะที่ 1 ใน 3 ของเด็กที่เกิดมาจะอยู่ในครอบครัวที่พ่อแม่แต่งงานใหม่ก่อนอายุ 18 ปี และ 1 ใน 4 ของเด็กที่อาศัยอยู่ในเขตเมืองใหญ่จะมีพ่อหรือแม่เพียงคนเดียว นอกจากนี้ทุกระดับเศรษฐกิจ ฐานะชายจำนวนมากถอยหนีจากชีวิตครอบครัว ความรับผิดชอบที่ตนมีต่อครอบครัว และแม่จำนวนมากเลือกจะเลี้ยงดูลูกโดยปราศจากพ่อ ขณะนี้นักสังคมศาสตร์ในอเมริกาตั้งคำถามว่า เกิดอะไรขึ้นกับความสัมพันธ์ระหว่างชายและหญิง และทำไมการอุทิศตนให้ชีวิตสมรสและครอบครัวจึงลดลงในปัจจุบัน ซึ่งประเทศไทยมีสถานการณ์ไม่แตกต่างจากอเมริกาเท่าใดนัก

สำนักงานกลางทะเบียนราษฎร กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ได้สรุปสถิติการจดทะเบียนสมรสและหย่า ของ พ.ศ. 2533 - 2538 ของประเทศไทย และกรุงเทพมหานคร สถิติดังตารางที่ 6.1 แสดงแนวโน้มการสมรสและการหย่าร้างของทั้งประเทศและกรุงเทพมหานคร ที่คงที่มีได้ลดลง และศูนย์วิจัยธนาคารกสิกรไทย, 2539 ระบุว่า ในช่วง 10 ปี ที่ผ่านมานี้ มีการจดทะเบียนสมรส 4,151,635 คู่และมีกรหย่าร้าง 404,977 คู่ เป็นอัตราส่วน 10 คู่ จะมีการหย่า 1 คู่ อัตราการหย่าร้างปรากฏว่ามีสูงกว่าอัตราการแต่งงาน โดยอัตราเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.5 ต่อปี ในขณะที่การจดทะเบียนสมรสเฉลี่ยร้อยละ 2.7 ต่อปี สาเหตุใหญ่ของการเลิกกัน คือทั้งหญิงและชายมีความอดทนต่อกันน้อยลง ซึ่งมาจากความเครียดในชีวิตประจำวัน โดยความเครียดนั้นมาจากการเห็นความสำคัญด้านวัตถุมากกว่าจิตใจ ทำให้หมดความสุขแม้ว่า แต่ละคนจะมีความรู้หรือมีการศึกษาสูงขั้นก็ตาม

ผลอันเกิดจากการมีปัญหาเกี่ยวกับครอบครัว

ลูกหลาน ปรากฏผลในด้านต่าง ๆ ดังนี้

2.1 ความรู้สึก เกิดความรู้สึกว่าเหว่ สะอายหรืออับอาย หรือสับสนเกี่ยวกับเรื่องพ่อแม่ บางครั้งก็เกลียดชังฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง

2.2 บุคลิกภาพ เมื่อต้องขาดจากพ่อหรือแม่ อาจเกิดความขมขื่น ขาดความอบอุ่น และมั่นคง อีกทั้งยังอาจหวาดระแวง มองโลกในแง่ร้ายมากขึ้น และเปลี่ยนแปลงบุคลิกภาพกลายเป็นคนเก็บขี้ม โง่งม้าง หรืออารมณ์ไม่มั่นคง

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

2.3 สังคม เกิดความอับอายเพื่อน อาจหนีหน้าจากสังคมไปอยู่โคกเคี้ยวลำพองจนกลายเป็นบุคลิกภาพเมื่อเป็นผู้ใหญ่

2.4 พฤติกรรมเบี่ยงเบน อาจปรับตัวประชดประชันพ่อแม่ ด้วยการประพฤติกรรมหนีออกจากบ้าน ประพฤติผิดทางเพศ และอาชญากรรม ฯลฯ โดยเฉพาะเมื่อมีพ่อเลี้ยงหรือแม่เลี้ยงอาจเกิดการไม่ยอมรับและรู้สึกว่ามีใครรักตนจริง แสดงพฤติกรรมเบี่ยงเบนต่าง ๆ นานา ออกมา

การทอดทิ้งผู้สูงอายุ

ข้อสงสัยของสังคม : ผู้สูงอายุเป็นทรัพย์สินของสังคมที่มีคุณค่า หรือเป็นภาระของลูกหลานและสังคมวันนี้

คำว่า “ผู้สูงอายุ” กำเนิดขึ้นจากผลการประชุมของมูลนิธิวิจัยประสาท เมื่อปี 2505 เพื่อหาแนวทางในการสงเคราะห์และให้ความสุขแก่ผู้สูงอายุ ซึ่งที่ประชุมได้เสนอคำว่าผู้สูงอายุ แทนคำว่าคนแก่หรือคนชรา และในการประชุมสมัชชาโลกว่าด้วยผู้สูงอายุภาคพื้นเอเชีย และแปซิฟิก เมื่อปี 2524 กำหนดให้ใช้เกณฑ์อายุตามวันเกิดตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป สำหรับผู้สูงอายุ (the aged) ทั้งนี้แต่ละสังคมอาจกำหนดเกณฑ์ดังนี้ หรือ แตกต่างออกไปก็ได้ สำหรับประเทศไทยใช้อายุ 60 ปีตามวันเกิดภายใน 30 กันยายนของปี เป็นเกณฑ์สำหรับปลดเกษียณอายุ ถือเป็นการสิ้นสุดวัยทำงานของบุคคล ในชนบทประเทศไทยผู้สูงอายุหรือผู้อาวุโสของบ้านหรือละแวกบ้านได้รับการยกย่องยอมรับจากลูกหลานอย่างยิ่ง เพราะเหตุที่ลูกหลานได้อาศัยประสบการณ์ของผู้ใหญ่นำการดำเนินชีวิตของตน ท่านเหล่านั้นจึงเปรียบเสมือนคลังแห่งความรู้และประสบการณ์ชีวิตของลูกหลาน ลูกหลานศรัทธาเคารพนับถือ และกตัญญูดูแลท่านมิขาดตกบกพร่อง เมื่อการพัฒนาประเทศอย่างตะวันตกบังเกิดขึ้นอย่างจริงจังเมื่อราว 40 ปีที่ผ่านมา ผลของการพัฒนาเศรษฐกิจและการดำเนินชีวิตอย่างสากลของลูกหลานไทยได้หันเหแง่มุมของความคิดและสัมพันธภาพระหว่างลูกหลานกับญาติผู้ใหญ่ให้เอาอย่างตะวันตกมากขึ้น แม้ว่าพื้นฐานของชนบทประเพณีจะแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิงก็ตาม ลูกหลานส่วนหนึ่งอ้างเหตุผลความคับแค้นทางเศรษฐกิจของตน ซึ่งแบบอย่างการพึ่งตนเองของผู้สูงอายุในโลกตะวันตก และบางกลุ่มก็หมกมุ่นกับวิถีจักรในสังคมจนลืมญาติผู้ใหญ่ของตนเองอย่างสนิทใจ ในมุมหนึ่งของเมืองใหญ่มักได้เห็นภาพของคนชราเร่รอนขอทาน หรือดำรงชีวิตอยู่อย่างโคกเคี้ยวลำพอง หรือถูกทอดทิ้งไว้ในบ้านนานชั่วนาตาปี เช่นเดียวกับในชนบทบางแห่งที่ลูกหลานไปทำงานในเมืองหรือออกจากบ้านไป ปล่อยให้ญาติผู้ใหญ่อยู่บ้านโดยลำพังโดดเดี่ยว ปรากฏการณ์ทางสังคมเช่นนี้ยากที่ผู้สูงอายุในช่วงเวลานี้จะยอมรับและปรับตัวได้ จึงเกิดเป็นปมปัญหาสังคมใหม่ขึ้นในปัจจุบัน

71461

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถานการณ์ผู้สูงอายุ

ในปัจจุบัน บริการสาธารณสุขและระดับสุขภาพอนามัยของพลโลกโดยทั่วไปดีขึ้น จนปรากฏว่าอายุขัยเฉลี่ยของประชากรโลกเพิ่มขึ้นทุกปี ประเทศที่พัฒนาแล้วประชากรมีอายุขัยเฉลี่ยมากกว่า 70 ปี สำหรับประเทศไทย เมื่อปี 2538 อายุขัยเฉลี่ยของชายเพิ่มเป็น 63 ปี และหญิง 69 ปี และผู้สูงอายุก็มีจำนวนเพิ่มขึ้นทุกปี การประชุมสมัชชาโลกว่าด้วยผู้สูงอายุของภาคพื้นเอเชียและแปซิฟิก อันจะเกิดปัญหาทางเศรษฐกิจและสังคมได้ และสถิติปัจจุบันผู้สูงอายุโลกมีประมาณไม่น้อยกว่าร้อยละ 8 ของพลโลกทั้งหมด สำหรับประเทศไทยจำนวนผู้สูงอายุ เพิ่มขึ้นทุกปี จากร้อยละ 5.0 เป็นร้อยละ 6.3 และร้อยละ 7.4 (คาดทำนาย) ในปี 2523 , 2533 และ 2543 ตามลำดับ ในปี 2533 นั้นมีจำนวนผู้สูงอายุประมาณ 3.5 ล้านคน และจะเพิ่มสูงขึ้นไปถึง 4.8 ล้านคน และ 8 ล้านคน ในปี 2543 และปี 2558 ตามลำดับ ทั้งนี้ ศ. แพทย์หญิงศรีจิตรา บุนนาค , 2536 กล่าวว่า จำนวนคนไข้ประเภทผู้สูงอายุมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้น ดังเช่น ปี 2536 โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ มีคนไข้ภายในที่เป็นผู้สูงอายุ ร้อยละ 7 - 9 และคาดว่าจะเพิ่มขึ้นเท่าตัวในปี 2543 นี้

ในช่วงทศวรรษปัจจุบัน วงการวิชาการและรัฐบาลของประเทศไทยได้แสดงความสนใจและเสนอนำปัญหาของผู้สูงอายุต่อสาธารณชน เพื่อสร้างความเข้าใจและแสดงความรับผิดชอบต่อประชากรกลุ่มนี้ยิ่งขึ้น ดังเช่น นายแพทย์เสนอ อินทรสุขศรี, 2533 กล่าวสรุปเกี่ยวกับความทุกข์ของผู้สูงอายุว่ามี 5 ประการคือ

1. ทางด้านครอบครัว ขาดลูกหลานดูแลเอาใจใส่ ขาดที่อยู่อาศัย
2. ทางด้านเศรษฐกิจ ขาดปัจจัยทางการเงิน ขาดอาหาร
3. ทางด้านการงาน ต้องออกจากงานเนื่องจากเกษียณอายุ สังคมเปลี่ยนแปลงไปปรับสภาพตนเองให้เข้ากับสังคมไม่ได้ เกิดความกลัวว่าจะถูกทอดทิ้ง
4. ด้านความเจ็บป่วย เมื่ออายุมากขึ้นโรคประจำตัวก็มากขึ้น เช่น โรคความดันโลหิตสูง โรคเบาหวาน ฯลฯ
5. ความทุกข์ทางจิตใจ มีความหวาดระแวงต่อความไม่แน่นอนในชีวิตของตน มีความทุกข์ทางเพศสัมพันธ์ ปัญหาทางการเงิน จิตใจ อารมณ์หันเหไปตามความคิดที่หมกมุ่นในปัญหาดังกล่าว

ทัศนะของสังคมต่อผู้สูงอายุ ในปัจจุบันการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมของประเทศ มีผลให้เกิดความเปลี่ยนแปลงแนวคิด ทำที่ และการปฏิบัติต่อผู้สูงอายุ มีข้อสังเกตว่าผลการศึกษาและการสัมมนาในช่วงทศวรรษนี้ของผู้สนใจเรื่องนี้ต่างเห็นเช่นเดียวกันถึงแนวโน้มของคตินิยมและประเพณีเกี่ยวกับการเลี้ยงดูญาติผู้ใหญ่ เมื่อยามท่านชราภาพของลูกหลานไทยที่ลดลงจนสังคมไม่กล้าคาดหวังต่อคติความกตัญญูกตเวทีและการแสดงความรับผิดชอบของลูกหลานหรือองค์กรครอบครัวต่อผู้สูงอายุในปัจจุบันว่าเหมือนเดิม ปัญหาที่ผู้สูงอายุประสบอยู่นี้ ไม่ว่าจะ เป็นปัญหาทางกายและปัญหาสุขภาพจิตก็ตีมีมากและเปลี่ยนไปเกินกว่าที่ ผู้สูงอายุส่วนหนึ่งในขณะนี้จะสามารถปรับตัวและแก้ไขได้เอง โดยเหตุผลเชิงมนุษยธรรมจึงต่างเรียกร้องให้ครอบครัว

และองค์การสงเคราะห์ต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนต้องเพิ่มอำนาจ และเห็นถึงภาระนี้ว่าจำเป็นต้องช่วยเหลืออย่างกว้างขวางยิ่งขึ้นในขณะนี้ และในเวลาข้างหน้า

ทัศนคติและท่าทีของสังคมที่มีต่อผู้สูงอายุได้เปลี่ยนแปลงไปแล้ว ศ. ดร. พัทธา สายบุญ, 2536 กล่าวว่า สังคมมองผู้สูงอายุแตกต่างกันแยกเป็น 2 ประเด็นคือ

1. ทัศนคติและท่าทีของสังคมต่อผู้สูงอายุ

คติเดิม สังคมมองผู้สูงอายุว่าเป็นผู้มีพระคุณ ต้องเลื่อมใสศรัทธา

ในปัจจุบัน คติของสังคมควรพิจารณาแยกจากกันในระดับองค์กรทางสังคม ดังนี้

1.1 ครอบครัวยังถือว่าผู้สูงอายุเป็นผู้มีพระคุณและต้องตอบแทนพระคุณ

1.2 ชุมชน โดยจะมองในด้านชุมชนย่อยคือ งานอาชีพซึ่งแบ่งเป็น 2 กรณีคือ

1) งานราชการ ถือว่าผู้สูงอายุได้ทำประโยชน์ให้สังคมมาแล้ว จึงให้การตอบแทนโดยการให้บำนาญหรือบำนาญ

2) งานเอกชน ส่วนใหญ่สังคมใหญ่ไม่ให้ความห่วงใยในการตอบแทนแก่ผู้สูงอายุ โดยเฉพาะผู้ประกอบการอิสระ สังคมจะไม่ถือว่าเคยทำประโยชน์ให้

1.3 สังคมใหญ่ สังคมใหญ่สมัยนี้ ไม่มีใครมองว่าผู้สูงอายุเป็นผู้มีบุญคุณ เพราะฉะนั้นต้องตกเป็นหน้าที่ของรัฐ ที่ทำหน้าที่เป็นตัวแทนของสังคมในการให้ความช่วยเหลือผู้สูงอายุ และยังมีมูลนิธิของเอกชนบางมูลนิธิที่คำนึงถึงความสำคัญของผู้สูงอายุ มาช่วยแบ่งเบาภาระของรัฐด้วย

2. การดูแลและบริการผู้สูงอายุของกลุ่มสังคมต่าง ๆ จะแตกต่างกันดังนี้

2.1 ในฐานะผู้มีบุญคุณ การให้บริการจะทำให้ผู้สูงอายุอบอุ่นใจ

2.2 ในฐานะที่เป็นภาระของสังคม จะทำให้ผู้สูงอายุที่มาบริการ คับข้องใจ ดังนั้น

ควรสร้างสำนึกของผู้ให้บริการว่า ผู้สูงอายุเป็นผู้มีบุญคุณ

ในทำนองเดียวกันนี้ ศ. นันทนีย์ ไชยสุต, 2536 ได้ชี้ว่าโครงสร้างของสังคมได้เปลี่ยนแปลงไปทำให้ผู้สูงอายุประสบปัญหามากขึ้น ปัจจุบันครอบครัวในเมืองมีแนวโน้มที่จะเป็นครอบครัวเดี่ยวมากขึ้นถึงแม้ว่าบุตรหลานจะมีความสามารถเลี้ยงดูผู้สูงอายุในครอบครัวได้ แต่ก็มีปัญหาเรื่องขาดคนดูแล เป็นเหตุให้ผู้สูงอายุต้องไปใช้บริการของรัฐ เช่น สถานสงเคราะห์คนชรา และแม้ในชนบทที่ผู้สูงอายุอยู่กับลูกหลานเป็นส่วนใหญ่ก็ตาม เมื่อเจ็บป่วยลูกหลานก็เข้าไปทำงานในเมือง ขาดคนดูแลตั้งแต่ก่อน นโยบายประกันสังคมของรัฐยังไม่ครอบคลุมปัญหานี้ ฉะนั้นการประกันสังคมจึงเป็นสิ่งจำเป็นมากขึ้น ที่จะช่วยแก้ปัญหาของผู้สูงอายุต่อไป

สถานภาพขอทานหรือคนเร่ร่อนของผู้สูงอายุกลุ่มหนึ่ง ที่พบเห็นได้ในบ้านเมืองเราขณะนี้ รศ.ดร.นงลักษณ์ เทพสวัสดิ์, 2536 ได้ชี้ให้เห็นถึงสภาวะคือย่ำแย่สภาพและการประกันสังคมแก่กลุ่มนี้ว่า คนชราที่ถูกทอดทิ้งและต้องเผชิญชะตากรรมด้วยตนเองก็มี เมื่อทำงานไม่ไหว ส่วนหนึ่งหันไปยึดอาชีพขอทานเป็นหลัก เรามักจะเห็นอยู่ทั่วไปในสถานที่ต่าง ๆ คนชราที่ว่ำนี่เป็นคนที่ไม่มีทรัพย์สินของตนเองที่ได้สะสมไว้ในยามแก่เฒ่าและไม่มีลูกหลาน ญาติพี่น้องให้ความอุปการะ เป็นคนชราที่ถูกทอดทิ้งให้เผชิญชีวิตตามลำพังตามอาคารมออย่างน่าเวทนา เป็นอย่างยิ่งทีเดียว จริงอยู่ประเทศไทยมีสถานสงเคราะห์คนชราอยู่หลายแห่งกระจายอยู่ทั่วไปใน

กรุงเทพและต่างจังหวัด แต่ก็ยังไม่เพียงพอและยังไม่มีหลักประกันคนชราอย่างทั่วถึง คนชราที่ถูกทอดทิ้งที่กำลักล่าวถึงในที่นี้ มีอยู่ด้วยกัน 3 ประเภทคือ

- 1) เป็นคนชราที่มีลูกหลานและญาติพี่น้องขาด
- 2) เป็นคนชราที่ไร้ญาติขาดมิตรโดยสิ้นเชิง
- 3) เป็นคนชราที่มีฐานะเลี้ยงตนเองได้ ไม่มีปัญหาในด้านปัจจัยในการดำรงชีพ บางรายอยู่ในฐานะร่ำรวย แต่ถูกทอดทิ้งทางใจ

ในประเทศไทยเรานั้น ได้มีนักการศึกษาชาวต่างประเทศเข้ามาศึกษาเรื่องสวัสดิภาพคนชราในเมืองไทย บางคนได้ตั้งข้อสังเกตไว้ว่าคนชราในเมืองไทยยังอยู่ในสภาพที่ต่ำกว่าคนชราในต่างประเทศอีกเป็นอันมาก ทั้งนี้เพราะประเทศไทยได้รับวัฒนธรรมชนบทรอบนิคมประเพณีอันดั้งเดิมจากหลักธรรมในพระพุทธศาสนา อย่างไรก็ตาม แม้สังคมไทยจะมีวัฒนธรรมประเพณีที่กำหนดให้ลูกหลานต้องเลี้ยงพ่อแม่ ปู่ย่า ตายาย ก็ตามแต่เนื่องจากในปัจจุบันสภาพความยากจนซึ่งมีอยู่มากในสังคมไทย เป็นเหตุให้ลูกหลานไม่อาจเลี้ยงดูพ่อแม่ ปู่ย่า ตายาย ผู้ชราภาพได้ คนชราต้องถูกทอดทิ้งดังที่ได้กล่าวแล้ว ในประเทศไทยจึงสมควรได้พัฒนากฎหมายประกันสังคม โดยเฉพาะการประกันสังคมสวัสดิภาพคนชรา เพื่อให้เป็นหลักประกันของคนชราในชาติให้ได้มีสวัสดิภาพโดยทั่วกัน

การให้การดูแลและบริการต่อผู้สูงอายุจากสังคม ทั้งจากครอบครัวและองค์การสงเคราะห์มีความจำเป็น ลักษณะของงานดูแลบริการต่อผู้สูงอายุที่เหมาะสมนี้ ศ.ดร.พิทยา สายหู, 2536 ได้เสนอแนะว่ามีไว้เพียงแต่การให้เงินหรือปัจจัยในการดำรงชีวิตเท่านั้น แต่ควรเพิ่มกิจกรรมที่ผู้สูงอายุได้มีส่วนร่วมกับสังคม กล่าวคือ นอกเหนือจากปัญหาทางด้านร่างกายแล้ว ปัญหาที่แฝงอยู่เกี่ยวกับฐานะทางสังคมของผู้สูงอายุนั้น นับว่าได้สร้างความเจ็บป่วยทางจิตที่รุนแรง ครอบครัวก็คิดและชุมชนจำเป็นต้องช่วยเยียวยารักษา แม้บริการสำหรับผู้สูงอายุในด้านปัจจัยสี่ จะมีพร้อมมูลเพียงใดก็ตามแต่ก็ไม่มี ความหมายเท่าความสัมพันธ์และเอื้อโยที่แสดงความรักใคร่ ปรารถนาคอยสนับสนุนที่เป็นการตอบแทนบุญคุณที่ผู้ใหญ่เคยทำให้ผู้เยาว์มาก่อน และเป็นความสุขความสำราญที่ได้จากการอยู่ร่วมกันมีกิจกรรมร่วมกันกับลูกหลานเพื่อได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ที่ต่างกันทำให้เกิดรสชาติของชีวิตดีกว่าการอยู่ในกลุ่มของคนวัยเดียวกันเท่านั้น ระบบการศึกษาของเยาวชนและระบบการทำงานของคนวัยฉกรรจ์จำเป็นต้องส่งเสริมให้คนดูกรังเกี่ยวเดียดฉันท์ผู้สูงอายุว่าไร้สมรรถภาพและล้าสมัยในความคิดอ่าน ต้องให้โอกาสคนรุ่นก่อนได้ทำประโยชน์ที่พอสมควรกับสภาพสังขารความคิดและประสบการณ์ แทนที่จะขับไล่ปลดออกจากงาน ถึงแม้จะให้บำนาญตอบแทนไป เพราะการกระทำเช่นนั้นคือการเตรียมตัดผู้สูงอายุออกจากสังคมจนจะเป็นสภาพที่บริการและสวัสดิการต่าง ๆ ไม่สามารถแก้ไขปัญหามของผู้สูงอายุได้จริง แต่ถ้าวการศึกษาและอาชีพพร้อมและยกย่องผู้สูงอายุได้ โดยร่วมกิจกรรมของชีวิตไม่ให้ขาดตอน ผู้สูงอายุเองก็ต้องพร้อมที่จะปรับตัวปรับความคิดให้เข้ากับคนรุ่นหลังได้โดยไม่ยึดมั่นความสำคัญจากความสำเร็จและประสบการณ์ในอดีตของตนเองจนสามารถช่วยกันสร้างสภาพเช่นนี้ขึ้นได้ในสังคม ผู้สูงอายุลงมีความสุขในบั้นปลายของชีวิตได้มากขึ้น และความจำเป็นที่จะสร้างบริการจากรัฐก็น้อยลง แต่จะเน้นประสิทธิผลสูงขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่มาของปัญหาที่เกี่ยวข้องกับผู้สูงอายุ

ปมปัญหาเกี่ยวกับผู้สูงอายุนั้นเกิดจากเหตุทั้งตัวของผู้สูงอายุโดยตรง และเหตุของความสัมพันธ์ระหว่างผู้สูงอายุต่อสภาพการณ์ทางสังคมอื่น ๆ อีกทั้งเป็นปัญหาของผู้สูงอายุและเป็นปัญหาของหน่วยสังคมที่เกี่ยวข้องกับผู้สูงอายุ แยกพิจารณาได้ 3 ประการคือ

1. เกี่ยวกับตัวผู้สูงอายุ ความเปลี่ยนแปลงทางสรีระตามธรรมชาติสร้าง “ความชราภาพ” ทางร่างกายจนเกิดเป็นปัญหาเกี่ยวกับความไม่สมบูรณ์ ความเสื่อมและอาการเจ็บป่วยต่าง ๆ ดังที่สถาบันสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข (2536 : 25 - 26) อธิบายว่าความเปลี่ยนแปลงของร่างกายได้ก่อปัญหาทั้งทางกายและจิตแก่ผู้สูงอายุ กล่าวคือ

2. ความเสื่อมด้านสุขภาพร่างกายของผู้สูงอายุที่พบบ่อย ซึ่งถูกหลานหรือผู้ใกล้ชิดควรทราบ เพื่อจะได้เข้าใจและให้ความช่วยเหลือได้อย่างถูกต้อง มีดังนี้ เส้นผมจะหงอกขาว ผมบางลงเพราะหลุดร่วงง่ายขึ้น ผิดหนังจะเหี่ยวย่นและตกรกระ สายตายาว มองใกล้ไม่ชัด หูเริ่มตึง ลึนรับรสได้น้อยลง ฟันเริ่มหักและหมดไป ระบบย่อยอาหารไม่ดี ทำให้ท้องอืด อาหารไม่ย่อย ท้องผูก กระดูกเปราะ ข้อเสื่อม กล้ามเนื้ออ่อนกำลัง ไม่ค่อยมีแรง ระบบหายใจไม่ดี อาจต้องหายใจทางปากทำให้เหนื่อยง่าย มีปัญหาเกี่ยวกับการปัสสาวะ กลั้นปัสสาวะไม่ค่อยได้ เส้นเลือดหัวใจอุดตันทำให้เกิดโรคหัวใจได้ง่าย ระบบประสาทและสมองเสื่อม รวมทั้งความเสื่อมของต่อมต่าง ๆ ซึ่งอาจมีผลให้ผู้สูงอายุเบื่ออาหาร มีสมรรถภาพทางเพศลดลง และมีแนวโน้มที่จะเป็นเบาหวานได้ง่าย

1.2 ความเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์ และการป่วยด้วยโรคทางจิตเวช

1) ด้านอารมณ์ ผู้สูงอายุที่ไม่ประสบความสำเร็จในชีวิต หรือมีปัญหาการเจ็บป่วยเรื้อรัง หรือมีปัญหาด้านสัมพันธ์กับลูกหลาน มักจะมีอารมณ์หงุดหงิด ใจน้อย อารมณ์เสี้ง่ายกว่าปกติ เพราะมีความรู้สึกเล็ก ๆ อยู่ในใจว่าตัวเองนั้นค้อยค่า ต้องพึ่งพาผู้อื่นไปเสียทุกอย่าง ไม่มีความภูมิใจในตัวเองเหลืออยู่ นอกจากนั้นผู้สูงอายุยังต้องเผชิญกับปัญหาการตายจากของคู่ครอง เพื่อนสนิทหรือพี่น้องที่อยู่ในวัยใกล้เคียงกัน ทำให้มีอารมณ์เศร้า เงา และว้าเหว่

2) การป่วยด้วยโรคทางจิต โรคทางจิตเวชของผู้สูงอายุที่พบบ่อยคือ โรคซึมเศร้า (Depression) และโรคสมองเสื่อม (Dementia) ทั้ง 2 โรคนี้อาจทำให้ผู้สูงอายุมีอารมณ์และพฤติกรรมเปลี่ยนไปโดยไม่รู้ตัว ได้แก่อารมณ์เศร้า เก็บตัวอยู่คนเดียว และอาจคิดฆ่าตัวตายได้ หรือสูญเสียความทรงจำ ซึ่งแรก ๆ อาจเป็นแค่อาการหลง ๆ ลืม ๆ แต่ต่อไปอาจถึงขนาดออกจากบ้านแล้วจำทางกลับบ้านไม่ถูก ลูกหลานจึงต้องคอยเอาใจใส่ดูแลให้ดี หากเห็นว่าเริ่มมีอาการเช่นนี้ ควรรีบนำมาพบแพทย์จะมีโอกาสหายได้

1.3 ภาวะความเสื่อมสมรรถภาพในการทำงาน และการสูญเสียสถานภาพ ในหน้าที่ การงานและทางเศรษฐกิจ จากหน่วยงานและครอบครัว ได้ก่อให้เกิด

1) การสูญเสียความเชื่อมั่นและอำนาจทางสังคมและเศรษฐกิจ โดยเฉพาะผู้สูงอายุที่มีฐานะยากจน อาจต้องลำบากยากไร้ สังคมมองข้ามความสำคัญ ไม่ให้การยอมรับหรือยกย่องเหมือนเดิม ทำให้เกิดปัญหาทางด้านอารมณ์และการปรับตัว

2) การเกิดนิสัยที่ (Self center) และมีอคติต่อสังคม ผู้สูงอายุที่เคยประสบความสำเร็จในชีวิตบางคนจะยึดติดกับประสบการณ์ในอดีต อดอ้างความสามารถแต่เดิม พยายามชี้หน้าให้แก่ลูกหลาน โดยลืมข้อเท็จจริงเรื่องกาลเวลาที่เปลี่ยนแปลงไป จนทำให้เกิดความยุ่งยากในการดำเนินชีวิตร่วมกับลูกหลาน

2. เกี่ยวกับสังคมรอบด้าน ความเปลี่ยนแปลงของสังคมและวัฒนธรรมในการดำเนินชีวิตอย่างสากล ผู้สูงอายุและคนรุ่นใหม่ต่างมีความไม่เข้าใจต่อกันมากขึ้น โดยเฉพาะคติเกี่ยวกับผู้สูงอายุของลูกหลานและครอบครัวสมัยใหม่

2.1 ทักษะของครอบครัวสมัยใหม่ต่อญาติผู้ใหญ่และผู้สูงอายุ ส่วนหนึ่งได้เปลี่ยนแปลงไป

1) คติเดิมนั้นลูกหลานมองเห็นบุพการีและญาติผู้ใหญ่เป็นบุคคลที่มีคุณ เพราะได้ทะนุบำรุงเลี้ยงดูลูกหลานจนเติบโตรุ่งเรืองต่อมา จึงถือว่าผู้สูงอายุเป็นสิ่งที่มีความค่าของครอบครัวที่ต้องดูแลอุปถัมภ์ค้ำจุนท่านเมื่อชราภาพให้ดียิ่ง ทั้งเคารพยกย่องให้ความสำคัญไว้ในครอบครัวอย่างสูง

2) คติใหม่ของครอบครัวสมัยใหม่บางส่วนที่ ก) มองเห็นความสำคัญและคุณค่าน้อยลง จึงละเลยต่อการเอาใจใส่ดูแลทางด้านจิตใจอย่างเหมาะสม มักเอาใจใส่ทะนุบำรุงเพียงด้านร่างกาย ข) เอาอย่างวัฒนธรรมสากล มีคติให้ผู้สูงอายุดูแลตนเอง และไม่ถือเป็นหน้าที่ที่ต้องสนองคุณต่อผู้สูงอายุ โดยนัยนี้เองในปัจจุบันจึงพบว่าผู้สูงอายุจำนวนหนึ่งถูกละเลยละทิ้งหรือถูกทอดทิ้งให้ต้องต่อสู้ดูแลชีวิตเอง ต้องว่าแห้วเพราะลูกหลานห่างเหินมากขึ้น และลูกหลานส่วนหนึ่งได้ส่งภาระดูแลผู้สูงอายุ แก่องค์กรที่เป็นสถานดูแลและสงเคราะห์ที่มีอยู่ในสังคม

2.2 ทักษะของชุมชนต่อผู้สูงอายุ สังคมมีความก้าวหน้าเคลื่อนไหวและเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ทักษะของชุมชนที่เคยมองว่าผู้สูงอายุเป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณค่า เพราะท่านสั่งสมความรู้ความชำนาญและประสบการณ์ไว้มากมายดูเริ่มเลือนหายไป และบางกลุ่มกลับเห็นตรงข้ามว่าผู้สูงอายุเป็นคนโบราณ คร่ำครึ ล้าสมัย ฉะนั้นชุมชนบางกลุ่มได้ละทิ้งและปล่อยให้ทรัพยากรบุคคลส่วนนี้เสื่อมโทรมและสูญสิ้นประโยชน์ไปเอง ซึ่งผู้สูงอายุรู้สึกต่อสภาวะนี้ว่าตนเองหมดคุณค่า และไร้ความสำคัญในสังคมจึงเกิดภาวะความทุกข์ยากทวงใจ และเกิดปัญหาทางอารมณ์ต่าง ๆ

3. เกี่ยวกับนโยบายประกันสังคมแก่ผู้สูงอายุ และการสงเคราะห์ผู้สูงอายุของรัฐและองค์กรเอกชน โดยหลักมนุษยธรรมและหลักสิทธิมนุษยชนขององค์กรโลก เช่น องค์กรการสหประชาชาติ ได้เกิดประกาศด้านนโยบายและแผนปฏิบัติการเพื่อพัฒนาและจัดบริการแก่ผู้สูงอายุในโลก เพื่อแก้ปัญหาและมุ่งคุ้มครองรักษาทรัพยากรบุคคลที่มีคุณค่ากลุ่มนี้ อีกทั้งป้องกันและขจัดปัญหาเศรษฐกิจและสังคมที่จะเกิดจากประชากรโลกกลุ่มผู้สูงอายุนี้ในปัจจุบันและอนาคตด้วย สำหรับประเทศไทยเอง จากผลของการประชุมสมัชชาโลกว่าด้วยผู้สูงอายุของภาคพื้นเอเชียและแปซิฟิก เมื่อปี 2524 (ดังรายละเอียดได้กล่าวแล้วข้างต้น) กระตุ้นให้รัฐได้แสดงนโยบายและกำหนดมาตรการประกันสังคม แก่ผู้สูงอายุอย่างเป็นทางการที่จริงจังยิ่งขึ้นกว่าเดิม และปัญหาของผู้สูงอายุก็ได้รับความสนใจและเอาใจใส่ต่อสังคมมากขึ้น ดังที่ปรากฏอยู่ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฉบับที่ 7 และฉบับที่ 8 อย่างไรก็ดีเชื่อว่าแนวโน้มในอนาคตภาระของรัฐและชุมชนต่อ

ผู้สูงอายุจะเด่นชัดและกว้างขวางยิ่งขึ้น เพราะเหตุที่จำนวนผู้สูงอายุจะเพิ่มมากขึ้น ตลอดทั้งความคาดหวังต่อบทบาทของครอบครัวในการดูแลผู้สูงอายุจะไม่เด่นชัดเหมือนในอดีตต่อไป

ลักษณะสังคมชนบท - เมือง

จากการสำรวจสำมะโนประชากรประเทศไทย ปี พ . ศ .2543 พบว่าประชากรไทยอาศัยอยู่ในชนบท 69%และอาศัยอยู่ในเขตเมือง หรือเขตของเทศบาล 31% ดังนั้นจึงควรทำความเข้าใจลักษณะสังคมไทย ที่เป็นสังคมชนบทและสังคมเมืองดังนี้

ลักษณะทั่วไปของสังคมชนบทไทย

- 1.สมาชิก ครอบครัวและบ้าน ใกล้เรือนเคียงมีความสัมพันธ์สนิทสนมกัน และเป็นกันเอง
- 2.ครอบครัวเป็นหน่วยสำคัญทางเศรษฐกิจ และมีลักษณะเบ็ดเสร็จช่วยกันทำงาน สร้างเครื่องมือเครื่องใช้ และประกอบอาหารด้วยตนเอง
- 3.วัดเป็นสถานที่สำคัญสำหรับประกอบพิธีกรรมทางศาสนา สมัยก่อนวัดเป็นแหล่งสำคัญในการให้การศึกษาแก่ประชาชนด้วย
- 4.ชาวชนบทส่วนใหญ่ยึดมั่นอยู่กับประเพณีดั้งเดิม
- 5.ชาวชนบทเชื่อถือสิ่งศักดิ์สิทธิ์ โชคลาง เนื่องจากต้องพึ่งพาอาศัยธรรมชาติ และอยู่กับธรรมชาติ
- 6.ชาวชนบทมีอัตราการเกิดสูง เพราะนิยมแต่งงานกันตั้งแต่อายุน้อย เนื่องจากต้องประกอบอาชีพ
- 7.ระดับการศึกษาและเทคนิคในการประกอบอาชีพต่ำ เพราะด้อยโอกาสทางการศึกษา และได้รับการศึกษาไม่ทั่วถึง
- 8.เป็นสังคมที่มีความสัมพันธ์กันตามประเพณีของหมู่บ้านและท้องถิ่น
- 9.ชาวชนบทใช้เงินส่วนใหญ่ไปในพิธีกรรมต่าง ๆ เช่น งานแต่งงาน งานขึ้นบ้านใหม่ งานบวช ฯลฯ
- 10.ชาวชนบท มีระดับความคิดและความเข้าใจแคบมีมุมมองแต่เรื่องใกล้ตัว
- 11.ชาวชนบทมีค่านิยมในการนับถือผู้ใหญ่ จิตใจกว้างขวางรู้จักบุญคุณไม่เอารัดเอาเปรียบ และไม่เบียดเบียนเพื่อนบ้านรักญาติพี่น้อง และท้องถิ่น

ลักษณะทั่วไปของสังคมเมือง

1. มี ความสัมพันธ์ กันในลักษณะ τυดยภูมิ คือ ติดต่อกันด้วยตำแหน่งหน้าที่การงานมากกว่า เป็นการส่วนตัว โดยคำนึงถึงประโยชน์ตอบแทน

2. ความผูกพันในครอบครัวมีน้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่งความผูกพันกันกับเพื่อนบ้าน มีน้อยมาก ถึงแม้บ้านเรือนอยู่ติดกัน อาจจะไม่รู้จักกัน
3. ชาวเมืองมีหลากหลายอาชีพ แต่ละคนก็มีความชำนาญพิเศษในอาชีพของตน
4. การเปลี่ยนแปลงทางสังคมเป็นไปอย่างรวดเร็ว เพราะได้รับความก้าวหน้าทางวิทยาการต่างๆ จากสังคมอื่น
5. เป็นศูนย์รวมของการศึกษา การปกครอง ธุรกิจการค้าและอื่นๆ
6. ชาวเมืองส่วนใหญ่อยู่ภายใต้ระบบการแบ่งงานกันทำ ตามความรู้ความสามารถเฉพาะอย่าง จึงต้องมีชีวิตอยู่ โดยไม่พึ่งพาซึ่งกันและกัน มีลักษณะตัวใครตัวมัน หรือพึ่งตนเอง
7. เนื่องจากการอพยพจากชนบทเข้าสู่เมืองจึงทำให้มีประชากรเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว
8. คนในเมืองไม่ค่อยมีความเห็นใจกันและไม่ค่อยเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่เพราะต้องแข่งขันแย่งชิงกัน
9. มีค่านิยมในความฟุ้งเฟ้อและวัตถุนิยม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสังคมเมืองกับสังคมชนบท

สังคมชนบท	สังคมเมือง
สิ่งแวดล้อมเป็นธรรมชาติ	ไม่เป็นธรรมชาติ, มนุษย์สร้าง
ที่อยู่อาศัย อยู่อย่างเบาบาง	แออัดยัดเยียด หนาแน่น
ความสัมพันธ์แบบกลุ่มปฐมภูมิ	สัมพันธ์แบบกลุ่มทุติภูมิ
เรียบง่าย	ยุ่งยาก สลับซับซ้อน
ยึดมั่นในคำสอนและประเพณีทางศาสนา	ยึดมั่นและปฏิบัติตามประเพณีทางศาสนา
การแบ่งชนชั้นมีน้อย	มีหลายชนชั้น
อาชีพมีเพียงไม่กี่อาชีพส่วนใหญ่เกษตรกรรม	มีหลากหลายอาชีพตามความรู้ความสามารถ เช่น อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม ธุรกิจส่วนตัว
เป็นสังคมพื้นบ้าน, ชุมชน	สังคมที่หลากหลาย, มวลชน
มีเอกภาพ, เปลี่ยนแปลงน้อย	เปลี่ยนแปลงเสมอ, และรวดเร็ว
สามัคคีกลมกลืนเป็นหนึ่งเดียว	ขาดความสามัคคี, มีความหลากหลาย
คำนึงเรื่องส่วนตัว	ไม่คำนึงเรื่องส่วนตัว
คำนึงถึงความเป็นมนุษย์	บันทึกความเป็นมนุษย์
ประชากรวัยเด็กมาก	ประชากรวัยเด็กน้อย, วัยทำงานสูง
เชื่อ โชคลาง, สิ่งศักดิ์สิทธิ์	เชื่อเหตุผล
ว่านอนสอนง่าย	ไม่เชื่อฟัง
ถูกเก็บกด, ขาดเสรีภาพ	มีเสรีภาพสูง
มีความดั้งเดิมหรือมีลักษณะไม่ทันสมัย	มีความทันสมัย, และมีเทคโนโลยีใหม่ๆ
มีศีลธรรม คุณธรรมสูง	ขาดคุณธรรมหรือมีน้อย
เป็นครอบครัวขยาย	มีลักษณะเป็นครอบครัวเดี่ยวมากขึ้น
รายได้ต่ำ	รายได้สูง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

บทภาพยนตร์

3.1 ประเด็น

ครอบครัวคือความรักที่พร้อมให้อภัยเสมอ

3.2 โครงเรื่องย่อ

หนึ่ง เด็กหนุ่มจากต่างจังหวัดที่เข้ามาเรียนต่อในกรุงเทพฯ ด้วยการส่งเสียจากกึ่งของซึ่งเป็นญาติคนเดียวที่เหลืออยู่ในชีวิตของเขา เมื่อเงินที่ใช้จ่ายในชีวิตของเขามีไม่พอเขาจึงเลือกที่จะพาตัวเองเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับการพนันฟุตบอล เพื่อนำเงินนั้นมาใช้จ่ายในสิ่งของที่เขาอยากได้เหมือนกับคนอื่นแต่สิ่งที่เขาคิดไว้กลับไม่เป็นไปตามนั้นเพราะเขากลับคิดหนึ่ง และถูกพวกเจ้าหนี้ทวงเงินเขาอย่างหนักจนหนึ่งจึงต้องหลบหนีกลับไปที่บ้านสวนที่ต่างจังหวัดเพื่อขอเงินกึ่งมาใช้หนึ่ง ทำให้หนึ่งกับกึ่งได้ใช้ชีวิตร่วมกันอีกครั้ง และเขาจึงเริ่มมองเห็นสิ่งที่เขาไม่เคยมองเห็นนั่นคือความผูกพันของเขากับกึ่ง แต่เจ้าหนี้ยังคงตามล่าเขาอยู่ จึงเป็นเหตุให้กึ่งซึ่งเป็นญาติคนเดียวที่เหลืออยู่ถูกลูกหลงจากการทวงหนี้จนเกือบต้องเสียชีวิต ถึงหนึ่งจะก่อความเดือดร้อนให้กับกึ่งเช่นไรกึ่งก็ไม่เคยโกรธหนึ่งเลยสักครั้งเดียว กึ่งกลับพร้อมที่จะให้อภัยและให้ความช่วยเหลือหนึ่งตลอดเวลา โดยหวังเพียงเพื่ออนาคตของลูกหลานของตนเองที่มีความสุข

3.3 ลักษณะตัวละคร

กึ่ง ญาติเพียงคนเดียวที่เหลืออยู่ของหนึ่ง อายุประมาณ 65 ปี มีอาชีพทำสวนผลไม้ รายได้ไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับสภาพดินฟ้าอากาศของแต่ละปีเพราะถ้าดินดินน้ำดีอากาศดีผลไม้ก็ดีดีลูกในปริมาณที่ติดตามมาด้วย กึ่งเป็นคนใจดี ทำทุกอย่างเพื่อหนึ่งซึ่งเป็นหลานคนเดียวที่เหลือในชีวิตของกึ่งซึ่งนั่นคือความหวังและคือทุกๆสิ่งของกึ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้วยสภาพของสวนผลไม้ที่ไม่ได้สร้างรายได้ให้กับครอบครัวได้มากมายนักทำให้เมื่อหนึ่ง กลับบ้านมาขอเงินก๊ง ก๊งจึงไม่มีเงินมากพอที่จะให้หนึ่ง แต่ก๊งก็ยังไม่ได้หยุดนิ่งแค่นั้นก๊งยังคง พยายามหาทางออกให้กับหนึ่ง โดยขอมที่จะเอาโฉนดที่ดินไปค้ำประกันเงินที่ไปอืมคนอื่นมา เพื่อให้หนึ่งเอาเงินไปใช้หนึ่ง เดิมทีเดี๋ยวก๊งมีลูกหลายคนแต่เมื่อเวลาผ่านไปลูกๆของก๊งต่างก็มี ครอบครัวกันหมดและที่ต่างย้ายถิ่นฐานบ้านเกิดกันหมดและก็ไม่กลับมาหาแก้อีกเลย ส่วนแม่ของ หนึ่งที่เป็นลูกสาวคนเล็กของก๊งก็เช่นเดียวกันเมื่อมีลูกในวัยที่ยังไม่พร้อมจึงนำลูก นันท์ก็คือนึงไป ให้ก๊งเลี้ยง และในเวลาต่อมาแม่ของหนึ่งก็แต่งงานใหม่มีครอบครัวใหม่และก็เหมือนกับพี่น้องคน อื่นๆ คือต่างก็ทิ้งก๊งให้อยู่ที่ต่างจังหวัดเพียงลำพัง หนึ่งจึงเป็นหลานคนเดียวที่เหลืออยู่ในชีวิตของ ก๊ง

หนึ่ง เด็กหนุ่มวัยรุ่นอายุ 21 ปี ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง ชั้นปีที่ 4 ใน กรุงเทพฯ ซึ่งก๊งเป็นคนส่งเสียหนึ่งมาโดยตลอด หนึ่งเข้าไปยุ่งกับการพนันฟุตบอลเพียงเพื่อความ สนุกเล็กๆน้อยๆและเงินที่จะนำไปใช้ซื้อของที่เขายากได้ แต่ความหวังของหนึ่งทุกอย่างกลับล้ม ลงเพราะเขากลับคิดหนึ่งนั่นนี้เงินต้องกลับบ้านที่ต่างจังหวัดเพื่อขอเงินก๊ง แต่หนึ่งไม่เคยคิดถึง ความรู้สึกของก๊ง เขาคิดเพียงตัวเองอย่างเดียวทำทุกอย่างเพื่อตัวเอง แต่การกลับบ้านครั้งนี้พร้อม กับปัญหาจึงทำให้หนึ่งเห็นความรักและความห่วงใยที่ไม่หวังสิ่งตอบแทนของก๊งจึงทำให้หนึ่งรู้สึก ผิดที่ทำให้ก๊งเดือนร้อน

หนึ่ง เป็นลูกคนเดียวของแม่ของเขา โดยที่เขาไม่รู้ว่ามีพ่อคือใคร หนึ่งรู้เพียงชีวิตของเขามี เพียงแม่กับก๊ง แต่สุดท้ายเมื่อแม่ของเขาแต่งงานใหม่ก๊งย้ายไปอยู่ที่อื่นและก็ขาดการติดต่อกับหนึ่ง และก๊ง จึงเหลือเพียงก๊งเพียงคนเดียวที่เหลืออยู่ในชีวิตของหนึ่ง

3.4 การพัฒนาบทภาพยนตร์

การเสนอบทภาพยนตร์ครั้งที่ 1

เรื่อง “แค่ความคิดถึง”

Act.1 เริ่มปัญหา

Sc.1.1 วันแรกของหนึ่ง

ภายนอก / ทางเดินในสวนเพื่อออกถนนใหญ่ / กลางวัน

หนึ่งสะพายกระเป๋าเป้เดินตามทางเดินในสวนอย่างเร่งด่วน ซึ่งบรรยากาศสองข้างทางเต็มไปด้วยต้นไม้ร่มครึ้ม ในเวลาเดียวกันที่หนึ่งกำลังจะเดินทางกลับกรุงเทพฯ ไปเรียน ชายทวงหนี้ 2 คน กำลังมุ่งหน้าเดินทางมาหาหนึ่ง

SC.2 วันแรกของก๋ง

ภายใน / บ้านก๋ง / กลางวัน

ก๋งเพิ่งอาบน้ำแต่งตัวเสร็จในตอนเช้า ยืนแต่งตัวหน้ากระจก หยิบทีวีขึ้นมาวิมพ์ก่อนจะวางทีวีไว้ที่เดิม ก่อนจะหันหน้าไปทางซ้ายเพื่อเรียกหนึ่ง แต่ก็ไม่มีเสียงของหนึ่งตอบกลับมา จึงเดินไปดูหนึ่งไม่นานนักก๋งก็เดินกลับมาที่หน้ากระจกอีกครั้ง เพื่อหยิบซองกระดาษสีน้ำตาลที่วางอยู่หน้ากระจก ด้วยอาการรีบร้อน ก่อนที่จะรีบเดินออกไปจากบ้าน

SC1.2 ถูกยิง

ภายนอก / ทางเดินในสวนเพื่อออกถนนใหญ่ / กลางวัน

ก๋งรีบเดินจ้ำเท้าอย่างรีบร้อนเพื่อตามหาหนึ่ง เสียงคุบตบดังมาข้างหน้า ซึ่งก๋งได้ยืนเบาๆ ตงลอยมาไม่ไกลนักทำให้ก๋งรีบเดินเข้าไปอีก เบื้องหน้าก๋งคือภาพหนึ่งที่ถูกรุมชกต่อยอย่างอุตตะหฤศ ก๋งพยายามเพ่งสายตามองให้ชัดว่าเป็นหนึ่ง จึงรีบเดินเข้าไปห้าม ชายทวงหนี้หนึ่งในนั้นหยิบปืนขึ้นมายิง เสียงปืนดังขึ้นท่ามกลางความเงียบของสวน

คนทวงหนี้ 1

“เฮ้ย ช่วยแล้วมึง ”

คนทวงหนี้ 1 รีบดึงคอเสื้อชายทวงหนี้ 2 วิ่งหนีไปเพราะผลอใช้อาวุธปืนยิงลูกหนี้ หนึ่งหันหลังไปมองอย่างตกใจ เห็นกิ้งถูกยิงในขณะที่จะวิ่งมาห้ามหนึ่งกับพวกทวงหนี้ หนึ่งตะโกนเรียกสุดเสียง

หนึ่ง

“กิ้ง”

SC.3. เริ่มอดีตของความทรงจำความสัมพันธ์

ภายใน / บ้านกิ้ง / กลางวัน

กิ้งหยิบหวีขึ้นมาหวีผม ภาพกิ้งยืนอยู่หน้ากระจก เป็นกิ้งที่หนุ่มกว่าเคย เป็นกิ้งเมื่อสิบกว่าปีที่แล้ว ยืนแต่งตัว ใส่ชุดราชประแตนคอตั้ง สีขาวครีมที่มีตราบทความเก่า ก่อนจะหันไปทางหนึ่ง แล้วเรียกหนึ่งให้ตื่นนอน

กิ้ง

“ หนึ่ง ตื่นได้แล้ว สายแล้ว เคียวไปเรียนสายเร็ว ”

“ กิ้งต้องไปวัดต่อด้วย หนึ่ง หนึ่ง ”

“ ต้องเอาหวายก่อนใช้มัย ถึงจะตื่นได้ ”

หนึ่งยังคงนอนอยู่ในมุ้ง ด้วยท่ากุดๆ พร้อมกับเอาหมอนปิดหัว เพราะรำคาญเสียงกิ้ง ก่อนที่จะลุกขึ้นมาทำหน้าตาผู้ด้วยความไม่พอใจ

SC3.2 อดีตจุดเริ่มต้นของความวุ่นวาย

ภายนอก / ทางไปโรงเรียน / กลางวัน

กิ้งปั่นจักรยานคันเก่งไปตามทาง ซึ่งสองข้างทางเป็นทุ่งข้าวต้นเล็กๆที่กำลังจะเริ่มเติบโต ด้านหลังของกิ้ง เป็นภูเขาสูงใหญ่ ที่คอยกั้นลมให้กับที่แห่งนี้ หนึ่งนั่งซ้อนท้ายจักรยานของกิ้งด้วยชุดนักเรียนค่อนข้างมอมแมม แต่แต่งตัวเรียบร้อย ทางที่กิ้งปั่นจักรยานผ่านนี้เป็นทางมีขังไม่เจริญ เพราะเป็นทางดิน ยังคงมีดินที่มีหญ้าปกคลุมอยู่ พงจะคุ่มขึ้น เพราะมีละอองของน้ำค้างเกาะตามใบหญ้าข้างทาง ในมือของหนึ่งถือปืนโตเถาใหญ่ ด้านข้างของปืนโต มีดอกไม้รูปเทียนเหน็บอยู่ หนึ่งยังคงหลับอยู่หลังกิ้ง ไม่นาน ปืนโตก็ตกลงพื้นอย่างแรง เพราะหนึ่งผลอหลับไป ปล่อยให้ปืนโตตกพื้น

๑

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SC.4 กลับมาสู่ความเป็นจริงเมื่อต้องกลับบ้าน

ภายนอก / ทางเข้าหมู่บ้าน / กลางวัน

หนึ่งนั่งรถสองแถวต่อ ภายในรถเต็มไปด้วยแม่ค้าที่เตรียมตัวไปขายของแต่ละคนต่างขนของขึ้นมา มีทั้งตะกร้า กิโหล้งของ แข่ง คุณแม่ค้าต่างมีความสุขในเช้านี้พวกเขาคุยกันอย่างสนุกสนานหยอกล้อกัน แต่หนึ่งกลับไม่มีความสุขด้วยเลขที่ต้องมานั่งเบียดกับแม่ค้าในรถเช้านี้ สีหน้าหนึ่งบูดบึ้งพร้อมกับถอนหายใจ รถสองแถวจอดในตลาด แม่ค้าต่างขนข้าวของลงจากรถ หนึ่งลงมายืนกลางตลาดด้วยสีหน้ากังวล ก่อนที่หนึ่งจะเดินกลับเข้าบ้าน

SC.5 ขอลเงิน

ภายใน / บ้านก๋ง / กลางวัน

หนึ่งเอ่ยปากขอเงินก๋ง ด้วยน้ำเสียงห้วนๆ

หนึ่ง

“ทำไมก๋งเงินแค่นี้เอง ก็มันต้องใช้ โช้ ก๋ง ”

ก๋งได้แต่ยื่นสายหน้า ทำให้หนึ่งต้องหันหน้าหนีไปทางอื่น เพื่อคลายอารมณ์โกรธ ก่อนที่ก๋งจะเดินจากไป หนึ่งหันไปมองก๋ง เพื่อให้แน่ใจว่าก๋งไม่ให้เงินแน่ๆแล้ว หนึ่งถอนหายใจด้วยความโมโหที่ถูกขัดใจ ก่อนที่จะนั่งลงข้างประตูบ้านด้วยความแข็ง หนึ่งนั่งอยู่คนเดียวพักใหญ่ ก๋งยกกับข้าวเข้ามาให้ แต่ก๋งกลับไม่พูดอะไร แล้วก๋งก็เดินจากไป หนึ่งหันไปมองข้าวที่ก๋งยกมาให้ แล้วก็หันไปทางอื่นด้วยความไม่สนใจ

SC.6.1 อคติเมื่อขโมยของเล่น

ภายนอก / ตลาด / กลางวัน

ในอดีด้วยเด็กของหนึ่ง หลังเลิกเรียน ก๋งจูงจักรยานคันเก่งเดินนำหนึ่งไปที่ตลาด ก๋งจอดจักรยานไว้หน้าร้านขายของชำ ก่อนที่จะเดินเข้าไปหาแม่ค้า เพื่อพูดคุยกัน หนึ่งยืนมองของเล่นหน้าร้าน ด้วยสายตาที่เป็นประกาย เพราะความอยากได้ของเล่น หนึ่งหันมองซ้าย มองขวา ก่อที่จะรีบหยิบกระเป๋านักเรียน และหยิบของเล่นใส่ลงในกระเป๋า เสียงแม่ค้าดังแหวกอากาศมาจากด้านหลังของหนึ่ง

แม่ค้า

“ไอ้หนึ่ง ”

หนึ่งสะดุ้งยืนตัวแข็ง

SC.6.2 อคติโทษของการขโมยของ

ภายนอก / บ้านกึ่ง / กลางวัน

ที่บ้านกึ่ง ภายนอกดูราวกับไม่มีใครอยู่ ไม่นานเสียงไม้หวายที่ฟาดลงบนเนื้อดั่งขึ้นหลายครั้ง สลับกับเสียงของจิ้งหรีดที่ร้องระงมอยู่ในสวน

SC.8 ทวงหนี้

ภายใน / บ้านกึ่ง / กลางวัน

หนึ่งคุยโทรศัพท์กับเอกเรื่องของหนี้ที่ต้องจ่าย กิ่งได้ยินหนึ่งคุยโทรศัพท์ที่อยู่ห่างๆ จึงเดินจากไป เมื่อหนึ่งวางโทรศัพท์จากเอก ฝ่ายเอกหันไปทางพวกทวงหนี้

SC.9

ภายใน / บ้านยายในตลาด / กลางวัน

ยายที่ตลาด ยกน้ำให้กิ่งดื่มดับกระหาย เพราะเดินมาไกล

กิ่ง

“ขอบใจมาก”

กิ่งนั่งคุยกับยายผู้ให้ยืมเงินอย่างสนิทสนม หนึ่งนั่งมองกิ่งด้วยสีหน้าสำนึกผิด

ยาย

“ไม่เป็นไร ไม่เป็นไร ฉันอยู่คนเดียวเงินไม่ค่อยได้ใช้ กังยังคืนะที่หลานยังกลับมาหา ลูกฉัน
ทำงานอยู่ที่กรุงเทพกันหมด เล้าไม่ค่อยกลับมากันเลข งานเค้ายุ่ง ฉันก็ไม่อยากทวน เราอยู่คนเดียว
“ได้ไม่เป็นไร”

SC.10.1 กังหายไป

ภายใน / บ้านกัง / กลางวัน

หนึ่งขึ้นอยู่ริมระเบียงบ้านมองหากัง แต่เห็นว่าจักรยานของกังหายไป ท้องฟ้าก็เริ่มร้อง คล้ายฝนจะ
ตก

SC.11.1 ความหวังโย(อดีต)

ภายนอก / บ้านกัง-ศาลเจ้า / เย็น

ในอดีตเมื่อหลายปีก่อน หลังจากที่หนึ่งถูกตี เวลาเย็น หนึ่งหาออกไปจากบ้าน กังขึ้นรอหนึ่งด้วย
ท่าทีที่เป็นกังวล เพราะหนึ่งยังไม่ยอมกลับบ้านซึ่งผิดปกติ กังจึงเริ่มออกเดินตามหาหนึ่ง กังเดินไป
หาหนึ่งที่สวนก็ไม่เจอ กังเดินตามหาหนึ่งตามทาง จนไปถึงศาลเจ้า จึงเจอหนึ่ง กังหันหลังให้หนึ่ง
และหยุดพูด

กัง

“ จะกลับหรือเปล่า ”

“ ถ้าไม่กลับก็อยู่นี่แล้วกัน ”

กังพูดจบก็เดินจากไปโดยไม่รอหนึ่ง หนึ่งจึงรีบวิ่งตามกัง โดยเร็ว

SC.10.2 กังหายไป

ภายนอก / สวน-ศาลเจ้า / กลางวัน

ในปัจจุบัน นาฬิกาที่ผนังบอกเวลา 18.00 น. หนึ่งเริ่มมองหากัง เพราะกังยังไม่กลับบ้าน จึงออกเดิน
ตามหากัง หนึ่งเดินไปจนถึงที่ศาลเจ้า กังเห็นหนึ่งเดินเข้ามาจึงถามหนึ่งเรื่องเรียน

๕

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ก๋ง

“ ใกล้เคียงแล้วหรือยังหนึ่ง ”

หนึ่ง

“ ทำไม เดียวก็จบ ”

ก๋ง

“ ก็จะได้มีคนมาช่วยก๋งทำสวนอีกคน ”

หนึ่ง

“ โห ก๋ง หนึ่งไม่ทำหрок ถ้าไม่มีคนช่วยก๋ง ก๋งขายก็ได้ นะ เป็นภาระเปล่าๆ เอาเงินก้อนดีกว่า ”

ก๋งฟังด้วยสีหน้าที่หมดกำลังใจ

SC.12 หนึ่งหายไปจากบ้าน

ภายใน / บ้านก๋ง / กลางวัน

หนึ่งเก็บเสื้อผ้าใส่กระเป๋าเป้ ก๋งเพิ่งอาบน้ำเสร็จ ยืนแต่งตัวอยู่หน้ากระจก ก๋งหยิบหวี ขึ้นมาหวีผม แล้วหัน ไปเรียกหนึ่ง

ก๋ง

“ หวียังหนึ่ง รอดี๋ยวนะ เดียวทำไปให้ ”

ก๋งพูดเสร็จก็เดินเข้าครัว เพื่อทำกับข้าว ฝ่ายหนึ่งก็เก็บข้าวของเสร็จก็เดินออกจากบ้านไปโดยไม่กล่าวคำลาถึงเลยสักคำ ก๋งเรียกหนึ่งหลายครั้ง แต่หนึ่งก็ไม่ตอบ ก๋งจึงเดินเข้าไปดูหนึ่ง แต่ข้าวของของหนึ่งที่ถูกเก็บไปหมดแล้ว ก๋งจึงรีบเดินไปที่โต๊ะหน้ากระจกหยิบเงินที่อยู่ในซองกระดาษสีน้ำตาลเดินไปตามหนึ่งด้วยความรีบร้อน

SC.1.3 ก๋งถูกยิง

ภายนอก / ทางเดินในสวนเพื่อออกถนนใหญ่ / กลางวัน

เสียงฝูงนกบินออกจากพุ่มไม้ ด้วยเสียงปิ่น หนึ่งหัน ไปมองก๋งที่ค่อยๆ สัมลงกับพื้น ซึ่งในมือยังคงกำซองเงินอยู่ สีหน้าหนึ่งตกใจที่ก๋งถูกยิง

SC.13

ภายใน / โรงพยาบาล / กลางวัน

รถเข็นโรงพยาบาล เข็นร่างกึ่งที่หายใจแผ่วเบาอย่างเร่งด่วน หนึ่งมองกึ่งด้วยความเป็นห่วง ในมือกำ
ซองเงินจากมือกึ่งแน่น

SC.11.2 ความหวังใย(อดีต)

ภายนอก / บ้านกึ่ง-ศาลเจ้า / เย็น

ภาพความทรงจำสมัยอดีต ระหว่างกึ่งไปตามหนึ่งกลับบ้าน

หนึ่ง
“โตขึ้น หนึ่งจะเป็นแบบกึ่ง จะเรียนให้สูงๆ”
กึ่งหันมามือกับหนึ่ง ก่อนที่เสียงเครื่อง EKG ซึ่งเป็นเครื่องวัดเครื่องหัวใจจะดังขึ้น และเป็น
เสียงแหลมยาวไม่หยุดเครื่อง แสดงถึงการหยุดของหัวใจ

ปัญหาที่พบในการเสนอบทภาพยนตร์ครั้งที่ 1

1. ความสัมพันธ์ของตัวละครเด็กเกินไป
2. บทอาจส่งผลให้การหานักแสดงเด็กยากเพราะต้องหน้าเหมือนตอนโต
3. ยังขาดฉากที่มีผลต่ออารมณ์ของตัวละครหลัก มีแต่ฉากที่ตัวละครไม่มีการแสดงที่ชัดเจน

แนวทางการแก้ไขปัญหา

1. เพิ่มฉากที่สร้างอารมณ์ให้กับตัวละคร
2. สร้างความผูกพันระหว่างตัวละครระหว่างกึ่งกับหลานอยู่ในวัยที่ไม่ห่างจากปัจจุบันมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเสนอบทภาพยนตร์ครั้งที่ 2
เรื่อง “แต่ความคิดถึง”

Act.1 เริ่มปัญหา

Sc.1 วันแรกของการเริ่มต้นกับความทรงจำของหนึ่งถึงกิ่ง

ภายใน / บ้านกิ่ง / เข้า

กิ่ง ชายผู้มีริ้วรอยแห่งความสูงวัยบนใบหน้า แต่ร่างกายยังคงแข็งแรงกระฉับกระเฉง รูปร่างผอมเพ็งอาบน้ำค้างตัวเสร็จในตอนเช้ามืด ซึ่งเป็นเช้าที่ดูจะเป็นวันที่อากาศดีใบไม้ยังคงมีร่องรอยของหยดน้ำค้างหลงเหลืออยู่ ซึ่งแสดงถึงเวลาอันไม่นานนักที่เพ็ງผ่านพ้นมาในคำคืนที่มีละอองของความเย็นในอากาศปกคลุมอยู่ในบริเวณสวนรอบๆ บ้าน กิ่งยืนแต่งตัวหน้ากระจกบานเก่าๆ ในชุดสีขาวสะอาดแต่ใบไม้สีเขียวเข้ม มันเป็นเสื้อที่ผ่านการใช้งานมานานหลายปีแล้ว กิ่งทักเหวี่ยงคิ้วเข้ามาหิวหมมและส่องดูความเรียบร้อยก่อนที่จะวางหวีไว้ที่เดิม กิ่งหันหน้าไปทางซ้ายมือของเขาเพื่อเรียกหลานชาย

กิ่ง
“หนึ่ง หนึ่ง ตื่นกิ่ง”

กิ่งเรียกหาหนึ่งเพียงไม่มีครั้งด้วยน้ำเสียงและท่าทางที่ยังคงเป็นปกติในครั้งแรกๆ เมื่อกิ่งเรียกหาหนึ่งแล้วไม่มีเสียงของหนึ่งตอบกลับมา กิ่งจึงเปลี่ยนท่าทางไปเป็นสีหน้าที่เริ่มแสดงความกังวลใจถึงสาเหตุของการเงียบไปไม่มีคำตอบกลับมาจากหลานชาย หนึ่งหายไประยะหนึ่งไม่มีข่าวของของเขาหลงเหลืออยู่มันกลับเป็นที่ว่างเปล่าในบ้าน กิ่งจึงเดินไปดูหนึ่ง ไม่นานนักกิ่งก็เดินกลับมาที่หน้ากระจกอีกครั้ง เพื่อหยิบซองกระดาษสีน้ำตาลที่วางอยู่หน้ากระจกด้วยอาการรีบร้อน ก่อนที่กิ่งจะรีบเดินออกไปจากบ้าน

Sc.2 วันแรกของการเริ่มต้นกับความทรงจำของหนึ่ง

ภายนอก / ทางเดินในสวนเพื่อออกถนนใหญ่ / เข้า

หนึ่งสะพายกระเป๋าไปเดินตามทางในสวนอย่างเร่งด่วนคล้ายกับเขากำลังรีบจะไปที่ไหนสักแห่ง แต่สีหน้ายังคงแฝงไว้ซึ่งความกังวลใจอยู่ข้างกับการเดินทางในเช้านี้ เขาหันกลับไปมองข้างหลังด้วยสีหน้าที่เต็มไปด้วยความหนักใจกับการตัดสินใจทำอะไรสักอย่างของเขาก่อนที่จะหันกลับมาวิ่งเร่งกับการเดินต่อไป บรรยากาศสองข้างทางเต็มไปด้วยต้นยางสูงตระหง่านที่ใบเริ่มร่วงโรยลงจากต้น

1

บ้างแล้วตลอดทางเดินของเขา ในเวลาเดียวกันที่หนึ่งกำลังจะเดินทางชายทวงหนี้ 2 คน กำลังมุ่งหน้าเดินทางมาหาหนึ่งด้วยสีหน้าที่มุ่งมั่นดูเอาจริงเอาจัง

กึ่งรีบเดินจ้ำเท้าอย่างรีบร้อนเพื่อตามหาหนึ่ง ในมือถือซองสีน้ำตาลซึ่งกึ่งกำแน่นไว้แน่นราวกับว่าของในนั้นมีค่าสำคัญกับกึ่งและหนึ่ง ในขณะที่หนึ่งเดินเลยสามแยกในสวนขงไปแล้วด้วยการก้มหน้าก้มตารีบร้อนเดินก็ปรากฏชายฉกรรจ์ 2 คน ทางด้านหลังของหนึ่ง ชายทั้งสองพยายามเพ่งมองว่าเด็กหนุ่มที่เพิ่งเดินผ่านทั้งสองคนไปเมื่อเสี้ยววินาทีนั้น ใ้คนที่พวกเขาตามหาอยู่หรือไม่ เพื่อให้แน่ใจเขาจึงสองตะโกนเรียก

ชายฉกรรจ์ 1
“เฮ้ย หนึ่ง”

หนึ่งหันกลับมาหาต้นเสียงนั้นด้วยอาการสะดุ้ง ซึ่งเป็นน้ำเสียงที่เขาไม่อยากจะยิน สีหน้าหนึ่งถอดสีราวกับการเผชิญหน้ากับสิ่งที่เขากลัวมันมากในชีวิต แต่สีหน้าของชายฉกรรจ์ทั้งสองนั้นก็กลับยินดีราวกับการค้นพบอะไรบางอย่างที่เขาตามหามันมาอย่างยากลำบาก

เสียงดุดันดังมาข้างหน้า ซึ่งกึ่งได้ยินเบาๆ ดังลอยมาไม่ไกลนักทำให้กึ่งยังรีบเดินเข้าไปอีก เบื้องหน้ากึ่งคือภาพหนึ่งที่ถูกรูมชกต่ออย่างอุคตะหุลุด กึ่งพยายามเพ่งสายตามองให้ชัดว่าเป็นหนึ่งหรือเปล่าแล้วกึ่งจึงรีบเดินเข้าไปหา ชายทวงหนี้หนึ่งนั้นหยิบปืนขึ้นมายิงไปทางหนึ่ง เสียงปืนดังขึ้นแหวกอากาศท่ามกลางความเงียบของสวน

ชายฉกรรจ์ 1
“เฮ้ย ช่วยแล้วมึง”

ชายฉกรรจ์ 1 รีบดึงคอเสื้อชายฉกรรจ์ 2 วิ่งหนีไปเพราะกลัวใช้อาวุธปืนยิง หนึ่งยืนนิ่งราวกับการถูกสะกดด้วยเสียงปืนนั้นก่อนที่จะหันหลังไปมองอย่างตกใจ เห็นกึ่งอยู่ข้างในขณะที่จะวิ่งมาหาหนึ่งกับพวกทวงหนี้ หนึ่งตะโกนเรียกสุดเสียง

หนึ่ง
“กึ่ง”

๒

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Act.2 เริ่มปัจจุบันกับตารางชีวิตต่อไปของชายสองคน

SC.3 เริ่มชีวิตหนึ่งหลังจากความทรงจำ

ภายใน / บ้านถ้ำ / เย็น

หนึ่งตกใจตื่นจากภาพความทรงจำอันฝังใจ ในขณะที่เขานั่งอยู่บนเตียงที่ระเริงบ้าน เมื่อหนึ่งเริ่มตั้งสติได้จากภาพในวันนั้นเขาถึงกับกลืนน้ำลายอีกใหญ่ด้วยอาการคอแห้ง ก่อนที่จะหันไปมองรอบๆ ตัวเขาภายในบ้าน ในเวลานี้มีเพียงเขาคนเดียวเท่านั้นที่นั่งอยู่ในบ้าน เสียงนาฬิกาโบราณลูกตุ้มที่แกว่งไปมาติบอเวลา 5 โมงเย็น ผสานกับเสียงของจิ้งหรีดที่ร้องระงมดังไปทั่วทั้งสวนอย่างเป็นจังหวะ

หนึ่งจึงลุกขึ้นไปที่ครัวเพื่อหาอะไรกินแต่หนึ่งก็ต้องผัดหวังอีกครั้ง เขาเปิดฝาชีที่ครอบกับข้าวอยู่ในนั้นไม่มีอะไรหลงเหลืออยู่เลยนอกจากผักเหี่ยวๆ กับถ้วยน้ำพริกเล็กเพียงถ้วยเดียวที่ใกล้จะหมดแล้ว เขาลงมือก่อกเตาถ่านเพื่อหุงข้าวด้วยสีหน้าที่ไม่ค่อยมั่นใจ และทำที่ที่ทุลักทุเล หนึ่งพยายามก่ไฟแต่ไม่คิดเขาจึงหันไปหยิบแกลอนน้ำมันมาราดใส่ถ่าน เขาราดน้ำมันลงไปมาก เมื่อจุดไฟไฟจึงลุกขึ้นอย่างแรงจนเปลวไฟท่วมหม้อข้าว เขาพยายามก่ไฟจนเนื้อตัวมอมแมมด้วยควันถ่าน หนึ่งตั้งหม้อหุงข้าวไว้ที่เตาและหันเข้าไปในบ้านเพื่อเข้าไปเช็ดพื้น

หนึ่งลงนั่งเช็ดพื้นบ้านด้วยสีหน้าที่ยังคงคิดถึงก้อยอยู่ตลอดเวลา ในหัวของหนึ่งยังเห็นก้อยนั่งเช็ดพื้นให้หนึ่งในวันหนึ่งเคยขาคัก ยังเห็นก้อยนั่งก่เตาถ่านให้ หนึ่งเช็ดพื้นได้ไม่นานเขาก็เริ่มหันไปทำความสะอาดบ้านต่อจนเหงื่อท่วมตัว หนึ่งเช็ดฝุ่นที่โต๊ะและหันไปเห็นรูปถ่ายของเขาสมัยเรียนมัธยมใส่เสื้อนักเรียนสีขาวสวมกางเกงสีน้ำตาลแต่ดูไม่ค่อยเรียบร้อยนักยืนอยู่ข้างๆ รถมอเตอร์ไซด์คันเก่าๆ ด้วยใบหน้าที่ยิ้มแย้ม รูปนั้นก้อยน่าจะเริ่มเปลี่ยนเป็นสีเหลืองแล้ว หนึ่งหยิบรูปที่อยู่ในกรอบกระจกขอบไม้ที่สีเริ่มร่อนแล้วขึ้นมาเช็ดด้วยไปใบหน้าที่หวนถึงวันวาน เขาค่อยๆ เช็ดคราบของฝุ่นนั้นออกจากกระจกจนเห็นเงาใบหน้าเขาบนกระจกนั้น ไม่นานหนึ่งก็ได้กลิ่นไอน้ำจากหม้อข้าวที่เขาหุงไว้ที่ครัวหนึ่งรีบวางรูปนั้นลงและวิ่งไปในครัว

SC.4.1 ที่มาของรูปถ่ายใบนั้น

ภายนอก / พุงนา / กลางวัน

หนึ่งในชุดนักเรียนมัธยมปลายสวมกางเกงสีาก็ถึงเสื้อผ้ามืดจะดูสะอาดแต่มันก็ไม่เรียบร้อยเสื้อของหนึ่งอยู่นอกกางเกงพร้อมกับมีรอยยับและสวมรองเท้าแตะขึ้นตัวตรงแข็งที่ข้างมอเตอร์ไซด์คันเก่าๆ

วัน
“หนึ่งดีๆ สิ อย่ายื่นเกร็งแบนนั้น”

เสียงวันเด็กสาวน่ารักในชุดนักเรียนหญิงมัธยมปลาย ยืนเก๋ๆ กังๆ ถ่ายรูปให้หนึ่ง

วัน
“อืมหน่อย เอานะ หนึ่ง สอง สาม”

วันนั่งซ้อนท้ายมอเตอร์ไซด์หนึ่ง หลังเลิกเรียนเพื่อจะกลับบ้าน

หนึ่ง
“วัน ถ้าบจากที่นี่วันจะทำอะไรต่อ”

หนึ่งพูดกับวันขณะที่ตัวเองกำลังขับมอเตอร์ไซด์อย่างทุลักทุเลผ่านทุ่งข้าวที่เพิ่งปักดำ

วัน
“อืม วันคงเรียนพยาบาลต่อ แม่อยากให้วันเป็นพยาบาล”

หนึ่ง
“แล้ววันอยากเรียนหรือเปล่า”

วัน
“ไม่รู้สิ วันไม่อยากจะใจแม่ แล้วหนึ่งล่ะ”

หนึ่ง
“หนึ่งคงไปเรียนต่อที่กรุงเทพ”

วัน
“ถ้าจบแล้วหนึ่งจะไปทำงานที่ไหน”

หนึ่ง
“ก็ที่กรุงเทพฯ”

วัน
“แล้วก๊งล่ะ”

พอดีมีรถสองแถวสวนทางเข้ามาหนึ่งมัวแต่หันไปคุย ไม่ทันได้ระวัง

วัน
“หนึ่งรถ”

ทั้งคู่ร้องเสียงหลง หนึ่งก็กรณมอเตอร์ไซด์หลบจนรถลงข้างทาง

SC4.2 ป้าเดือน

ภายใน / บ้านก๊ง / เย็น

นาฬิกาถูกตุ้มเหล็กแกว่งไปมาเหมือนทุกวันบอกเวลา 6 โมงเย็น ท้องฟ้าเริ่มมีสีฟ้าเข้มเจือจนพอจะเห็นแสงของดาวบางดวงแล้ว จิ้งหรีดเริ่มทำด้วยการขยับปีกจนเกิดเสียงดังระงม ก๊งก็เดินไปมาราวกับหนูติดจันเพราะหนึ่งไม่เคยหายไปจนเย็นขนาดนี้

SC4.3 แม่วันมาตามหาวันที่บ้านก๊ง

ภายนอก / บ้านก๊ง / เย็น

แม่วันมาที่บ้านก๊ง ขึ้นอยู่หน้าบ้านก๊งและตะโกนเรียกก๊งราวกับจะให้คนทั้งหมดในบ้านได้เสียงเรียกนั้น

แม่หนึ่ง
“ก้านัน ก้านัน”

ก๊งเดินลงจากบนบ้าน

ก๊ง
“เฮ้... หนึ่งมันไม่เคยเหวโหล”

แม่วัน

“ไม่เคยเหลวไหล ใครๆเค้าก็รู้ว่ามันแสบ กำนันก็เข้าข้างหลาน”

มอเตอร์ไซด์คันนั้นก็พังเพราะมัน คินะที่ลูกชั้นไม่เก็บอะไร เนี่ยมันอยู่โรงพยาบาลเข้าเผื่อออกอยู่หมอยัง
ไม่ให้มันกลับ”

SC.5 นางพยาบาลวันนั่งคุยอยู่กับก๋ง

ภายใน / โรงพยาบาล / กลางวัน

นางพยาบาลในชุดขาวสะอาดดูเรียบร้อยยืนคุยอยู่กับคนไข้ชายสูงอายุที่ได้รับบาดเจ็บด้วยอาการ
อุบัติเหตุถูกยิงเข้าสี่ข้าง โชคดีที่ไม่ถูกจุดที่สำคัญ ทั้งสองคุยกันอย่างถุกคอ

ก๋ง
“วันนั้นเป็นไงบ้างล่ะ ยัยเดือนมาเอาสะวาดที่บ้านก๋งยกใหญ่”

วัน
“วันนั้นวันก็โดนไปเยอะ แต่จริงไม่ใช่ความผิดของหนึ่ง วันเองก็ผิด”

ก๋ง
“เร็วนะเป๊ปเตียว วันเป็นพยาบาลแล้ว ไอ้หนึ่งมันยังไม่จบเลย ไม่รู้จะจบเมื่อไหร่”

วัน ได้แต่มองก๋งพร้อมกับสงยิ้มให้ แต่วันเองก็แอบสังเกตเห็นว่าก๋งพูดด้วยสีหน้าที่ยังคงเป็นห่วง
หนึ่ง

วัน
“เอ๊ ไม่เห็นหนึ่งมาเยี่ยมก๋งเลยล่ะคะ”

วันถามด้วยความสงสัย แต่ก๋งกลับไม่ได้ตอบอะไรกับวัน ก๋งหยุดการสนทนาลงด้วยความเงิบ จน
ทำให้วันเริ่มเปลี่ยนสีหน้าไปเป็นความกังวลใจ

SC.6 ชายฉกรรจ์ที่ลงมือ

ภายใน / บ้านเก่าๆ ในตลาด / กลางวัน

ชายฉกรรจ์ทั้งสองนั่งปรึกษากันอย่างเคร่งเครียด

ชายฉกรรจ์คนที่ 2

“จะเอาไงดี”

ชายฉกรรจ์คนที่ 1

“เงินก็ยังไม่ได้ แถมเกิดเรื่องอีก”

เขาพูดไปก็หยิบเบียร์ขึ้นมาดื่ม

ชายฉกรรจ์คนที่ 2

“อยู่เฉยๆ ดำรวจมาถึงตัวแน่”

หลังจากพูดจบ ชายฉกรรจ์คนที่ 1 หันมามองหน้าชายฉกรรจ์คนที่ 2 ราวกับว่าเขาทั้งสองกำลังคิดที่จะทำอะไรบางอย่างเหมือนกัน

SC.7.1 วันมาตามหาหนึ่งที่บ้าน ให้ไปเยี่ยมก๋ง

ภายนอก / บ้านก๋ง / กลางวัน

วันในชุดนางพยาบาลขี่มอเตอร์ไซด์เข้ามาที่หน้าบ้านหนึ่งและตะโกนเรียกหนึ่ง

วัน

“หนึ่ง หนึ่ง หนึ่ง”

วันเรียกพร้อมกับพยายามชะโงกหน้ามองหาหนึ่ง แต่ก็ไร้การตอบกลับของหนึ่ง วันจึงเดินดูรอบๆ บ้าน และเห็นหนึ่งนั่งอยู่ที่ฝายนํ้าที่สวน วันจึงเดินเข้าไปหา

SC.7.2 วันมาตามหาหนึ่งที่บ้าน ให้ไปเยี่ยมก๋ง

ภายนอก / ฝายนํ้าที่สวน / กลางวัน

หนึ่งนั่งอยู่บนปูนที่เป็นฝายกั้นนํ้าในสวน เขามองสายนํ้าที่ไหลไปอย่างเพลินๆ ก็มีเสียงของหญิงสาวดังขึ้นข้างๆ เขา

วัน
“หนึ่ง เป็นใจข้าง”

วันเดินบนแผ่นดินปูนนั้นและลงนั่งข้างๆ หนึ่ง หนึ่งหันมามองที่วันด้วยความแปลกใจได้แค่แวบเดียว เขาก็กลับมาทำหน้าที่เพื่อโลกอีกครั้ง

หนึ่ง
“กึ่งเป็นใจข้าง”

วัน
“ไม่รู้สิ อยากรู้ทำไมไม่ไปเยี่ยมล่ะ”

หนึ่งหันไปมองหน้าวันด้วยอารมณ์ที่ตัวเองยังกล้าๆ กลัวๆ กับการตัดสินใจในครั้งนี้ แต่สีหน้าวัน ยังคงอึมครึมราวคนที่มีโลกที่สับสนตลอดเวลา

ACT.3 ช่วงเวลาของการตัดสินใจ

SC8. อดีตต่อจากวันที่เกิดอุบัติเหตุ

ภายใน / บ้านกึ่ง / กลางวัน

หนึ่งนั่งยึดขาอยู่ที่ระเบียงบ้าน โดยที่ขาของเขายังคงเข้าเฟืองอยู่ สีหน้าหนึ่งแสดงถึงความรำคาญที่ไม่สามารถขยับตัวได้ตามปกติอย่างเห็นได้ชัด หนึ่งพยายามลุกขึ้นไปเปิดทีวีเครื่องเก่าเครื่องโปรดของเขาด้วยความลำบาก เมื่อหนึ่งเปิดเสร็จเขาจึงขยับตัวถอยหลังเพื่อนั่งดูแต่ทีวีมันก็กลับภาพลึ่มขึ้นมา ทำให้เขาต้องขยับตัวเข้าไปหมุนปุ่มปรับคลื่นใหม่ด้วยความหงุดหงิด เสียงกึ่งดังเข้ามายิ่งทำให้หนึ่งหงุดหงิดเข้าไปอีก

กึ่ง
“หนึ่ง จะกินข้าวหรือยัง “

กึ่งเรียกอยู่หลายครั้ง แต่หนึ่งก็ไม่ตอบ เพราะมัววุ่นอยู่กับทีวีเครื่องเก่า จนในที่สุดเขาก็ปิดมันลง เพราะหมดหนทางที่จะดูมันเขากลับไปนั่งที่เดิมอีกครั้ง หนึ่งนั่งเฝ้าเฟืองที่ขาของเขาตลอดเวลาด้วยความคัน กึ่งเดินเข้ามาเพื่อเช็ดพื้นบ้านเพื่อที่จะยกข้าวมาให้หนึ่งกิน

หนึ่ง
“ก๊ง ยังไม่กินหรอก”

หนึ่งหันไปถามก๊งเพราะเมื่อก๊งยกข้าวมาให้หนึ่งแล้วก๊งก็ลุกไป

ก๊ง
“เดี๋ยวก๊ง จะไปตัดกล้วยในสวนไปขายก่อน”

ก๊งลุกออกไป และเดินออกจากบ้านไป หนึ่งยังคงนั่งเฝ้าด้วยความกังวล ไม่นานหนึ่งก็ได้ยินเสียง
ป้าเดือนมาๆ ข้างบ้านซึ่งกำลังคุยอยู่กับก๊งข้างล่างตรงหน้าบ้าน

ก๊ง
“กำลังจะเอาเงินไปใช้ค่าซ่อมมอเตอร์ไซค์เลย”
ป้าเดือน
“พอดีผ่านมาเลยแวะเข้ามาหา ก้านันจะได้ไม่ต้องเดินทางไปไกล”
ก๊งล้วงเงินออกจากกระเป๋าส่งให้ป้าเดือน

ก๊ง
“ที่เหลือเดียวให้หน้าลูกไม้เนะ ตอนนี้ยังไม่ค่อยมี”
ป้าเดือน
“ไม่เป็นไร ชั้นไว้ใจก้านัน แต่ถ้าเป็นไอ้หนึ่งมาพูดเนี่ยชั้นไม่เชื่อหรอกนะ”

หนึ่งนั่งฟังที่ก๊งกับป้าเดือนพูดคุยกันตลอด แต่เขาก็ไม่กล้าโผล่หน้าไปให้ทั้งสองคนเห็น

SC.9 ก๊งร้องขอกลับบ้าน หนึ่งแอบมาเยี่ยม

ภายใน / โรงพยาบาล / กลางวัน

หนึ่งเดินออกจากโรงพยาบาลด้วยสีหน้ายังกล้าๆกลัวๆและหันไปมองข้างหลังด้วยความเป็นห่วงก๊ง
นางพยาบาลที่โรงพยาบาลถือกล้วยหวีใหญ่เดินเข้าไปหาวัน

นางพยาบาล

“วัน วัน มีคนฝากกล้วยให้วันเอาไปให้กึ่งเตียงนั้น”

วัน

“แล้วเค้าไปไหนแล้วล่ะคะ”

พี่นางพยาบาลคนนั้นได้แต่ส่ายหน้าทำหน้าที่ไม่รู้เรื่อง วันชะโงกหน้ามองหาหนึ่งแต่วันไม่เห็น วันก็ลงมองที่กล้วยในมือพร้อมกับยิ้มเพราะรู้ว่าใครฝากกล้วยไปให้กึ่งเตียง กึ่งพยาบาลลุกขึ้นนั่งและกำลังจะถูกลงจากเตียงเพื่อลงเดิน วันเดินเข้ามาเห็นกึ่งกำลังถูกลงจากเตียงจึงรีบเรียกกึ่ง

วัน

“กึ่ง จะไปไหน”

กึ่ง

“เปล่า กึ่งจะลงเดินดู ถ้าหายดีแล้วจะได้กลับบ้าน หนึ่งมันอยู่คนเดียว”

วัน

“กึ่ง หนึ่งฝากกล้วยมาให้คะ พรุ่งนี้กึ่งกลับบ้านได้แล้วนะคุณหมอเค้าอนุญาตแล้ว”

กึ่งหันมองกล้วยที่วันวางบนโต๊ะ ใบหน้ากึ่งเริ่มมีรอยยิ้มขึ้นมา

SC.10 หนึ่งกับความคิดของกึ่งในหมู่บ้านซึ่งทำให้หนึ่งคิดถึงกึ่ง

ภายนอก / ตลาด / กลางวัน

หนึ่งนั่งรถสองแถวกลับบ้านหลังจากที่แอบไปเยี่ยมกึ่งที่โรงพยาบาล ในรถวันนี้ยังคงเหมือนทุกๆ ครั้งที่หนึ่งนั่งรถกลับเข้าหมู่บ้าน คือรถยังคงแน่นด้วยแม่ค้าและผู้คนที่ต่างกำลังมุ่งหน้าไปที่ตลาดเช่นกัน แม่ค้าทุกคนต่างดูสดชื่นและสนุกสนานไม่มีใครเลยสักคนที่จะเคร่งเครียดกับชีวิต พวกเขาต่างนั่งคุยกันถึงเรื่องลูกหลานของตัวเองกับอนาคตที่เขามีความหวังกับลูกหลาน จนทำให้หนึ่งแอบนั่งคิดถึงตัวเองขึ้นมา

แม่ค้า
“นี่ลูกใครเนี่ย หน้าคุ้นๆ”

หนึ่ง
“หลานกำนันไหวครับ”

แม่ค้า
“โตเป็นหนุ่มแล้วจำเป็นไม่ได้ หน้าคล้ายกำนันตอนหนุ่มๆ นะเนี่ย
สมัยนั้นกำนันเค้าขยัน ธรรมะธรรมโม “

หนึ่งเริ่มตั้งใจฟังที่แม่ค้าเล่าเรื่องสมัยอดีตของกำนัน จนมาถึงที่ตลาดทุกคนลงจากรถ หนึ่งลงก่อน
เพราะอยู่ริมนอก หนึ่งช่วยแม่ค้ายกของลงจากรถด้วยความเต็มใจ แม่ค้าต่างชอบใจหนึ่ง

แม่ค้า
“ชอบใจมาก กำนันเค้าก็เก่งนะอุตส่าห์ส่งหลานเรียนได้สูงๆ”

แม่ค้าพูดจบก็ต่างแยกย้ายกัน รถสองแถววิ่งจากไปข้างหน้า เหลือเพียงหนึ่งให้ยืมนิ่งหวนคิดถึง
คำพูดของแม่ค้าบนรถ ในเวลานั้นยายในตลาดที่เคยให้กำนันก็เดินมาซื้อผักแถวๆ นั้นพอดี หนึ่งหัน
ไปเห็นจึงเดินเข้าไปหา

หนึ่ง
“ยายครับ ยาย”

ยายหันมาทางต้นเสียงนั้น และพยายามเพ่งมองด้วยสาเหตุที่นึกไม่ออกว่าใคร และยิ้มออกเมื่อจำได้
ว่าเป็นหลานของกำนัน

ยาย
“ หนึ่ง กังเป็นไงบ้าง”

หนึ่ง

“ กังโลกี้จะได้อกลับบ้านแล้วครับ ยายเงินที่กั้งไปเยี่ยมพ่อก็จะเอาไปคืนให้ นะครับ ”

หนึ่งได้พูดสิ่งที่อยากทำให้กั้งสบายใจบ้างออกไปแล้ว เขาก็เริ่มยิ้มด้วยความสบายใจ

ACT4. เหตุการณ์รอบเพื่อทำสิ่งที่ต้องการ

SC.12.1ไปรับกั้ง

ภายใน / บ้านกั้ง / เช้า

เสียงนกร้องในสวนบอกถึงเวลาเช้า หนึ่งแต่งตัวหน้ากระจก เขายับปกดอเสื้อ และส่องกระจกดูความเรียบร้อย หนึ่งยิ้มให้กับตัวเองหน้ากระจก เขาก็ลงมาที่หัวของกั้งซึ่งมันหยุดการใช้งานมานานหลายวันนับตั้งแต่วันที่กั้งถูกยิง หนึ่งหันมองนาฬิกาเพราะกลัวว่าจะสาย เขาจึงรีบออกจากบ้าน

SC.12.2สวนทาง

ภายนอก / สวน / เช้า

หนึ่งรีบเดินเพื่อไปขึ้นรถสองแถวเพื่อเข้าเมือง มีรถสองแถวคันหนึ่งวิ่งผ่านมาแต่รถคันนั้นวิ่งเข้าตลาด หนึ่งจึงไม่ได้สนใจอะไร กั้งกับวันนั่งอยู่ในรถสองแถวคันนั้น โดยไม่เห็นหนึ่งที่สวนทางกัน หนึ่งเดินยิ้มอย่างมีความสุขที่กำลังจะไปหา กั้ง

SC13 กังรออยู่ที่บ้าน

ภายใน / บ้านกั้ง / เช้า

กั้งเดินหาทุกมุมบ้าน ไม่ว่าจะเป็นที่ระเบียงที่หนึ่งนั่งบ่อยๆ ที่ครัว ที่สวนที่ฝายกั้นน้ำ และกั้งก็มานั่งรอที่ระเบียงบ้าน วันเดินเข้ามาหา กั้ง

กั้ง

“ กั้งจะรอหนึ่งมันตรงนี้ เดี๋ยวมันก็กลับมา กั้งรอได้ไม่ต้องห่วงกั้งหรอก ”

SC.12.2สวนทาง

ภายนอก / สวน / เช้า

ขณะที่หนึ่งเดินอยู่เสียงปืนก็ดังขึ้นอีกครั้งหลังจากครั้งก่อนที่หนึ่งเคยได้ยินเสียงนั้นทำให้หนึ่งตกใจมาก หนึ่งก้มๆ ส้มลง เสียงปืนในครั้งนี้นี้กลับดังจนทำให้ความเงียบของสวนยิ่งเงียบจนหนึ่งเริ่มไม่ได้ยินเสียงอะไรอีกเลย

ปัญหาที่พบในการเสนอบทภาพยนตร์ครั้งที่ 2

1. มีการเพิ่มตัวละครเข้ามาทำให้ เกิดความสับสนที่มากเกินไป
2. ตัวละครหลักควรตัดสินใจด้วยตัวเองมากกว่านี้

แนวทางการแก้ไขปัญหา

1. เพิ่มพัฒนาการของตัวละครหลักเข้าไปอีก เพื่อเห็นการเปลี่ยนที่ดีขึ้น
2. เน้นความสับสนเพียงแค่งกับหนึ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเสนอบทภาพยนตร์ครั้งที่ 3 เรื่อง “แค่ความคิดถึง”

SC.1 ถูกยิง

ภายนอก / สวน / เช้า

หนึ่งสะพายกระเป๋าไปเดินตามทางในสวนอย่างเร่งด่วนคล้ายกับเขากำลังรีบจะไปที่ไหนสักแห่ง แต่สีหน้ายังคงแฝงไว้ซึ่งความกังวลใจอยู่ข้างกับการเดินทางในเช้านี้ เขาหันกลับไปมองข้างหลังด้วยสีหน้าที่เต็มไปด้วยความหนักใจกับการตัดสินใจทำอะไรสักอย่างของเขาก่อนที่จะหันกลับมาวิ่งเร่งกับการเดินต่อไป บรรยากาศสองข้างทางเต็มไปด้วยต้นยางสูงตระหง่านที่ใบเริ่มร่วงโรยลงจากต้นข้างแล้วตลอดทางเดินของเขา ในเวลาเดียวกันที่หนึ่งกำลังจะเดินทางชายทวงหนี้ 2 คน กำลังมุ่งหน้าเดินทางมาหาหนึ่งด้วยสีหน้าที่มุ่งมั่นดูเอาจริงเอาจัง

กั้งรีบเดินจ้ำเท้าอย่างรีบร้อนเพื่อตามหาหนึ่ง ในมือถือของสีน้ำตาลซึ่งกั้งกำมันไว้แน่นราวกับว่าของในนั้นมีความสำคัญกับกั้งและหนึ่ง ในขณะที่หนึ่งเดินเลยสนามแยกในสวนยางไปแล้วด้วยการก้มหน้าก้มตารีบร้อนเดินก็ปรากฏชายฉกรรจ์ 2 คน ทางด้านหลังของหนึ่ง ชายทั้งสองพยายามเพ่งมองว่าเด็กหนุ่มที่เพิ่งเดินผ่านทั้งสองคนไปใช่คนที่พวกเขาตามหาอยู่หรือไม่ เพื่อให้แน่ใจเขาจึงลงตะโกนเรียก

ชายฉกรรจ์!

“เฮ้ย หนึ่ง”

หนึ่งหันกลับมาหาต้นเสียงนั้นด้วยอาการสะดุ้ง ซึ่งเป็นน้ำเสียงที่เขาไม่อยากจะยิน สีหน้าหนึ่งถอดสีราวกับการเผชิญหน้ากับสิ่งที่เขากลัวมันมากในชีวิต แต่สีหน้าของชายฉกรรจ์ทั้งสองนั้นก็กลับยินดีราวกับการค้นพบอะไรบางอย่างที่เขาตามหามันมาอย่างยากลำบาก

เสียงดู้บดู้บดังมาข้างหน้า ซึ่งกั้งได้ยินเขาๆ คังลอยมาไม่ไกลนักทำให้กั้งยังรีบเดินเข้าไปอีก เบื้องหน้ากั้งคือภาพหนึ่งที่ถูกรุมขบกัดอย่างอูดตะหลุด กั้งพยายามเพ่งสายตามองให้ชัดว่าเป็นหนึ่งหรือเปล่าแล้วกั้งจึงรีบเดินเข้าไปหา ชายทวงหนี้หนึ่งนั้นหนีบปืนขึ้นมายิงไปทางหนึ่ง เสียงปืนดังขึ้นแหวกอากาศท่ามกลางความเงียบของสวน

1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชายฉกรรจ์ 1
 “เฮ้ย ชายแล้วมึง”

ชายฉกรรจ์ 1 รีบดึงคอเสื้อชายฉกรรจ์ 2 วิ่งหนีไปเพราะกลัวใช้อาวุธปืนยิง หนึ่งยืนนั่งราวกับการถูกสะกดด้วยเสียงปืนนั้นก่อนที่จะหันหลังไปมองอย่างตกใจ เห็นกิ้งถูกยิงในขณะที่จะวิ่งมาห้ามหนึ่งกับพวกทวงหนี้ หนึ่งตะโกนเรียกสุดเสียง

หนึ่ง

“กิ้ง”

SC.2 โรงพยาบาล

ภายใน / โรงพยาบาล / กลางวัน

เตียงพยาบาลถูกเงินอย่างแรงคว่นที่หน้าโรงพยาบาล กิ้งกับหนึ่งอยู่ในรถพยาบาล หนึ่งสีหน้าเป็นห่วงกังวลอาการของกิ้ง บุษพยาบาลกำลังเริ่มมีย้ายกิ้งลงจากรถพยาบาลเพื่อขึ้นเตียงพยาบาลอย่างสุ่มนวล หนึ่งกำมือกิ้งแน่นสีหน้าหนึ่งตั้งเครียดตลอดเวลาบ้างก็หันไปมองบุษพยาบาลรอบๆตัวเขารวกับกำลังจะขอความช่วยเหลือ กิ้งถึงจะอยู่ในอาการบาดเจ็บแต่ก็ยังตั้งใจยิ้มให้หนึ่งพร้อมกับส่ายหน้าเบาเพื่อบอกว่าไม่เป็นไร เพราะไม่อยากให้หนึ่งตกใจ แต่หนึ่งยังคงตกใจและเป็นห่วงกิ้ง เมื่อถึงหน้าโรงพยาบาลและกิ้งถูกย้ายจากรถพยาบาลมาขึ้นบนเตียงพยาบาลก็ถูกเซ็นอย่างแรงคว่นเข้าโรงพยาบาล หนึ่งยังคงวิ่งตามอย่างไม่ละสายตาไปจากกิ้ง สีหน้ากิ้งเริ่มซีดด้วยอาการเจ็บ

หนึ่งนั่งรออาการของกิ้งอยู่ที่หน้าห้อง I.C.U. หนึ่งนั่งกำมือตัวเองขยับมือไปมาด้วยความร้อนรนถึงแม้ในโรงพยาบาลอากาศจะถ่ายเทได้สะดวกแต่หนึ่งกับนั่งอยู่คนเดียวด้วยเหงื่อที่เปียกชุ่มทั้งตัวด้วยความตื่นเต้น ในมือของหนึ่งยังคงกำของสีน้ำตาลที่กิ้งเคยถือมาให้เช่นกัน เขามองมันด้วยสายตาที่เต็มไปด้วยความเศร้าความเสียใจจนเกือบทำให้เขาร้องไห้ออกมา เสียงโทรศัพท์ดังขึ้นจากกระเป๋ากางเกงหนึ่งหยิบขึ้นมาดูและรับโทรศัพท์อย่างซ้ๆคล้ายกับคนที่เกือบจะหมดแรง

เอก

“หนึ่งเป็นข้างวะ หนึ่ง หนึ่ง เกิดอะไรขึ้น”

เสียงเอกถามด้วยน้ำเสียงที่เต็มไปด้วยความกังวลและรีบร้อนอย่างกระวนกระวายใจ แต่หนึ่งไม่ได้ตอบอะไรออกไปได้แต่นั่งกุมขมับด้วยความเครียดและเสียใจ ไม่นานหนึ่งก็ลุกเดินออกไป

SC.3 คำสั่ง

ภายนอก / ท้ายตลาด / กลางวัน

ในมุมหนึ่งของตลาดที่ไม่มีผู้คนสนใจ ชายทวงหนี้ทั้งสองคนยืนสูบบุหรี่ด้วยสีหน้าเคร่งเครียด เขาสูบบุหรี่ราวกับการสูดลมหายใจครั้งเดียวสามารถทำให้บุหรี่ปริมาณหมด ทั้งสองยืนคิดนิ่งไม่มีใครยอมพูดอะไรออกมาชายทวงหนี้คนที่หนึ่งจึงปากันบุหรี่ปริมาณกับพื้นและใช้เท้าขยี้จนไฟดับ

ชายฉกรรจ์คนที่ 2

“แล้วเราจะเอาอย่างไรดี”

ชายฉกรรจ์คนที่ 1

“มึงไม่น่าใจร้อนเลย”

ชายฉกรรจ์คนแรกมองด้วยสายตาหงุดหงิดและไม่ค่อยพอใจกับพฤติกรรมที่ผ่านของเพื่อนร่วมงานของเขา

ชายฉกรรจ์คนที่ 1

“เอ็ง เดี่ยวกูโทรไปหาเฮียก่อนว่าเฮียจะให้ทำไงต่อ มึงก็อย่าเพิ่งใจร้อนทำอะไรอีกแล้วกัน”

พูดจบชายฉกรรจ์ก็หันหลังให้เพื่อนร่วมงานของเขาและหยิบ โทรศัพท์ขึ้นมาโทรหาลูกพี่ของเขาและเดินออกไปคนเดียวเพียงคนเดียวซึ่งไม่ไกลจากชายฉกรรจ์คนที่สองเท่าไร ชายฉกรรจ์คนที่สองได้แต่มองด้วยความสนใจว่าจะต้องทำอะไรต่อเพราะเขาเพียงแต่ได้สังเกตด้านหลังของชายฉกรรจ์คนที่หนึ่งซึ่งกำลังคุยโทรศัพท์กับเฮีย ซึ่งยิ่งทำให้เขามีสีหน้าไม่พอใจมากยิ่งขึ้นเพราะรู้สึกว่าเป็นเพื่อนไม่ไว้ใจเขาและไม่อยากให้เขารับรู้เรื่องอีกจึงหันหลังคุยกับเฮีย แต่ชายฉกรรจ์คนที่ 2 ก็ไม่สามารถทำอะไรไปได้มากกว่ายื่นรอกำลังนั้นด้วยท่าทีที่หงุดหงิด

ชายฉกรรจ์คนที่ 1

“ครับเฮีย”

เฮีย

“จัดการให้เรียบร้อย ยิ่งเร็วยิ่งดี เพราะถ้าข้าพวงมึงจะเดือดร้อนแล้วมันก็จะช่วยมาถึงกูด้วย

มึงคงรู้ว่าถ้าพลาดพวกมึงจะเป็นยังไง”

ชายฉกรรจ์คนที่

“ครับ เเฮีย”

เมื่อเฮียเจ้าของหนี้วางสายลง เขาก็กดโทรศัพท์ไปหาใครบางคน

เฮีย

“ฮัลโหล เเฮียว่าไงเพื่อน กูมีอะไรให้มึงช่วยหน่อย”

เสียงจุดประทัดดังขึ้นเพราะเป็นช่วงตรุษจีน ทุกคนล้วนแต่่วนกับงานและของไหว้อันไม่มีใครสนใจชายแปลกหน้าสองคนนี่ในตลาด

SC.4 เอกกกลับมา

ภายนอก / ตลาด / กลางวัน

หนึ่งเดินกลับมาจากโรงพยาบาล เพื่อตั้งใจจะกลับไปปรับเอกที่กำลังจะมาหา หนึ่งเดินด้วยความกังวลใจที่คิดถึงกั๋งอยู่ตลอดเวลา หนึ่งเดินมาถึงที่ตลาดบริเวณสามแยกด้านหน้าของหนึ่งปรากฏชายฉกรรจ์สองคนที่เคยตามทวงหนี้ยืนอยู่ตรงหน้าหนึ่ง ทั้งสองวิ่งเข้ามาหาหนึ่งเมื่อหนึ่งเห็นว่าชายฉกรรจ์กำลังมุ่งตรงมาทางเขา หนึ่งจึงรีบวิ่งหนีอย่างไม่คิดชีวิต หนึ่งวิ่งสุดแรงด้วยความตกใจจนลืมอารมณ์ที่เขาเพิ่งเดินหน้าเศร้าเพราะกั๋งอุกยิ๊ง ตอนนี้อยู่หน้าหนึ่งมีแต่อารมณ์ของความตกใจ หนึ่งวิ่งเสียวเข้าไปในซอยเล็กๆ แคบๆ ในตลาดชายฉกรรจ์ทั้งสองก็ยังวิ่งอย่างไม่ละลดความพยายาม พวกเขาวิ่งไล่ล่ากันอยู่ในตลาดได้สักพักในขณะที่ถึงทางแยกเอกซึ่งมาจากที่ไหนก็ไม่รู้รีบวิ่งตัวหนึ่งเข้ามาหลบพวกชายฉกรรจ์ที่วิ่งตามกันมา ชายฉกรรจ์ยืนหันซ้ายหันขวาด้วยความเห็น้อยมองหาหนึ่ง แต่ก็ไม่เห็นหนึ่งมีแต่ผู้คนในตลาดที่เดินไปมา ชายฉกรรจ์ทั้งสองแสดงท่าทางหงุดหงิดที่พลาดไปกับหนึ่ง

หนึ่งกับเอกยังคงหลบอยู่ดีๆ ที่เดิมไม่หนีไปไหนเพราะต้องรอให้เวลาผ่านไปก่อนสักพักพวกเขาจึงจะกล้าไปไหน หนึ่งนั่งหายใจหอบพร้อมกับท่าทางที่แอบมองทางด้านหลังตลอดเวลาเพราะกลัวชายฉกรรจ์จะกลับมาเจอพวกเขา เอนั่งมองอาการของหนึ่งด้วยความเป็นห่วง

เอก

“หนึ่งมึงจะทำยังไงต่อวะ”

หนึ่งหันกลับมามองทางเอก ทำทางตื่นตกใจของหนึ่งเริ่มคลายลงพร้อมกับการถอนหายใจเฮือกใหญ่ หนึ่งนั่งนิ่งสายตาของเขาเพ่งมองที่พื้นเพื่อรอการตัดสินใจ

SC.5 เอาเงินไปกินยาย

ภายนอก / บ้านยายในตลาด / กลางวัน

เสียงเกาะประตูบ้านของยายในตลาดดังขึ้น ยายเปิดประตูเจอหนึ่งยืนอยู่หน้าบ้าน หนึ่งยื่นเงินให้ยายด้วยท่าทางตั้งใจที่จะคืน

ยาย

“อ้าวหนึ่ง ทำไมคืนเร็ว ฟังเอาไปเองนี่”

หนึ่ง

“ขอบคุณครับ”

เมื่อหนึ่งพูดจบหนึ่งก็เดินจากไปโดยไม่พูดอะไรกับยาย ยายยืนงออยู่หน้าบ้านก่อนจะพยายามเรียกหนึ่ง

ยาย

“หนึ่ง หนึ่ง”

หนึ่งเดินอย่างไม่สนใจเสียงเรียกของยายที่ตะโกนเรียกจากทางด้านหลังของเขา

SC.6 ถูกตามถึงบ้าน

ภายใน / บ้านก๋ง / กลางวัน

หนึ่งกับเอกกลับมาที่บ้านก๋งหนึ่งต้องตกใจเมื่อของในบ้านถูกรื้อหรือจัดกระจาย สีหน้าหนึ่งตื่นตกใจกับภาพที่เขาเห็น เอกยืนงงเพราะตั้งตัวไม่ทันทุกคนต่างไม่คิดว่าจะถูกก่อความไม่จบไม่สิ้น หนึ่งรีบวิ่งไปที่ตู้และรับคั่นหาปิ่นของก๋ง เสียงดังเหมือนมีคนอยู่ที่บ้านอีกนอกจากหนึ่งกับเอก เอกบอกให้หนึ่งเงียบเพื่อฟังเสียง

ชายฉกรรจ์สองคนที่มาทวงหนี้เดินสำรวจอยู่ที่ด้านล่างของบ้าน เสียงที่หนึ่งกับเอกได้ยินคือเสียงใบ
ใหม่แห้งที่ชายฉกรรจ์เหยียบเพราะกำลังเดินอยู่ด้านล่างของบ้าน

หนึ่งรีบเดินนำให้เอกเดินตามเพื่อหนีออกไปทางหลังบ้าน หนึ่งกับเอกหนีออกไปทางท้ายครัวที่
ออกไปสู่สวนชายฉกรรจ์ทั้งสองเห็นหนึ่งกับเอกวิ่งหนีออกไปจึงรีบวิ่งตามพร้อมกับยิงปืนตามไป

SC.7 จุดจบ

ภายนอก / ตลาด / กลางวัน

หนึ่งกับเอกวิ่งออกจากสวนอย่างเร่งด่วน ชายฉกรรจ์ทั้งสองวิ่งตามไปติดๆ ทั้งสองคนวิ่งเข้าไปใน
ตลาดแต่ก็ยังคงถูกวิ่งตามอย่างไม่ลดละ หนึ่งพยายามวิ่งหลบเข้าไปตามตรอกซอกซอยเพื่อจะได้ทำ
ให้ชายฉกรรจ์ตามไม่ทัน หนึ่งกับเอกแอบหลบอยู่ที่ยุ่มหนึ่งโดยที่ชายฉกรรจ์วิ่งผ่านไปแล้ว ทั้งคู่
นั่งหายใจหอบด้วยความเหนื่อย แต่ที่พื้นเริ่มมีเลือดไหลนองออกมาหนึ่งตกใจเพราะเลือดนั้น
ออกมาจากเอก หนึ่งหันซ้ายหันขวาด้วยความตื่นเต้นตกใจไม่รู้จะทำอะไรต่อ

หนึ่ง

“เอก เอก รอดูอยู่นี่นะแกต้องไม่เป็นอะไร”

หนึ่งวิ่งออกไปตั้งใจจะไปหาคนมาช่วยเอก แต่พวกทวงหนี้ก็วิ่งกลับมา หนึ่งตกใจวิ่งหนีอีกอย่าง
ไม่คิดชีวิต แต่ชายฉกรรจ์ทั้งสองคนได้แต่วิ่งตามไม่ได้หยิบปืนขึ้นมายิงเพราะมีคนเดินไปเดินมา
เดี๋ยวจะเป็นเรื่องใหญ่ หนึ่งวิ่งมาจบถึงทางตัน เขาจึงหยิบปืนออกมาและเล็งไปที่ชายฉกรรจ์ทั้งสอง
คนหนึ่งหิ้วปืนขึ้น แต่ด้วยความเก่าของปืนมันจึงค้ำ ในขณะที่ยิงปืนต่างจุดประทัดเพราะ
เป็นวันตรุษจีน ชายฉกรรจ์จากสี่หน้าตกใจด้วยเสียงประทัดแต่ปืนก็ไม่ได้ดังขึ้น หนึ่งตกใจที่ปืน
ตัวเองยิงไม่ได้ แต่เสียงประทัดดังใหญ่ยังคงดังอย่างต่อเนื่อง ชายฉกรรจ์ทั้งสองกำลังเดินเข้าไปหา
หนึ่งยกปืนขึ้นไปที่ทางหนึ่ง เสียงตำรวจดังมาจากด้านหลัง

ตำรวจ

“ยกมือขึ้น”

ชายฉกรรจ์ทั้งสองหันมามองด้วยความตกใจทางต้นเสียง ประทัดของคนในตลาดยังคงดังอย่างเนื่องพร้อมกับเสียงปืนสองนัดดังขึ้นท่ามกลางเสียงของประทัดนั้น มีหน่วย อ.ส.เข้ามาช่วยเหลือหลังจากเหตุการณ์นั้นจบลง แสงไฟไซเรนยังคงหมุนอยู่ตลอดเวลา

SC.8 หายดี

ภายนอก / โรงพยาบาล / กลางวัน

เวลาผ่านไปหลายวัน หนึ่งเดินเข็นรถเข็นพาทิ้งเดินออกมาตามทางของโรงพยาบาล สีหน้ากังวลสดชื่นกว่าครั้งก่อน หนึ่งเข็นรถด้วยใบหน้าที่ยิ้มแย้มเช่นกัน กิ่งเรียกหนึ่ง

กิ่ง
“หนึ่ง อย่าเพิ่งพาทิ้งกลับบ้านนะ”
หนึ่ง
“แล้วกิ่งจะไปไหน”

SC.9 ไม่มีจุดจบที่แท้จริง

ภายนอก / ศาลเจ้า / กลางวัน

หนึ่งยืนจุดธูปโดยการต่อจากเทียนสีแดงที่อยู่วางเทียนในศาลเจ้า กิ่งนั่งไหว้เพื่ออธิษฐานบางอย่าง หนึ่งลงนั่งไหว้ข้างๆ กิ่ง สีหน้ากังวลกับหนึ่งมีความสุขที่ทุกอย่างจบลงด้วยดี ทุกอย่างจะจบลงด้วยดี แต่ที่หน้าประตู ปรากฏร่างชายคนหนึ่งกำลังหิบบินออกจากกระเป๋าลัง

ปัญหาที่พบในการเสนอบทภาพยนตร์ครั้งที่ 3

- 1.เรื่องเบี่ยงเบนประเด็นมากเกินไป จนไม่ให้ความสำคัญกับบทกั๋ง
- 2.เกิดบทของตัวละครอื่นๆ มากเกินไป

แนวทางการแก้ไขปัญหา

- 1.ตัดเอาเฉพาะส่วนที่จำเป็นของบทไว้และกลับไปพัฒนาเรื่องเดิมที่ทำ
- 2.พยายามควบคุมอย่าไปเพิ่มตัวละครให้มากเกินไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเสนาบทภาพยนตร์ครั้งที่ 4
เรื่อง “แต่ความคิดถึง”

Act.1 วันที่หนึ่งก่อเรื่อง

SC.1 เช้าวันใหม่

ภายนอก / ตลาด / เช้า

ตอนเช้าที่ตลาดต่งจังหวัดเดิมไปด้วยพ่อค้าและแม่ค้าขายของกันอย่างคึกครื้น ซึ่งต่างจากเมื่อ
ก่อนที่ตลาดเงียบเหงา กิ่งเดินจูงจักรยานอยู่ในตลาดเพื่อซื้อกับข้าว กิ่งเอาขาตั้งจักรยานลงและหัน
ไปซื้อผักที่แม่ค้านั่งขายอยู่ข้างทาง

แม่ค้า

“อ้าวกิ่ง...เออะไรดี หนึ่งไม่มีมาด้วยเหอ ”

กิ่งนั่งมองผักและหยิบขึ้นมาดู พร้อมกับยิ้มให้แม่ค้าเมื่อได้ยินคำทักทายถึงหนึ่ง

แม่ค้า

“หลานเค้าดีนะ ยังรู้จักกลับมาบ้าน ไ้ลูกเราส่งไปเรียนมันหายไปแล้ว ไม่รู้เมื่อไหร่มันจะกลับ”

กิ่งจูงจักรยานกลับมาสองข้างทางเต็มไปด้วยทุ่งข้าวที่เขียวชะอุ่ม ของที่กิ่งซื้อมาจากตลาดยังคง
แขวนอยู่เต็มจักรยานคันเก่าของกิ่ง

SC.2.1 หนึ่งหายไป

ภายใน / บ้านกิ่ง / เช้า

กิ่งกลับมาถึงที่บ้านก็เข้าไปในครัวเพื่อทำกับข้าวให้กับหนึ่ง หนึ่งนั่งอยู่บนบ้านด้วยอาการที่ร้อนรน
โทรทัศน์ยังเปิดอยู่ตลอดเวลาแต่หนึ่งกลับไม่ได้สนใจดูมันซึ่งต่างจากกิ่งที่กำลังทำครัวอย่างมี
ความสุข กิ่งเดินมาพร้อมข้าวที่กิ่งเพิ่งหุงเสร็จวางลงข้างๆหนึ่งพร้อมกับชักชวนให้หนึ่งกินข้าวแต่
หนึ่งกลับไม่ตอบไม่พูดกับกิ่งสักคำ กิ่งจึงถูกกลับไปในครัวเพื่อหยิบขนมที่ซื้อมาจากตลาดและ
กลับไปบนบ้านอีกครั้ง กิ่งหันมองซ้ายขวาเพราะหนึ่งหายไปจากบ้านสีหน้ากิ่งเริ่มเปลี่ยนไปเป็น
ความสงสัยถึงสาเหตุที่หนึ่งหายไป กิ่งพยายามเดินตามหาหนึ่งในบ้าน ก่อนที่จะหันกลับมาหยิบ
ของเงินที่วางไว้บนโต๊ะและรีบเดินออกจากบ้านเพื่อตามหาหนึ่ง

SC.2.2 ถูกยิง

ภายนอก / สวน / เช้า

หนึ่งสะพานกระเฝ้าเป็เดินตามทางในสวนอย่างเร่งด่วนคล้ายกับเขากำลังรีบจะไปไหนสักแห่ง แต่สีหน้ายังคงแฝงไว้ซึ่งความกังวลใจอยู่บ้างกับการเดินทางในเช้านี้ เขาหันกลับไปมองข้างหลังด้วยสีหน้าที่เต็มไปด้วยความหนักใจกับการตัดสินใจทำอะไรสักอย่างของเขาก่อนที่จะหันกลับมาวิ่งเร่งกับการเดินต่อไป บรรยากาศสองข้างทางเต็มไปด้วยต้นยางสูงตระหง่านที่ใบเริ่มร่วงโรยลงจากต้นบ้างแล้วตลอดทางเดินของเขา ในเวลาเดียวกันที่หนึ่งกำลังจะเดินทางชายทวงหนี้ 2 คน รลโดยสารสองแถวกำลังมุ่งหน้าเดินทางมาหาหนึ่ง กังรีบเดินจ้ำเท้าอย่างรีบร้อนเพื่อตามหาหนึ่ง ในมือถือซองสีน้ำตาลซึ่งกังกำมันไว้แน่นราวกับว่าของในนั้นมีมีความสำคัญกับกังกัง รลสองแถวจอดด้านหลังของหนึ่งโดยที่หนึ่งไม่สนใจเพราะมัวแต่รีบเดิน ชายทวงหนี้สองคนลงจากรถแล้วตะโกนเรียกหนึ่ง

ชายทวงหนี้

“เฮ้ย หนึ่ง”

หนึ่งหันกลับมาหาต้นเสียงนั้นด้วยอาการสะดุ้ง ซึ่งเป็นน้ำเสียงที่เขาไม่ยากได้ยิน สีหน้าหนึ่งถอดสีราวกับการเผชิญหน้ากับสิ่งที่เขากลัวมันมากในชีวิต แต่สีหน้าของชายฉกรรจ์ทั้งสองนั้นก็กลับยินดีราวกับการค้นพบอะไรบางอย่างที่เขาตามหามันมาอย่างยากลำบาก

ชายทวงหนี้

“เป็นหนี้ก็ต้องใช้ หรือว่ามึงจะเบี้ยว”

กังกเห็นชายทวงหนี้กำลังทำท่าเหมือนกับหาเรื่องหนึ่ง กังจึงรีบวิ่งเข้าไปหาชายทวงหนี้หนึ่งในนั้นจึงผลักกังกล้มลง หนึ่งจึงหันไปต้อชายทวงหนี้คนนั้นจนเกิดการตะลุมบอลกันขึ้น ชายทวงหนี้ที่ถูกต้อชักปืนออกมาจากด้านหลังและรีบเล็งไปทางหนึ่ง เสียงปืนดังขึ้นแหวกผ่านอากาศ

ชายทวงหนี้

“เฮ้ย ช่วยแล้วมึง “

ชายฉกรรจ์ 1 รีบดึงคอเสื้อชายฉกรรจ์ 2 วิ่งหนีไปเพราะผลอื้ออาวูฐป็นขิง หนึ่งยืนนิ่งราวกับการ ถูกสะกดด้วยเสียงปืนนั้นก่อนที่จะหันหลังไปมองอย่างตกใจ เห็นกิ้งถูกยิงในขณะที่จะวิ่งมาห้าม หนึ่งกับพวกทวงหนี้ หนึ่งตะโกนเรียกสุดเสียง

หนึ่ง

“กิ้ง”

SC.3.1 สงโรงพยาบาล

ภายใน / โรงพยาบาล / กลางวัน

เตียงพยาบาลถูกเข็นอย่างเร่งด่วนที่หน้าโรงพยาบาล กิ่งกับหนึ่งอยู่ในรถพยาบาล หนึ่งสีหน้าเป็น ห่วงกังวลอาการของกิ่ง นุชพยาบาลกำลังเร่งมือย้ายกิ่งลงจากรถพยาบาลเพื่อเข็นเตียงพยาบาล อย่างชุลมุน หนึ่งกำมือกิ่งแน่นสีหน้าหนึ่งตั้งเครียดตลอดเวลาบ้างก็หันไปมองนุชพยาบาล รอบๆตัวเขาราวกับกำลังจะขอความช่วยเหลือ กิ่งถึงจะอยู่ในอาการบาดเจ็บแต่ก็ยังตั้งใจขี้มให้ หนึ่งพร้อมกับสายหน้าเขเพื่อบอกว่าไม่เป็นไร เพราะไม่อยากให้หนึ่งตกใจ แต่หนึ่งยังคงตกใจ และเป็นห่วงกิ่ง เมื่อถึงหน้าโรงพยาบาลและกิ่งถูกย้ายจากรถพยาบาลขึ้นบนเตียงพยาบาลก็ถูก เข็นอย่างเร่งด่วนเข้าโรงพยาบาล หนึ่งยังคงวิ่งตามอย่างไม่ละสายตาไปจากกิ่ง สีหน้ากิ่งเริ่มซีดด้วย อาการเจ็บ

หนึ่งนั่งรออาการของกิ่งอยู่ที่หน้าห้อง I.C.U. หนึ่งนั่งกำมือตัวเองขยับมือไปมาด้วยความร้อนรน ถึงแม้ในโรงพยาบาลอากาศจะถ่ายเทได้สะดวกแต่หนึ่งกับนั่งอยู่คนเดียวด้วยเหงื่อที่เปียกชุ่มทั้งตัว ด้วยความตื่นเต้น ในมือของหนึ่งยังคงกำของสีน้ำตาลที่กิ่งเคยถือมาให้เช่นกัน เขามองมันด้วย สายตาที่เต็มไปด้วยความเศร้าความเสียใจจนเกือบทำให้เขาร้องไห้ออกมา

Act.2 อดีตในความทรงจำของหนึ่ง

SC.4.1 ขอเงิน

ภายใน / บ้านกิ่ง / กลางวัน

กิ่งนั่งก่อด่านหลังบ้านเพียงลำพัง โดยที่หนึ่งนั่งหน้าอมทุกข้ออยู่บนบ้าน เขาพยายามเปิด โทรทัศน์แต่มันก็ไม่มีการ ภาพ หนึ่งต้องระบายอารมณ์ของตัวเองออกมาโดยการดบลงบนหลังทีวี ด้วยความโมโห ก่อนที่จะลุกขึ้นไปนั่งที่ระเบียงบ้าน กิ่งเดินเข้ามาเพื่อเช็ดพื้นแต่หนึ่งก็ยังไม่สนใจ กิ่ง เขาเพียงแค่อะลือบหางตามองกิ่งที่กำลังเช็ดพื้น โดยที่ไม่ลุกไม่ขยับหนีไปไหน ทั้งๆที่กิ่งเอา มือสะกดให้หนึ่งเอาขาหลบแล้วก็ตาม หนึ่งเมินหน้าหนีไปทางอื่นทำเป็นไม่สนใจกิ่ง กิ่งจึงเงยหน้า

ขึ้นมามองหนึ่งแต่ก็ไม่ได้ว่าอะไร ก่อนที่จะกลับไปในครัวเพื่อยกกับข้าวออกมาให้หนึ่ง กังวางข้าวลงข้างๆหนึ่ง

กัง

“หนึ่ง ฟังกลับมากินอะไรซักหน่อยสิ ยังไม่ได้กินอะไรเลยนี่”

หนึ่งส่ายหน้าด้วยความรำคาญกัง แต่กังยังคงพยายามจะให้หนึ่งกินอะไรให้ได้เพราะกลัวว่าจะหิว แต่หนึ่งกลับไม่สนใจกัง จึงพูดตัดบทไปยังสิ่งที่ค้างอยู่ในใจของเขา

หนึ่ง

“กัง เงินมันต้องใช้อย่างไรจริงๆ แล้วจะให้หนึ่งไปเอาที่ไหน”

หนึ่งพูดด้วยอารมณ์ที่จริงจังถึงขั้นน้ำแสดงถึงความตึงเครียด

กัง

“แล้วจะให้กังทำยังไง กังก็ไม่มี”

กังพูดด้วยอารมณ์ที่สงบไม่แสดงถึงความโกรธเลยแม้แต่น้อย จนทำให้หนึ่งเริ่มแสดงอาการที่ไม่พอใจออกมาและลุกขึ้นเดินจากไปโดยที่ไม่สนใจกับข้าวที่กังทำให้ในเช้าวันนี้ เหลือเพียงกังคนเดียวที่นั่งมองข้าวสำหรับนั้น โดยไม่มีคนกิน

SC.4.2 ในใจกัง

ภายใน / บ้านกัง / เย็น

กังหยิบเสื้อผ้าเพื่อซ่อมแซมผ้าที่ขาด หนึ่งนั่งดูโทรทัศน์แต่เขาก็แอบเหลือตาไปมองกังบ้างเป็นบางครั้ง ที่เห็นกังพยายามนั่งสนด้ายเข้าเข็มแต่ก็สนไม่เข้าชะที กังพยายามอยู่นานจนหมดความอดทนจึงหันมาทางหนึ่ง หวังจะให้หนึ่งช่วยสนด้ายให้

กัง

“หนึ่ง ช่วยกังสนด้ายหน่อย”

เพียงแค่งังหันมาพูดด้วยกับหนึ่ง หนึ่งก็ลุกเดินหนีลงไปด้านล่างของบ้านโดยที่ไม่สนใจกัง

ในคืนนั้นเองขณะที่หนึ่งหลับไปแล้ว กังยังคงนั่งอยู่ที่ระเบียงบ้าน กังหันไปมองหนึ่งที่หลับอยู่ในมุ้ง ด้วยสายตาที่เป็นห่วงหนึ่ง กังเดินเข้าไปใกล้ๆ เพราะเห็นว่าหนึ่งไม่ได้นอนห่มผ้า จึงช่วยห่มผ้าให้กับหนึ่ง แต่สีหน้ากังวลนี้เต็มไปด้วยความหนักใจ ในขณะที่กังนอนกังยังคงนอนคิดอยู่

Sc.5.1 ความสัมพันธ์ของกัง1

ภายใน / บ้านกัง / เช้า

ในตอนเช้าของวันใหม่ หนึ่งยังคงนอนอยู่ไม่ตื่น กังเดินไปเปิดประตูที่ระเบียงเพื่อระบายอากาศ กังเห็นหนึ่งยังคงนอนอยู่ไม่ยอมตื่นนอนซึ่งเป็นเวลา 6 โมงเช้า แต่กังก็ไม่ได้ปลุกให้หนึ่งตื่นนอน กังเดินออกจากบ้านไปเพื่อเตรียมจะไปสวน

ในเวลาต่อมา นานาพิการลูกคุ่มที่แกลงไปมาบอกเวลาที่ขงซึ่งเป็นเวลาที่หนึ่งเพิ่งตื่นนอน เขาลุกขึ้นนั่งขยี้ตาอย่างงัวเงีย ก่อนที่จะมุดมุ้งออกมาแต่สิ่งที่เขาเห็นข้างหน้าเมื่อมุดมุ้งออกมาเจอคือ ข้าวที่จัดอยู่ในสำรับเพื่อเตรียมไว้ให้หนึ่งกินในตอนเช้า หนึ่งมองสำรับข้าวด้วยความงัวเงียที่เพิ่งตื่นนอน ก่อนที่เขาจะเปิดฝาชีดู เมื่อหนึ่งเห็นกับข้าวแล้วเขถึงกับทำหน้าเบ้เพราะกับข้าวมีแต่ผักและน้ำพริก หนึ่งส่ายหน้าแสดงอารมณ์ที่เริ่มหงุดหงิดอีกครั้งก่อนที่เขาจะลุกออกจากมุ้ง

SC.5.2 ความสัมพันธ์ของกัง2

ภายนอก / สวน / บ่าย

หนึ่งเดินตามทางเพื่อไปสวน สีหน้าหนึ่งยังคงดูเหมือนคนคิดอะไรอยู่ หนึ่งมองหากังว่ากังอยู่ที่ไหน หนึ่งเดินจนไปถึงที่สวน หนึ่งเห็นกังกำลังพ่นยาฆ่าแมลงในสวนอยู่ กังหันไปเห็นหนึ่งที่กำลังเดินเข้ามาจึงหยุดพ่น หนึ่งหันเดินกลับไป ปล่อยให้กังทำงานอยู่เพียงลำพัง

Act.3 ปัจจุบันกับปัญหาที่ต้องพบ

SC.3.2 โรงพยาบาล

ภายใน / โรงพยาบาล / กลางวัน

หนึ่งนั่งเก้าอี้ที่นั่นแน่นหลังจากที่คิดถึงอดีต ก่อนที่จะมีพยาบาลเดินเข้ามาหาเพื่อพูดคุยเรื่องอาการของกัง สีหน้าหนึ่งยังคงเศร้าอยู่ตลอดเวลา

SC.6 ทวงเงิน

ภายใน / บ้านกึ่ง / กลางวัน

หนึ่งนั่งเงียบๆ เพียงคนเดียวอยู่ในบ้าน โทรทัศน์ที่เขาเปิดอยู่เมื่อเขายังคงเปิดอยู่ หนึ่งลุกไปปิดโทรทัศน์ เขามองไปรอบๆ บ้าน เพราะความเงียบของบ้านหลังนี้ในเวลาที่ยังไม่มีอยู่ ผ้าที่กึ่งเคยเช็ดพื้นยังคงอยู่ข้างๆ โทรทัศน์ หนึ่งหยิบผ้าผืนนั้นขึ้นมาและเช็ดฝุ่นบนหลังโทรทัศน์ หนึ่งลงนั่งข้างประตูเสียงโทรทัศน์ดังขึ้น หนึ่งรับโทรศัพท์

หนึ่ง

“.....”

หนึ่งเงียบ ไม่พูดอะไร จนทำให้เอกที่โทรมารู้สึกสงสัยว่าเกิดอะไรขึ้น

เอก

“ฮัลโล หนึ่งได้เงินรีเปลาอะ วันนีเสียโทรมาทวงเงินอีกแล้ว”

หนึ่งหันไปมองซองเงินที่วางไว้ในบ้าน หนึ่งคิดอยู่พักใหญ่ก่อนที่จะตอบกลับไป

หนึ่ง

“.....”

เอก

“มึงจะมาต่ออะไรอีก กูจะบ้าอยู่แล้วมันไม่ปล่อยพวกเรานะ”

หนึ่งวางสายไปโดยที่สีหน้ายิ่งกังวลหนักมากกว่าเดิมอีก

SC.7 เยี่ยมกั๋ง

ภายใน / โรงพยาบาล / กลางวัน

กั๋งยังคงหลับอยู่ที่เตียงคนไข้อย่างสบาย รวกับไม่ได้เกิดเหตุการณ์อะไรขึ้นเลยเมื่อไม่กี่วันที่ผ่านมา หนึ่งถือขนมที่กั๋งชอบซื้อมาให้กินมาฝากกั๋ง แต่กั๋งยังคงหลับอยู่หนึ่งยืนมองกั๋งอยู่ห่างๆ สักพักก่อนที่จะเดินเข้ามาใกล้ๆ หนึ่งวางขนมไว้ที่โต๊ะเตียงที่กั๋งนอนอยู่ หนึ่งมองกั๋งพร้อมกับรอยยิ้มเจื่อนๆ ที่แฝงไปด้วยความสำนึกผิด ก่อนที่หนึ่งจะเดินจากไป ไม่นานหลังจากที่หนึ่งเดินจากไปกั๋ง

จึงล้มตาคืนหลังจากหลับอย่างเต็มอิ่มมานาน กิ่งเหลือบตาขึ้นมาเห็นขนมวางไว้ที่โต๊ะหัวเตียง ถึงไม่มีใครบอกว่าขนมนี้เป็นของใครแต่กิ่งก็พอจะรู้ว่าขนมนี้ใครเป็นคนเอามาวาง กิ่งมองห่อขนม นั้นพร้อมกับรอยยิ้มที่ออกมาจากใจกิ่งเพราะนานแล้วที่หนึ่งไม่เคยทำอะไรให้กับกิ่งเลย

SC.8 หายดี

ภายใน / โรงพยาบาล / กลางวัน

เวลาผ่านไปหลายวัน หนึ่งเดินเข็นรถเข็นพาทิ้งเดินออกมาตามทางของโรงพยาบาล สีหน้ากิ่งดูสดชื่นกว่าครั้งก่อน หนึ่งเข็นรถด้วยใบหน้าที่ยิ้มแย้มเช่นกัน กิ่งเรียกหนึ่ง

กิ่ง
“หนึ่ง อย่าเพิ่งพาทิ้งกลับบ้านนะ”
หนึ่ง
“แล้วกิ่งจะไปไหน”

Act.4 กลับตัว

SC.9 คำสัญญา

ภายนอก / ศาลเจ้า / เย็น

หนึ่งยืนจุดธูปโดยการต่อจากเทียนสีแดงที่อยู่ในรางเทียนในศาลเจ้า กิ่งนั่งไหว้เพื่ออธิษฐานทางอย่าง หนึ่งลงนั่งไหว้ข้างๆ กิ่ง สีหน้ากิ่งกับหนึ่งมีความสุข ขณะที่กิ่งกำลังเข่าเซียมซี หนึ่งจึงพูดขึ้น

หนึ่ง
“กิ่ง...ครับ หนึ่งขอโทษ หนึ่ง...”

กิ่ง

“ไม่เป็นไร แต่หนึ่งกลับมาตั้งใจเรียนไม่เกรงกิ่งก็พอใจแล้ว
แล้วหนึ่งเอาเงินไปใช้หนี้บอลริ่ง”

หนึ่ง
“ใช้แล้วครับ หนึ่งสัญญาจะไม่ทำแบบนี้อีก”

หนึ่งยิ้มให้กับก๋งอย่างสบายใจที่ได้รับข้อความในใจของตัวเองออกมา ก๋งหันมาลูบหัวหนึ่งเบาๆ พร้อมกับส่งรอยยิ้มให้ก่อนที่จะกลับมาเขย่นเข็มชิต่ออีกครึ่งจน เข็มชิตีหล่นลงมาหนึ่งอัน ก๋งหยิบขึ้นมาและส่งให้หนึ่ง หนึ่งรับเข็มชิตีและเดินไปหยิบใบทำนายที่ติดอยู่ข้างกำแพงมาให้ก๋ง

SC.10 เงินเพื่อหนึ่ง

ภายใน / ตลาด / บ่าย

ก๋งเดินถือผลไม้ไปฝากขายที่ตลาด ขายกับก๋งนั่งคุยกันอยู่กลางบ้าน

ก๋งพูดอย่างอ้าอึ้ง

SC.11 ตัดสินใจ

ภายใน / บ้านก๋ง / เย็น

หนึ่งยืนมองออกไปนอกหน้าต่างบ้าน ก๋งเดินเข้ามาพร้อมกับซองเงินที่ไปขี้มมาแล้วส่งให้หนึ่งหนึ่งรับมาเขาก้มหน้าไม่สู้หน้าก๋ง

ก๋ง

๑

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

“หนึ่งเอาเงินไปใช้หนี้แล้ว”

หนึ่ง

“ก้งไปเอาเงินมาจากไหน”

ก้ง

“รับเอาไปใช้หนี้เถอะ”

SC.12 กลับตัว

ภายใน / บ้านก้ง / กลางวัน

หนึ่งเอามือเช็ดลูกตุ้มของนาฬิกาให้แว่งทำงานอีกครั้งหลังจากที่มันหยุดเดินมาพักใหญ่ หนึ่งกวาดบ้านอย่างแข็งขันหนึ่งนั่งรีดพื้นก่อนที่ก้งจะเดินถือข้าวเข้ามาวางตรงที่หนึ่งเซ็ด หนึ่งหันมาเห็นก้งที่กำลังยกข้าวมาจึงรีบวิ่งเข้าไปหาเพื่อช่วยก้งยกมาวาง ขณะที่หนึ่งช่วยก้งยกหนึ่งก็พูดกับก้ง

หนึ่ง

“ก้งไม่เห็นต้องยกมาให้หนึ่งเลยเรียกหนึ่งไปกินที่ครัวก็ได้”

ก้ง

“ไม่เป็นไร เออฉันจะไปกินระหว่างทางตอนกลับด้วยสิ”

ก้งยกหัวดูขมมมาให้หนึ่งด้วย แต่หนึ่งทำหน้าบวมที่เล่นที่จริงแบบไม่ยอกได้

หนึ่ง

“โห...ก้ง ซี้เกียดถือ”

ก้งทำหน้าที่ผัดหัวเล็กน้อย หนึ่งสังเกตเห็นจึงพูดกับก้งใหม่อีกครั้ง

หนึ่ง

“เอาไปก็ตีเหมือนกันเพื่อหิว”

ทั้งคู่จึงต่างคนต่างยิ้มอย่างสนุกสนาน

SC.13 จากลา

ภายใน / บ้านก๋ง / กลางวัน

ตอนที่ทั้งสองคนนั่งกินข้าวกันอยู่หนึ่งเริ่มพูดกับก๋ง

หนึ่ง

“ถ้าก๋งไม่สบายก๋งต้องโทรบอกหนึ่งนะ หนึ่งกลับไปแล้วก๋งอยู่คนเดียวดูแลตัวเองดีๆนะครับ”

ที่หน้าบ้านก๋งยื่นส่งหนึ่ง พร้อมกับโบกมือลาและส่งรอยยิ้มให้หนึ่งอย่างหมดหวัง หนึ่งยื่นมองก๋ง
 อย่างเป็นทางการก๋งสีหน้าเศร้าแต่แฝงด้วยรอยยิ้มที่ส่งให้ก๋ง ก่อนที่หนึ่งจะหันหลังให้และเดินต่อไป
 เพื่อไปขึ้นรถ ระหว่างทางเดินหนึ่งหยิบถุงขนมของก๋งออกมาดูและเปิดพบว่าข้างในถุงขนมนั้นมี
 ซองกระดาษอยู่ในนั้น หนึ่งจึงหยิบขึ้นมาดูเมื่อหนึ่งเปิดจึงพบว่าภายในนั้นเป็นเงินจำนวนไม่มาก
 แต่มันทำให้หนึ่งยิ้มพร้อมกับมีน้ำตาเอ่อออกมาหนึ่งยิ้มเพราะเห็นความรักที่ก๋งมีให้ตลอดเวลา
 ก่อนที่หนึ่งจะเดินต่อไป
 ก๋งนั่งอยู่บนเก้าอี้ข้างๆ ก๋งมีหมอนเข็มที่ลูกสนด้ายไว้เต็มทั้งหมด ก๋งหันไปมองพร้อมกับรอยยิ้ม

บทที่ 4

ขั้นตอนก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์ (Pre – Production)

4. บทภาพยนตร์ฉบับถ่ายทำ (Shooting Script)

เริ่มต้นจากการศึกษาบทภาพยนตร์ฉบับสมบูรณ์แล้วนำมาตีความออกเป็นภาพ ซึ่งผู้กำกับทุกคนมักจะมีภาพต่างๆ อยู่ในความคิดของตนเองอยู่แล้ว เพียงแต่ขั้นตอนนี้ต้องการความชัดเจนในการที่จะกำหนดภาพในการถ่ายทำภาพยนตร์ รายละเอียดของภาพยนตร์ฉบับถ่ายทำนี้ เริ่มตั้งแต่ขนาดภาพ การเคลื่อนกล้อง การเชื่อมภาพ การกำหนดรายละเอียดเหล่านี้ลงไป ทำให้ตากล้องรู้และเข้าใจความต้องการของผู้กำกับ ชอบเขตของงานก็จะแคบลง ทำให้ทำงานได้อย่างเป็นระบบมากขึ้น

บทภาพยนตร์ฉบับถ่ายทำ (Shooting Script) เรื่อง “แค่ความคิดถึง”

Act.1 วันที่หนึ่งก่อนเรื่อง

SC.1 เช้าวันใหม่

ภายใน / บ้านก๋ง / เช้า

1.ELS

ตลาดคอนเซ้า

2.LS

ตลาดคอนเซ้ามีก๋งเดินจูงจักรยานเดินเข้ามา และลงนั่งซื้อผัก

3.MS

รับหน้าก๋งที่กำลังเลือกผัก

4.MS

รับหน้าแม่ค้าที่พูดคุยกัน

5.ELS

ก๋งเดินจูงจักรยานเดินกลับบ้าน

SC.2.1 หนึ่งหายไป

ภายใน / บ้านก๋ง / เช้า

6.LS

ก๋งนั่งทำกับข้าวอยู่ในครัว

7.MS

หนึ่งนั่งอยู่บนบ้านด้วยอาการที่ร้อนรนโทรทศน์ยังเปิดอยู่ตลอดเวลาแต่หนึ่งกลับไม่ได้สนใจดูมัน

8. 2 SHOT

ก๋งเดินเข้ามาหาหนึ่งในมือถือถาดข้าวที่เพิ่งทำกับข้าวเสร็จใหม่ๆ และลงนั่งข้างๆ หนึ่ง

9.MS

รับหน้าหนึ่งที่ไม่สนใจก๋ง

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

10. LS

กำลังเดินจากไปก่อนที่จะเดินกลับมาแล้วไม่เจอหนึ่ง จึงรีบไปหยิบซองเงินบนโต๊ะและรีบเดินออกจากบ้านเพื่อตามหาหนึ่ง

ตัดไป

SC.2.2 ถูกยิง

ภายนอก / สวน / เข้า

11.LS

หนึ่งเดินอย่างเร่งฝีเท้าอยู่ในสวนคนเดียว

12.MS

รับสีหน้าหนึ่ง

13.LS

มีรถสองแถววิ่งเข้ามาในสวนยาง ซึ่งเป็นทางที่หนึ่งกำลังเดินอยู่ รถค่อยๆจอดด้านหลังหนึ่ง

14.CU

กำลังเร่งฝีเท้าเดินให้เร็วขึ้น

15.MS

รับสีหน้ากังวล

16.MS

ชายทวงหนี้สองคนลงจากรถแล้วตะโกนเรียกหนึ่ง

17.MS

หนึ่งหันกลับมาหาต้นเสียงนั้นด้วยอาการสะดุ้ง

18.MS

กำลังรีบวิ่งเข้าไปหาชายทวงหนี้

19.MS

หนึ่งในชายทวงหนี้ หันมาผลักก้นล้มลง

20.MS

หนึ่งรีบวิ่งเข้าไปช่วยก้น หนึ่งต่อยชายทวงหนี้คนนั้นล้มลง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

21.MS

ชายทวงหนี้อีกคนจึงรีบวิ่งเข้าไปต่อยหนึ่ง

22.LS

ทั้งสามคนตะลุมบอนกัน

23.MS

ชายทวงหนี้หนึ่งในนั้นชักปืนออกมา

24.LS

เสียงปืนดังขึ้น ท่ามกลางความเงิบของสวนยาง

25.MS

รับสีหน้าหนึ่งที่ตกใจ

ตัดใจ

SC.3.1 ส่งโรงพยาบาล

ภายใน / โรงพยาบาล / กลางวัน

26.LS

รถเข็นถูกบุรุษพยาบาลและนางพยาบาลเงินคนเจ็บเข้ามาอย่างเร่งด่วน

27.MS

หนึ่งขึ้นหน้าตาตื่นด้วยความเป็นห่วง และงงกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

28.CU

รับหน้ากั๊ง

29.LS

หนึ่งนั่งรออาการกั๊งอยู่หน้าห้องฉุกเฉิน ในมือกำซองกระดาษสีน้ำตาลอย่างแน่น

เฟด เอัท

Act.2 อดีตในความทรงจำของหนึ่ง**SC.4.1 ขอเงิน****ภายใน / บ้านก๋ง / กลางวัน****30.CU**

มือก๋งที่กำลังจุดไม้ขีด

31.MS

หนึ่งนั่งหน้าอมทุกข้ออยู่บนบ้าน เขาพยายามเปิดโทรทัศน์แต่มันก็ไม่มีภาพ

32.LS

ก๋งนั่งทำกับข้าวอยู่ในครัว

33.2 SHOT

ก๋งเดินเข้ามาเพื่อเช็คพื้นที่แต่หนึ่งก็ยังไม่สนใจก๋ง เขาเพียงแค่เหลือบหางตามองก๋งที่กำลังเช็คพื้นที่ โดยที่ไม่ลุกไม่ขยับหนีไปไหน

34.MS

รับสีหน้าหนึ่งที่ไม่พอใจก๋ง

35.LS

ก๋งยกกับข้าวออกมาให้หนึ่ง ก๋งวางข้าวลงข้างๆหนึ่ง

36.MS

รับหน้าก๋งที่พูดกับหนึ่ง

37.LS

หนึ่งเดินหนีไปเพราะไม่พอใจก๋ง ปลอบให้ก๋งมองด้วยสายตาที่เป็นห่วง

ตัดไป

SC.4.2 ในใจก๋ง**ภายใน / บ้านก๋ง / เย็น****38. LS**

ก๋งเย็บเสื้อผ้าเพื่อซ่อมแซมผ้าที่ขาด หนึ่งนั่งดูโทรทัศน์แต่เขาก็แอบเหลือตาไปมองก๋ง

39.CU

มือก๋งที่กำลังสนเข็ม

40.MS

รับน้ำกึ่งที่เรียกให้หนึ่งช่วยสนเข็ม

41.MS

รับน้ำหนึ่งที่ไม่พอใจแล้วลุกเดินหนีไป

ตัดไป

Sc.5.1 ความสัมพันธ์ของกึ่ง1

ภายใน / บ้านกึ่ง / เข้า

42.MS

กึ่งเดินไปเปิดประตูที่ระเบียงเพื่อระบายอากาศตอนเช้า ในขณะที่หนึ่งยังคงหลับอยู่ในมุ้ง

43.MS

หนึ่งยังคงหลับอยู่และพลิกตัวหลบแสงแดดจากหน้าต่างที่กึ่งเปิด

44.CU

นาฬิกาบอกเวลา 6 โมงเช้า

45.ELS

บ้านภายนอกบอกเวลาเที่ยงด้วยแสงแดด

46.LS

หนึ่งตื่นนอนลุกขึ้นนั่งและหันไปเห็นถาดข้าวที่กึ่งเตรียมไว้ให้

47.CU

ข้าวที่กึ่งเตรียมไว้ให้หนึ่ง

48.MS

รับสีหน้าหนึ่งที่หงุดหงิด ก่อนที่จะเดินออกไปจากมุ้ง

ตัดไป

SC.5.2 ความสัมพันธ์ของกึ่ง2

ภายนอก / สวน / บ่าย

49.LS

หนึ่งเดินตามทางเพื่อไปสวน สีหน้าหนึ่งยังคงดูเหมือนคนคิดอะไรอยู่

50.MS

รับสีหน้าหนึ่ง เห็นเห็นก้งกำลังพ่นยาฆ่าแมลงในสวนอยู่

51.LS

หนึ่งตัดสนใจเดินกลับ

เฟด เอัท

Act.3 ปัจจุบันกับปัญหาที่ต้องพบ

SC.3.2 โรงพยาบาล

ภายใน / โรงพยาบาล / กลางวัน

52.LS

หนึ่งนั่งกำเงินนั้นแน่นหลังจากที่คิดถึงอดีต ก่อนที่จะมีพยาบาลเดินเข้ามาหาเพื่อพูดคุยเรื่องอาการของก้ง สีหน้าหนึ่งยังคงเศร้าอยู่ตลอดเวลา

ตัดไป

SC.6 ทางการเงิน

ภายใน / บ้านก้ง / กลางวัน

53.MS

หนึ่งนั่งเงียบๆ เพียงคนเดียวอยู่ในบ้าน โทรทัศน์ที่เขาเปิดอยู่เมื่อเช้ายังคงเปิดอยู่

54.LS

หนึ่งลุกไปปิดโทรทัศน์ เขามองไปรอบๆ บ้าน เพราะความเงียบของบ้านหลังนี้ในเวลาที่ยก้งไม่อยู่

55.CU

ผ้าที่ก้งเคยเช็ดพื้นยังคงอยู่ข้างๆ โทรทัศน์ หนึ่งหยิบผ้าผืนนั้นขึ้นมา

56.MS

หนึ่งเช็ดฝุ่นบนหลังโทรทัศน์ หนึ่งลงนั่งข้างประตูเสียงโทรศัพท์ดังขึ้น หนึ่งรับโทรศัพท์

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SC.7 เยี่ยมกั๋ง**ภายใน / โรงพยาบาล / กลางวัน****57.LS**

กั๋งยังคงหลับอยู่ที่เตียงคนไข้อย่างสบาย ราวกับไม่ได้เกิดเหตุการณ์อะไรขึ้น หนึ่งเดือนนมที่กั๋งชอบ
ซื้อมาให้กินมาฝากกั๋ง

58.CU

หนึ่งวางนมไว้ที่โต๊ะหัวเตียงที่กั๋งนอนอยู่

59.MS

หนึ่งมองกั๋งพร้อมกับรอยยิ้มเจื่อนๆที่แฝงไปด้วยความสำนึกผิด ก่อนที่หนึ่งจะเดินจากไป

60.MS

ไม่นานหลังจากที่หนึ่งเดินจากไปกั๋งจึงลืมตาขึ้นหลังจากหลับอย่างเต็มอิ่มมานาน กั๋งเหลือบตา
ขึ้นมาเห็นนมวางไว้ที่โต๊ะหัวเตียง

ตัดไป

SC.8 หายดี**ภายใน / โรงพยาบาล / กลางวัน****61.LS**

หนึ่งเดินเข็นรถเข็นพา กั๋งเดินออกมาตามทางของโรงพยาบาล สีหน้ากั๋งดูสดชื่นกว่าครั้งก่อน หนึ่ง
เข็นรถด้วยใบหน้าที่ยิ้มแย้มเช่นกัน

62.LS

ภาพย้อนแสงเห็นทั้งสองคนออกไปจากโรงพยาบาล

ตัดไป

Act.4 กลับตัว**SC.9 คำสัญญา****ภายนอก / ศาลเจ้า / เย็น****63.CU**

หนึ่งขึ้นจุดรูปโดยการต่อจากเทียนสีแดงที่อยู่รุ่งเทียนในศาลเจ้า

64.LS

กั้งนั่งไหว้เพื่ออธิษฐานบางอย่าง หนึ่งลงนั่งไหว้ข้างๆ กั้ง

65.MS

รับสีหน้าหนึ่ง

66.MS

รับสีหน้ากั้ง

67.LS

ภาพจากด้านหลัง เห็นหนึ่งเดินถือเชือกจูงกั้งเพื่อไปหาคำทำนาย

SC.10 เงินเพื่อหนึ่ง**ภายใน / ตลาด / บ่าย****68.LS**

กั้งเดินถือผลไม้ไปฝากขายที่ตลาด

69.MS

ขายกับกั้งนั่งคุยกันอยู่กลางบ้าน

70.CU

ซองเงินที่ขายให้กั้ง

71.MS

รับสีหน้ากั้ง

72.MS

รับสีหน้าขาย

ตัดไป

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SC.11 ตัดสินใจ**ภายใน / บ้านกึ่ง / เย็น****73.LS**

หนึ่งยื่นมองออกไปนอกหน้าต่างบ้าน กังคินเข้ามาพร้อมกับซองเงินที่ไปขโมยมาแล้วส่งให้หนึ่งหนึ่ง

74.CU

ซองเงินที่กั้งยื่นให้หนึ่ง

75.MS

รับสีหน้าหนึ่ง

76.MS

รับสีหน้ากั้ง

ตัดไป

SC.12 กลับตัว**ภายใน / บ้านกึ่ง / กลางวัน****77.CU**

หนึ่งเอามือเชี่ยลูกตุ้มของนาฬิกาให้แก่วงทำงานอีกครั้ง

78.MS

หนึ่งกวาดบ้านอย่างแข็งขันหนึ่งนั่งเซ็ดพื้น

79.LS

หนึ่งหันมาเห็นกั้งที่กำลังขก้าวมายังรีบวิ่งเข้าไปหาเพื่อช่วยกั้งกมาวาง

80.MS

รับสีหน้ากั้ง

81.MS

รับสีหน้ากั้ง

82. 2SHOT

หนึ่งก้มก้งดูกันอย่างสนุกสนาน

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SC.13 จกตา**ภายใน / บ้านกึ่ง / กลางวัน****83.LS**

หนึ่งกับกึ่งยืนอยู่หน้าบ้าน

84.MS

รับสีหน้ากึ่ง

85.MS

รับสีหน้าหนึ่ง

86.CU

รับสีหน้ากึ่ง

87.CU

รับดูขนมในมือกึ่ง

88.MS

รับสีหน้าหนึ่งก่อนจะเดินจากไป

89.MS

รับภาพดูขนมที่กึ่งให้หนึ่ง

90.MS

หนึ่งถือขนมที่กึ่งให้อยู่ในมือ

91.CU

ขนมเป็นภาพพระชะหน้า กึ่งเป็นภาพพระชะหลังก่อนที่หนึ่งจะเดินจากไป

92.LSระหว่างทางเดินหนึ่งหยิบดูขนมของกึ่งออกมาดูและเปิดพบว่าข้างในดูขนมนั้นมีของกระดาอยู่
โนนั้น**93.MS**

รับสีหน้าหนึ่ง

94.CU

ภาพเงินที่อยู่ในดูขนมที่กึ่งให้หนึ่งไปกิน

95.MS

รับสีหน้าหนึ่งที่สีใจที่กึ่งเป็นห่วงเขาตลอดเวลา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

96.LS

กึ่งนั่งอยู่บนบ้านข้างๆ กึ่งมีหมอนเข็มที่ถูกสนค้ายไว้เต็มทั้งหมด

97.CU

หมอนเข็ม

98.MS

กึ่งหันไปมองพร้อมกันรอยยิ้ม

99.LS

ภายนอกบ้านกึ่งที่ดูเงิบๆ

100.ELS

สวนที่มีต้นไม้มันเขียวรู้สึกถึงความสดชื่น

เฟด เอท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 การแยกองค์ประกอบของการถ่ายทำ (Script breakdown)

เอกสารแยกย่อยบทถ่ายทำ (Script breakdown sheet) เป็นเอกสารรายงานความต้องการองค์ประกอบต่างๆ ของการถ่ายทำภาพยนตร์ในแต่ละฉาก ได้แก่ ตัวละคร ตัวประกอบ สถานที่ถ่ายทำ อุปกรณ์ประกอบฉาก ฉากภายในหรือฉากภายนอก ฉากที่ต้องทำ เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย เทคนิคพิเศษ อุปกรณ์พิเศษ เป็นต้น ซึ่งจัดทำขึ้นจากบทภาพยนตร์ฉบับถ่ายทำ เป็นการจัดระเบียบในการทำงานในแต่ละฉากแต่ละวัน เพื่อให้มองเห็นขอบข่ายการทำงานในขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ทั้งหมด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

**Script
Breakdown Sheet**

PRODUCTION: TITLE: แต่ความดีถึง DIRECTOR: ธนดิพงษ์ ถังไชย
SCENE: 2,2,3,1,8,9 DATE: 21/01/2549 INT./ EXT. DAY/ NIGHT
Location: โรงพยาบาล, สวนยาง, ศาลเจ้า

Scene No.	Script Page	Shot	Cast	Extras/Stunts	Wardrobe
2.2	2		หนึ่ง, กิ่ง	ชายทวงหนี้2คน	หนึ่ง=เสื้อดำ/กางเกงยีนส์ กิ่ง=เสื้อขาว/ กางเกงจีน
3.1	3		หนึ่ง, กิ่ง	นางพยาบาล3คน	หนึ่ง=เสื้อดำ/กางเกงยีนส์ กิ่ง=เสื้อขาว/ กางเกงจีน
8	7		หนึ่ง, กิ่ง		หนึ่ง=เสื้อขาวคอปก กิ่ง=เสื้อเนื้อหนาปกตั้ง
9	7		หนึ่ง, กิ่ง		หนึ่ง=เสื้อขาวคอปก กิ่ง=เสื้อเนื้อหนาปกตั้ง
Props เสื้อดำ / ขวดน้ำเกลือ / รูป / เทียนสีแดง / ผลไม้สำหรับไหว้ / กระดาษเงินกระดาษทอง /			Special Equipment		Vehicles / Animals รถเข็นโรงพยาบาลแบบนอน รถเข็นเบาหนัง
Make - up / Hair SC.8 กิ่งหน้าซัด / เสื้อที่เสื้อ			Special Effects SC.2.2 เสื้อดที่เสื้อกิ่ง		Production Notes

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

**Script
Breakdown Sheet**

PRODUCTION: TITLE: แด่ความคิดถึง DIRECTOR: ธนดิพงษ์ ถังไชย
SCENE: 4.1, 2.2, 2.1, 4.2, 5.1 DATE: 18/02/2549 INT./ EXT. DAY/ NIGHT
Location: สวน, บ้านกิ่ง

Scene No.	Script Page	Shot	Cast	Extras/Stunts	Wardrobe
4.1	3		หญิง, กิ่ง		หญิง=เสื้อดำ/กางเกงขาสั้น กิ่ง=เสื้อขาว/ กางเกงจีน
2.2	2		หญิง, กิ่ง	ชายทวงหนี้ 2 คน	หญิง=เสื้อดำ/กางเกงยีนส์ กิ่ง=เสื้อขาว/ กางเกงจีน
reshoot					ชายทวงหนี้=เสื้อยืดดำ/ กางเกงยีนส์
2.1	1		หญิง, กิ่ง		หญิง=เสื้อดำ/กางเกงขาสั้น กิ่ง=เสื้อขาว/ กางเกงจีน
4.2	4		หญิง, กิ่ง		หญิง=เสื้อดำ/กางเกงขาสั้น กิ่ง=เสื้อขาว/ กางเกงจีน
5.1	5		หญิง, กิ่ง		หญิง=เสื้อดำ/กางเกงขาสั้น กิ่ง=เสื้อขาว/ กางเกงจีน
Props			Special Equipment		Vehicles / Animals
โตก/ ข้าว/ กบข้าว/ นาฬิกา / โทรทัศน์ขาวดำ/ เหม/ ด้าย/ หมอนปักเข็ม/ มุ้ง/ หมอน/ เสื้อ					
Make - up / Hair			Special Effects		Production Notes

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

**Script
Breakdown Sheet**

PRODUCTION: TITLE: แด่ความกตัญญู DIRECTOR: ธนัฒพงษ์ ถังไชย
SCENE:9,1,2,2 DATE: 19/02/2549 INT./ EXT. DAY/ NIGHT
Location: ศาลเจ้า, ตลาด, สวน

Scene No.	Script Page	Shot	Cast	Extras/Stunts	Wardrobe
9	7		หนึ่ง,ก๊ง		หนึ่ง=เสื้อขาวคอปก ก๊ง=เสื้อเนื้อหนาปกตั้ง
1	1		ก๊ง	แม่ค้า 5 คน	ก๊ง=เสื้อขาว/ กางเกงจีน
2.2	2		หนึ่ง,ก๊ง	ชายทวงหนี้2คน	หนึ่ง=เสื้อดำ/กางเกงยีนส์
reshoot2					ก๊ง=เสื้อขาว/ กางเกงจีน ชายทวงหนี้=เสื้อยืดดำ/ กางเกงยีนส์
Props รูป/ เทียน/ ผลไม้ไหว้/ ตะกร้า/ ผักต่างๆ/ จอบ/ กระบุง/ ปิ่น			Special Equipment		Vehicles / Animals รถสองแถว/ รถจักรยาน
Make - up / Hair			Special Effects		Production Notes

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

**Script
Breakdown Sheet**

PRODUCTION: TITLE: แด่ความคิดถึง DIRECTOR: ธนิตย์ ธิงไชย
SCENE: 2.2,9,10 DATE: 02/03/2549 INT./ EXT. DAY/ NIGHT
Location: สวน, ศาลเจ้า, บ้านยายในตลาด

Scene No.	Script Page	Shot	Cast	Extras/Stunts	Wardrobe
2.2	2		หนึ่ง, กิ่ง	ชายทวงหนี้ 2 คน	หนึ่ง=เสื้อดำ/กางเกงยีนส์
reshoot3					กิ่ง=เสื้อขาว/ กางเกงจิ้น
					ชายทวงหนี้=เสื้อยัดดำ/ กางเกงยีนส์
9	7		หนึ่ง, กิ่ง		หนึ่ง=เสื้อขาวคอปก
reshoot1					กิ่ง=เสื้อเนื้อหนาปกตั้ง
10	8		กิ่ง, ยาย		กิ่ง=เสื้อขาว/ กางเกงจิ้น
					ยาย=เสื้อคอกระเช้าสีขาว
Props ปิ่น/ โฉนดที่ดิน/ ซองกระดาษ/ รูป/ เทียน/ ผลไม้ไหว้			Special Equipment		Vehicles / Animals
Make - up / Hair			Special Effects		Production Notes

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

**Script
Breakdown Sheet**

PRODUCTION: TITLE: แด่ความคิดถึง DIRECTOR: ชนติพงษ์ ถังไชย
SCENE: 1,7,8,13,11 DATE: 03/03/2549 INT./ EXT. DAY/ NIGHT
Location: โรงพยาบาล, ตลาด, สวน

Scene No.	Script Page	Shot	Cast	Extras/Stunts	Wardrobe
1	1			แม่ค้า	หนัง=เสื้อขาวกางเกงยีนส์
7	6		หนัง,กิ้ง		กิ้ง=ชุดผู้ป่วยโรงพยาบาล
8	7		หนัง,กิ้ง		หนัง=เสื้อขาวคอปก กิ้ง=เสื้อเนื้อหนาปกตั้ง
13	10		หนัง,กิ้ง		หนัง=เสื้อขาวกางเกงยีนส์ กิ้ง=เสื้อขาว/ กางเกงจีน
11	8				หนัง=เสื้อขาวกางเกงขาสั้น กิ้ง=เสื้อขาว/ กางเกงจีน
Props เป้/ ซองกระดาษ/ เงินปลอม			Special Equipment		Vehicles / Animals รถสองแถว/ รถเข็นแบบนั่ง ของโรงพยาบาล
Make - up / Hair			Special Effects		Production Notes

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

**Script
Breakdown Sheet**

PRODUCTION: TITLE: แต่ความคิดถึง DIRECTOR: ธนดิพงษ์ ถังไชย
SCENE: DATE: 04/03/2549 INT./ EXT. DAY/ NIGHT
Location: ตลาด

Scene No.	Script Page	Shot	Cast	Extras/Stunts	Wardrobe
5.1	5		หนึ่ง,เอก	ชายทวงหนี้2คน	หนึ่ง=เสื้อดำ/กางเกงยีนส์ เอก=เสื้อดำ/กางเกงยีนส์
Props			Special Equipment		Vehicles / Animals
Make - up / Hair			Special Effects		Production Notes

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

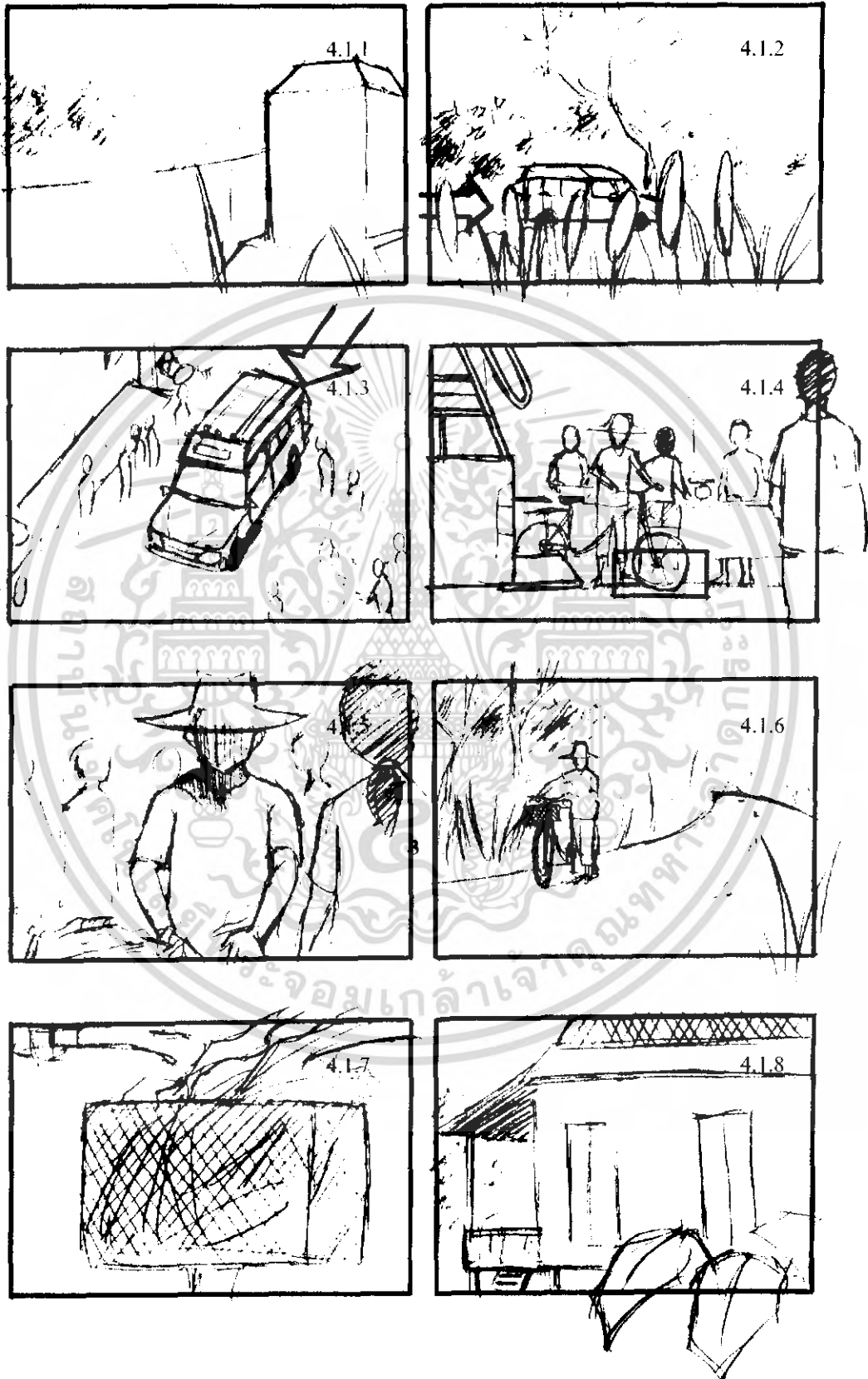
4.3 บทภาพ (Shooting Board)

เราใช้ประโยชน์จากภาพที่มีการเคลื่อนไหวที่ต่อเนื่องในการอธิบายตาสถิต เพื่อความเข้าใจในเรื่องของทิศทางการเคลื่อนที่ของ ตำแหน่งแหล่งแสงและตัวแสดงภายในฉาก เราไม่จำเป็นต้องเขียนทุกเหตุการณ์ทุกอย่าง ควรเขียนเฉพาะส่วนที่ขาดต่อความเข้าใจหรือในช่วงการถ่ายทำที่มีการเคลื่อนที่ต่อเนื่องเป็นเวลานาน

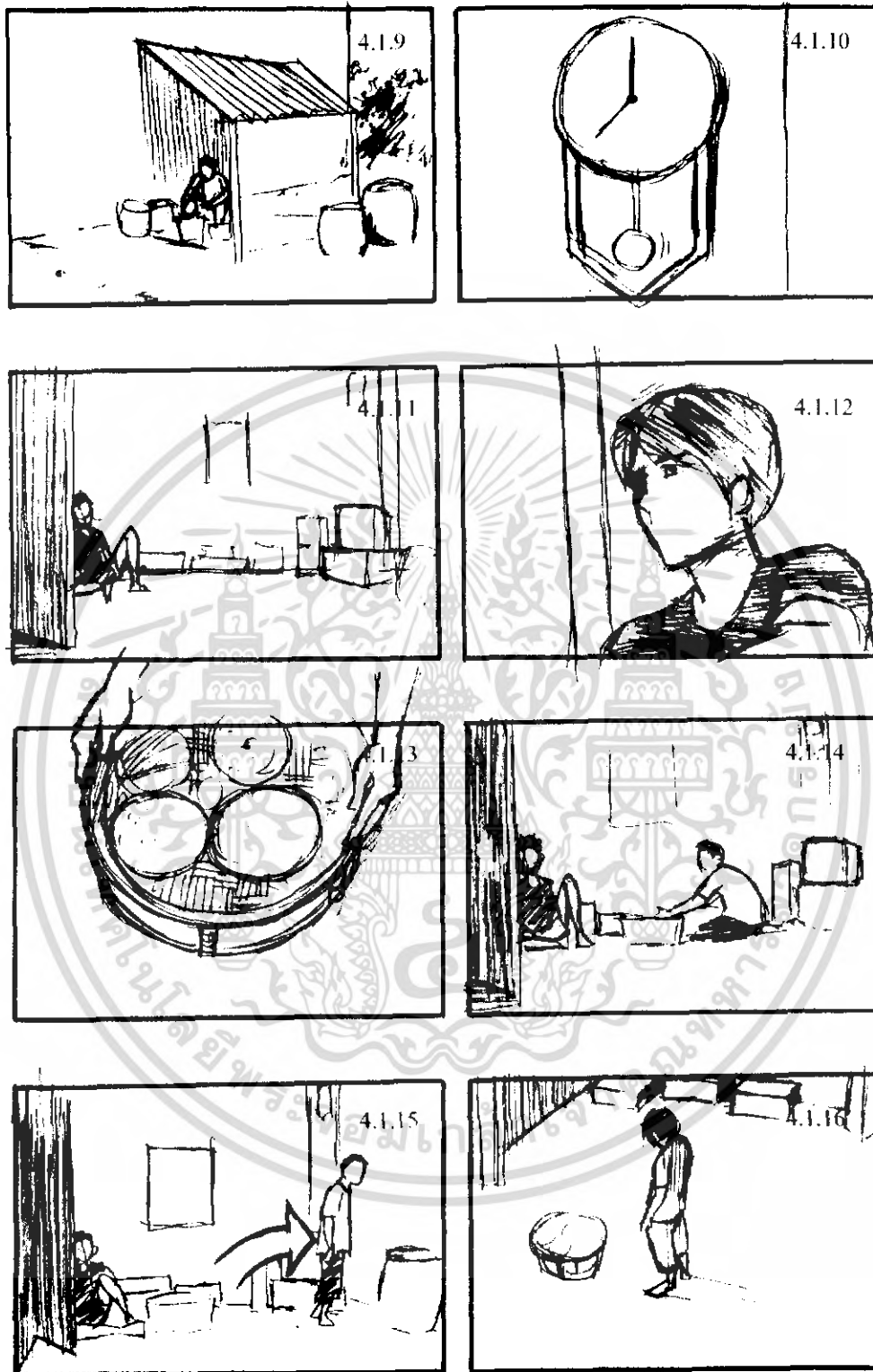

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

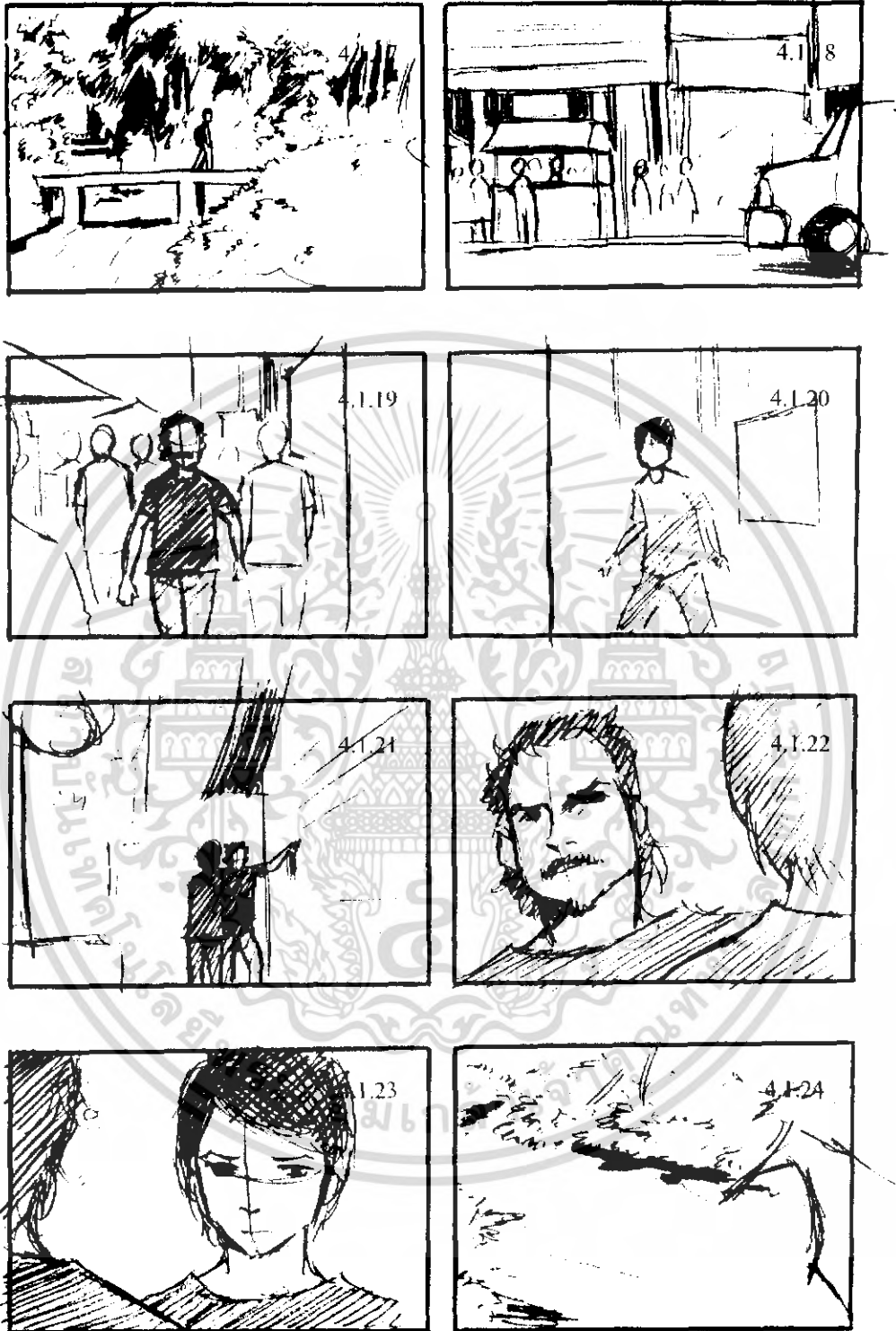
Shooting Board

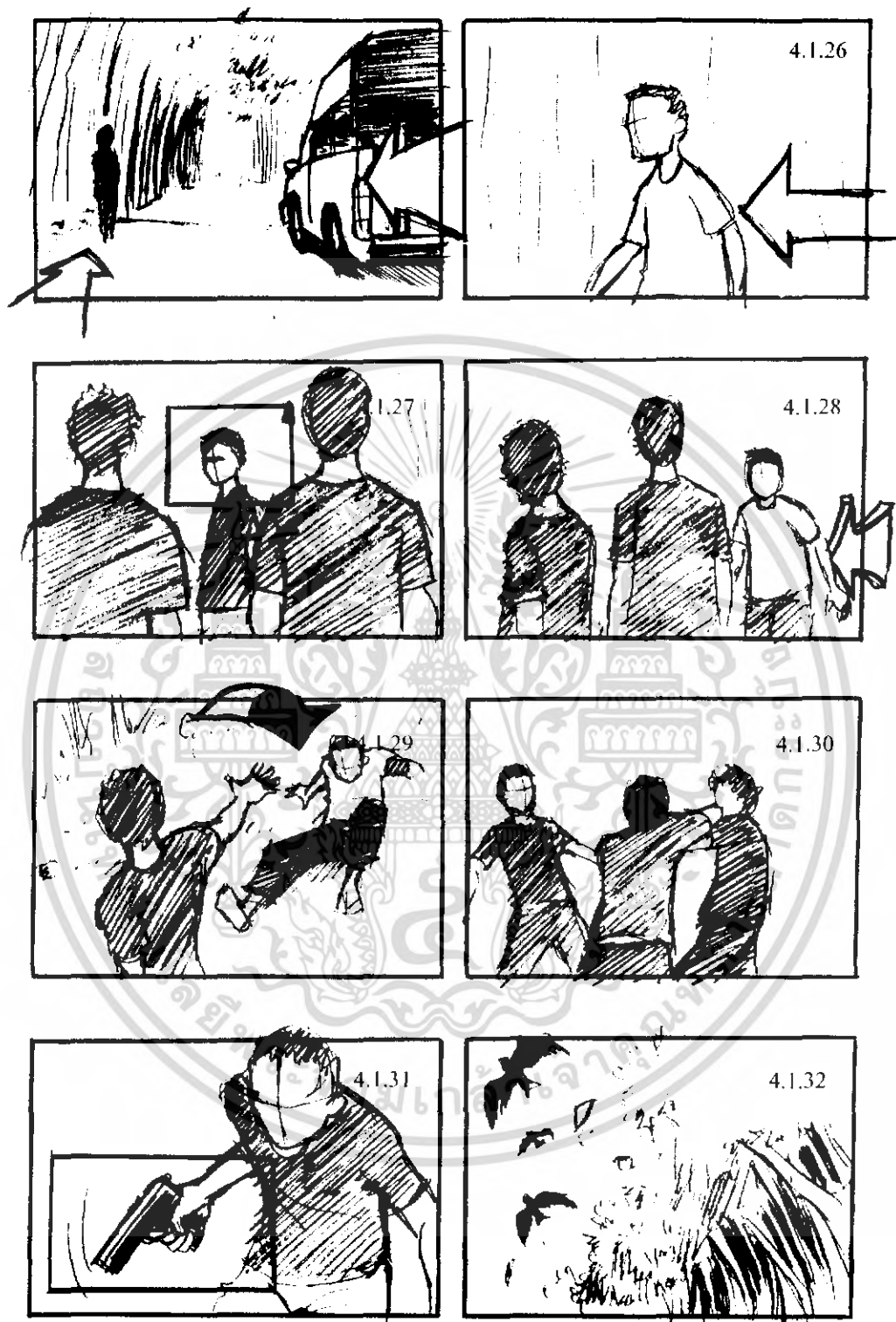
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

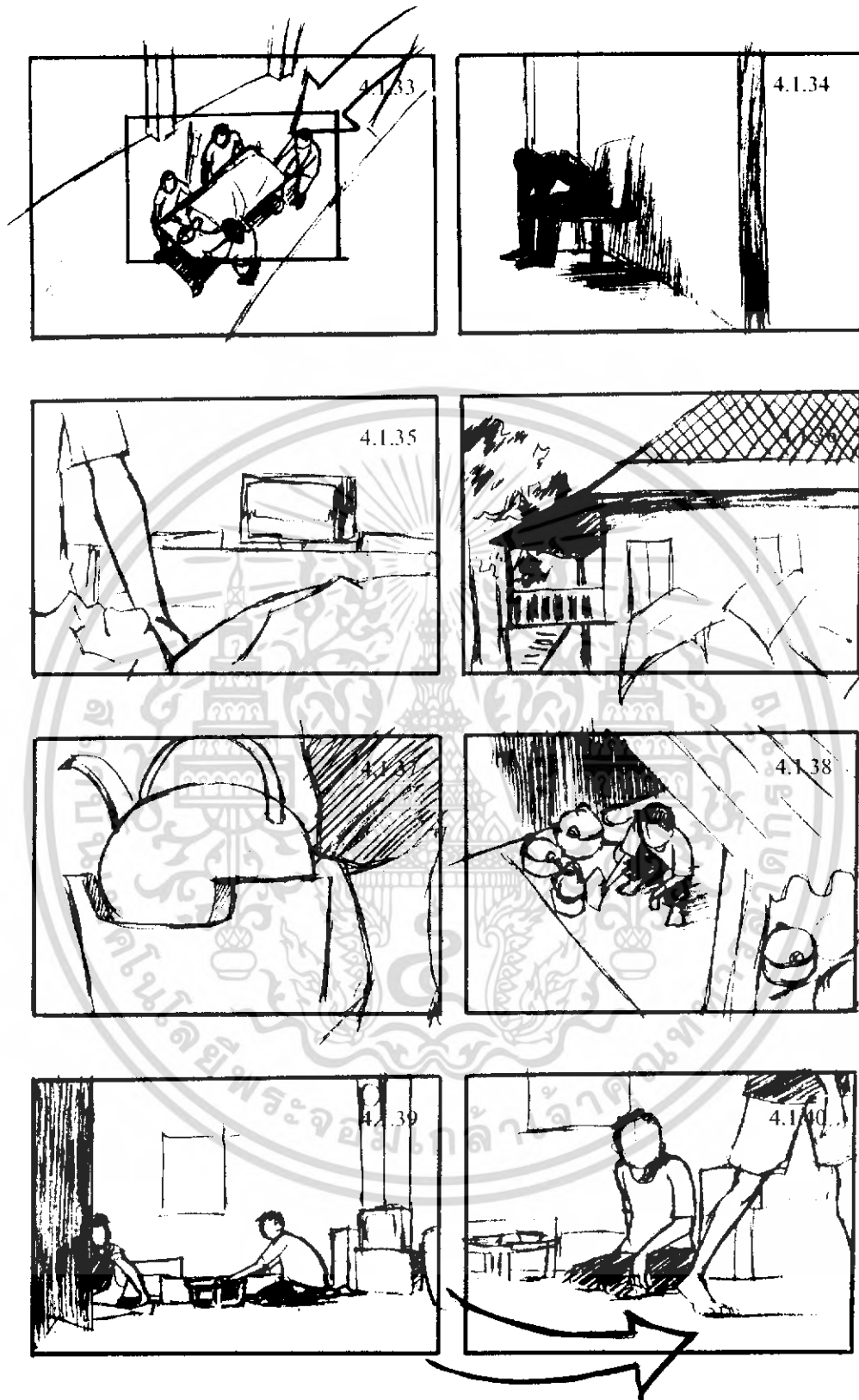
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

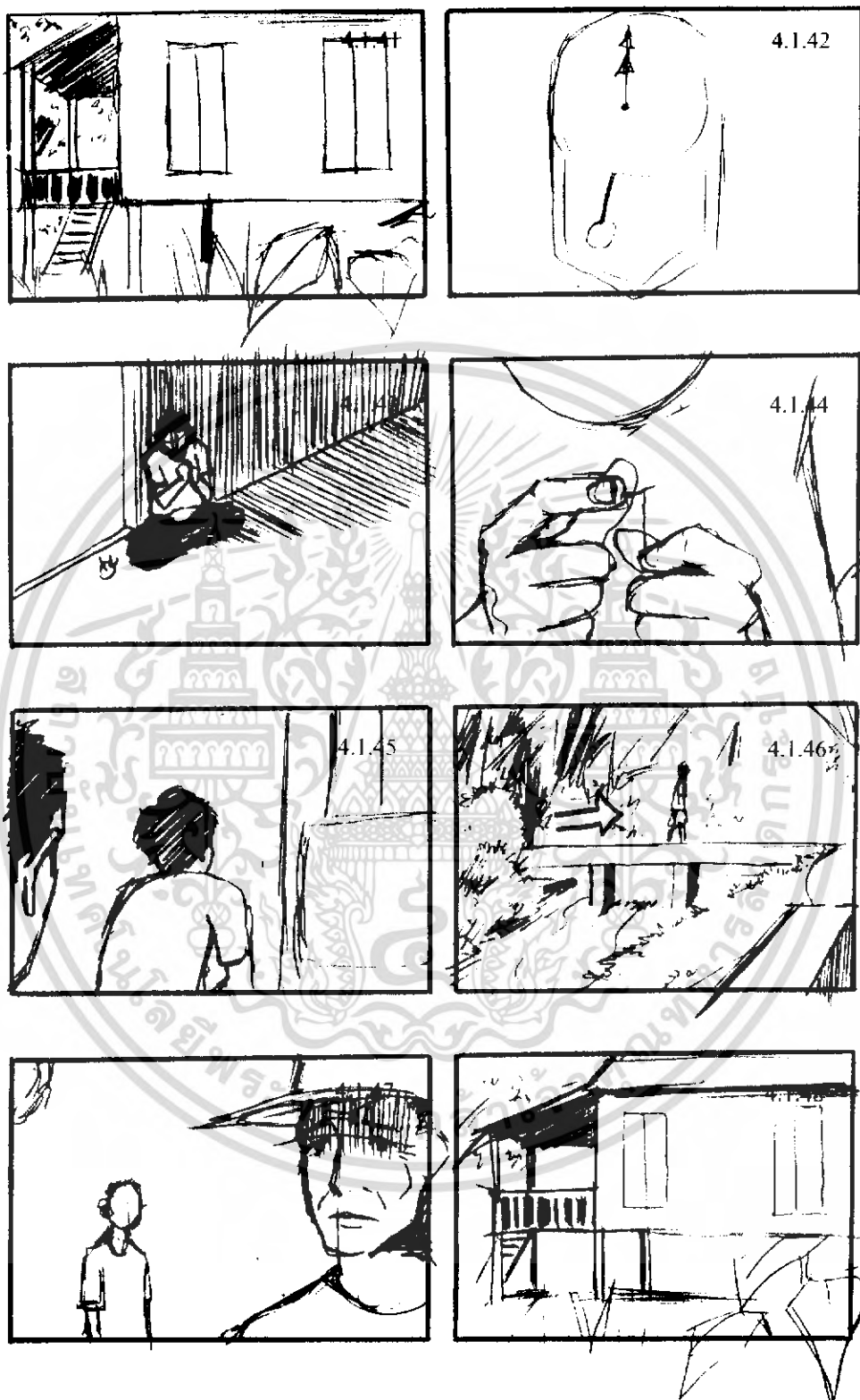
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

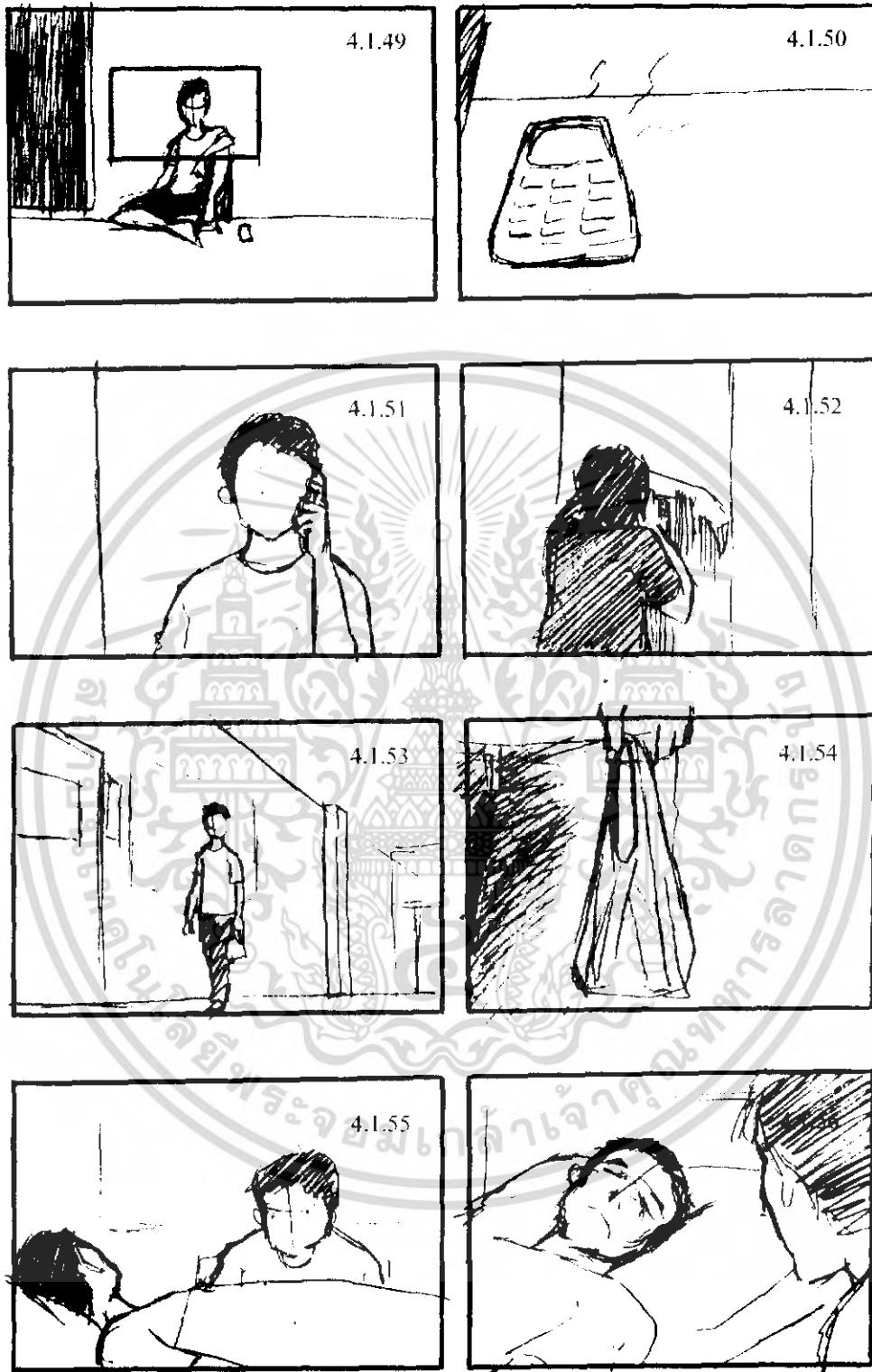
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

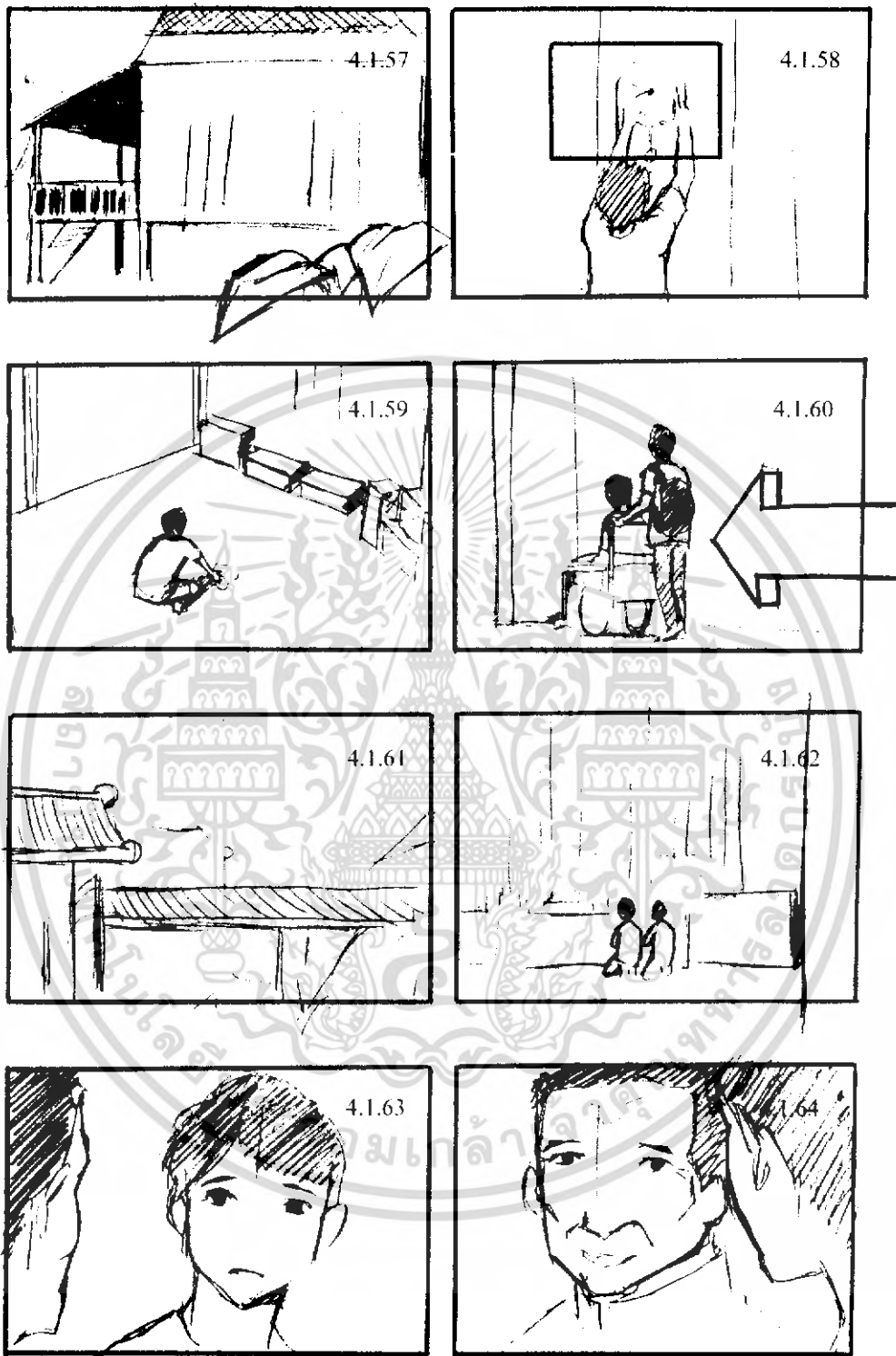
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

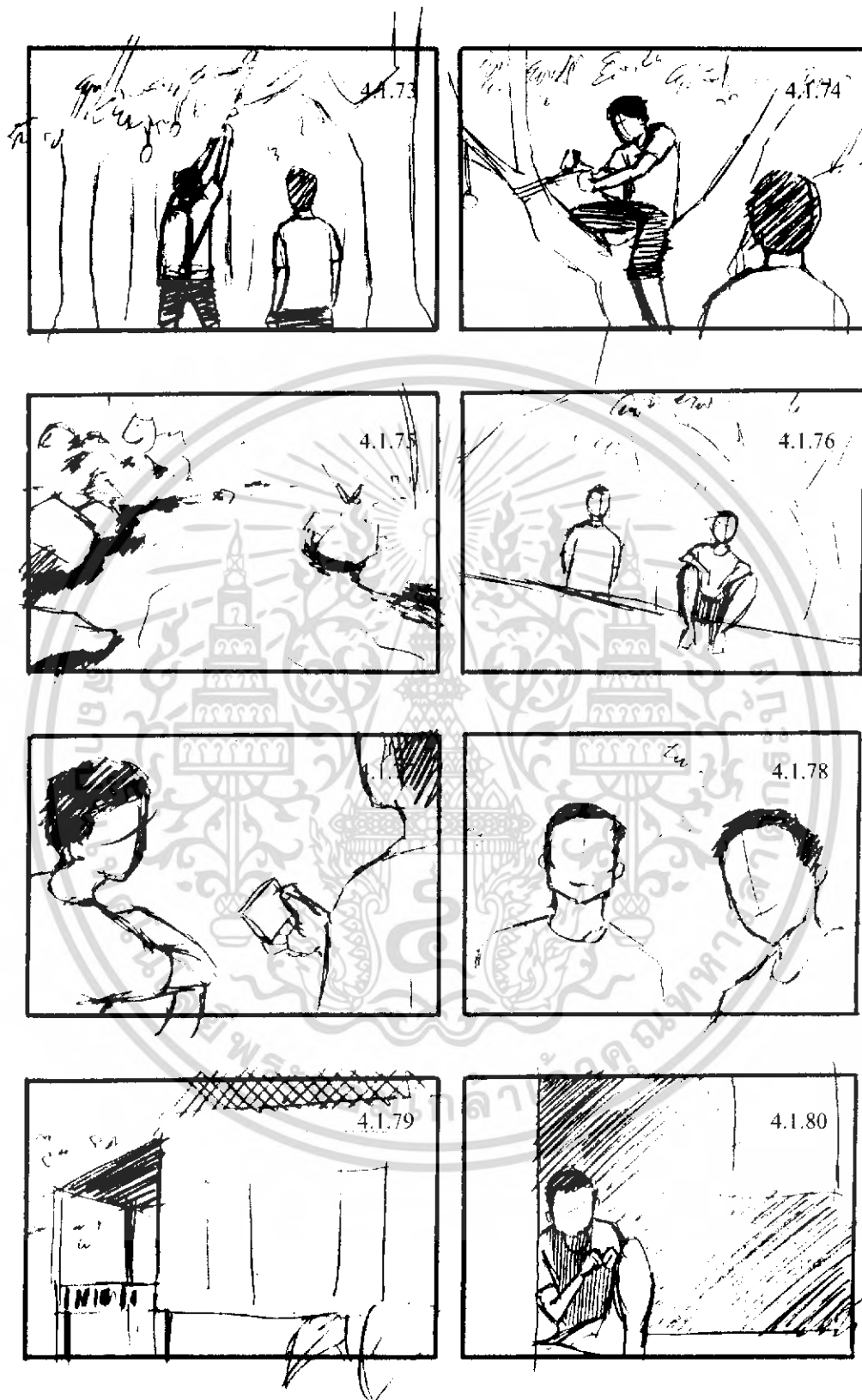
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

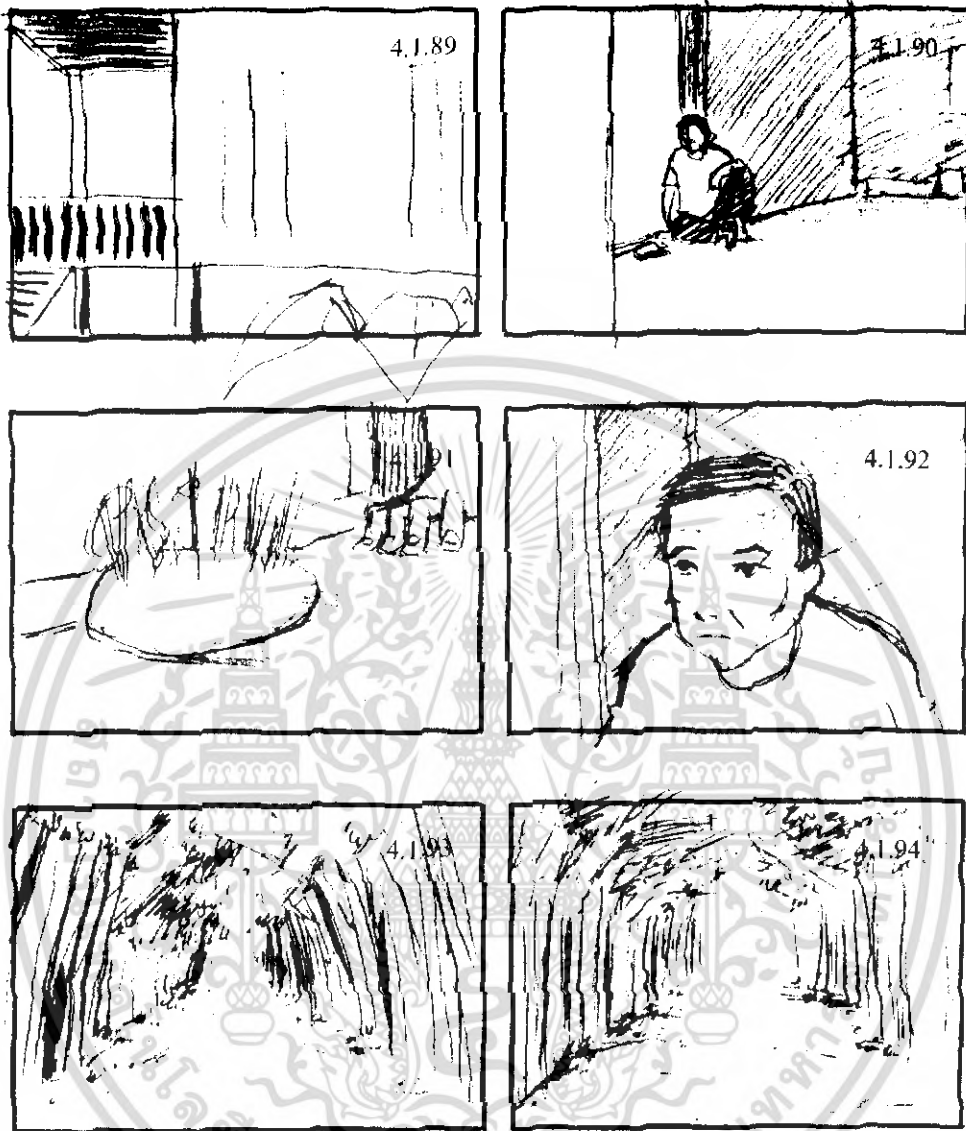
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.1.1- 4.1.94 ราวภาพ (Shooting board)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.4 การจัดงบประมาณในการสร้างภาพยนตร์ (Budget)

เอกสารแสดงงบประมาณการสร้างภาพยนตร์ (The Budget Form) เป็นการจัดการรวมสรุปรายการถ่ายทำภาพยนตร์ เริ่มต้นตั้งแต่ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ เพื่อสรุปค่าใช้จ่ายทั้งหมด นับตั้งแต่ขั้นตอนแรกจนถึงขั้นตอนสุดท้ายจนเสร็จออกมาเป็นผลงานที่สมบูรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Budget

Title: แด่ความคิดถึง			
Director: ธนดิพงษ์ ถังไชย			
Date Prepare:			
Description	Unit Price	Quantities	Total
Pre – Production			
อุปกรณ์ประกอบฉาก			
-รูป เทียน ของ ไหว้ในศาลเจ้า	500		500
-ผัก	450		450
-โตก	200:1	1 ชุด	200
-ปืนโจร	400:1	1 กระบอก	400
-ปืนเอก	220:1	1 กระบอก	220
เครื่องแต่งกาย			
-เสื้อยืดดำ	115:1	1 ตัว	115
ค่าเดินทางติดต่อ			
ประสานงาน	2,000		2,000
เทปMini DV	280:1	7	1,960
อื่นๆ	500		500
Production			
ค่าเดินทาง	5,000:1	7 วัน	35,000
ค่าอาหาร	3,300		3,300
ค่าเช่ากล้อง	1,500:1	6 วัน	9,000
ค่านักแสดง			
-บทกึ่ง	8,000		8,000
-บทหนึ่ง	6,500		6,500
-บทอื่นๆ	3,500		3,500
ค่ารถเช่าฉาก	2,500		2,500
อื่นๆ	1,000		1,000

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Post – Production	-	-	-
Grand Total			75,145

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.5 การคัดเลือกนักแสดง

การคัดเลือกนักแสดงเป็นการทำงานเบื้องต้นของการถ่ายทำภาพยนตร์ซึ่งทำให้เราได้เห็นรูปร่างหน้าตาของตัวละครที่เราได้ปั้นแต่งขึ้นมาจากบทภาพยนตร์ สิ่งแรกที่เราให้ความสำคัญคือรูปร่างหน้าตาและบุคลิกภายนอก เพื่อความคล้ายคลึงหรือใกล้เคียงกับตัวละคร ขั้นตอนต่อไปคือสำรวจดูการแสดงโดยพิจารณาจากการแสดงออก น้ำเสียง ความเป็นธรรมชาติ และสิ่งสุดท้ายคือความสามารถทางการแสดง

ขั้นตอนในการคัดเลือกนักแสดงมีดังต่อไปนี้

1. การพิจารณาลักษณะทางกายภาพ (Physical Self) เป็นหลักเกณฑ์เบื้องต้นที่ใช้ในการพิจารณานักแสดงที่จะเข้ามารับบทบาทตัวละครตามบทภาพยนตร์ ในด้านลักษณะภายนอกทั้งรูปร่างหน้าตา และบุคลิกภายนอกโดยรวมเป็นส่วนที่ต้องนำมาประกอบกัน เนื่องจากนักแสดงที่จะต้องมารับบทเป็นกึ่งจำเป็นมีลักษณะและบุคลิกของคนจีน จึงจะเหมาะสมกับตัวละคร

2. การทดสอบบท (Audition) เป็นขั้นตอนต่อจากการพิจารณาทางด้านกายภาพ ซึ่งเป็นการลงลึกขั้นตอนการทดสอบ เพื่อที่จะพิจารณาว่านักแสดงที่เราคัดเลือกมานั้น สามารถสวมบทบาทได้หรือไม่ การทดสอบบทเริ่มจากการนัดหมายเพื่อมาพบกันได้สวมใส่เสื้อผ้าที่เหมาะสมกับบทจริงๆ เพื่อดูว่าเหมาะสมหรือไม่และจึงเริ่มทดสอบบทต่อไป การทดสอบบทเริ่มด้วยการอธิบายถึงตัวละครนั้นอย่างคร่าวๆ ให้นักแสดงได้นึกภาพตามถึงบทบาทเบื้องต้นที่จะทดสอบเขา จากนั้นจึงใช้เวลาในการอ่านบทภาพยนตร์ทั้งหมดก่อน แล้วจึงเริ่มทดสอบบทเพียงบางส่วน โดยเลือกเอาช่วงที่มีการเน้นในเรื่องของการสนทนาเป็นหลักและสังเกตความเป็นธรรมชาติในการแสดง

3. การซ้อมบท (Rehearsal) การซ้อมบทให้นักแสดงนั้น แท้จริงควรจะทำการศึกษาซ้อมกันก่อนที่จะมีการถ่ายทำภาพยนตร์ ทั้งนี้เพื่อให้นักแสดงได้มีพัฒนาการในบทบาทการแสดงที่เขาได้รับเพิ่มมากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังเป็นการเพิ่มความสนิทสนมคุ้นเคยกันระหว่างตัวนักแสดงด้วยกันเอง และระหว่างนักแสดงกับผู้กำกับ ซึ่งจะส่งผลทำให้การถ่ายทำเป็นไปอย่างราบรื่น

Casting Sheet

Title: แต่ความคิดถึง
 Director: ชนิตพงษ์ ถังไชย รหัส 45020230
 สาขาภาพยนตร์และวิดีโอ ภาควิชาศิลปะการแสดง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

Character: หนึ่ง

ภาพที่ 4.2 ภาพนักแสดง หนึ่ง

ชื่อ: วีระ ปิยะภิญโญ
 เชื้อชาติ: ไทย
 สัญชาติ: ไทย
 ศาสนา: พุทธ
 ส่วนสูง: 170 ซม.
 น้ำหนัก: 52 กก.
 วันเกิด: 08 / 08 / 2527
 อายุ: 21
 เบอร์โทรศัพท์: 0-6326-8718
 e-mail:
 ที่อยู่: 25 สาทร 13 ถ.สาทรใต้
 แขวงยานนาวา สาทร
 กทม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Casting Sheet

Title: แด่ความคิดถึง
 Director: ธนติพงษ์ ถังไชย รหัส 45020230
 สาขาภาพยนตร์และวิดีโอ ภาควิชาศิลปะการแสดง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
 Character: ถัง

ภาพที่ 4.3 ภาพนักแสดง ถัง

ชื่อ: สิทธิชัย ภูมิศิริกรณ
 เชื้อชาติ: ไทย
 สัญชาติ: ไทย
 ศาสนา: พุทธ
 ส่วนสูง: 160 ซม.
 น้ำหนัก: 67 กก.
 วันเกิด: 09 / 05 / 2483
 อายุ: 65
 เบอร์โทรศัพท์: 0-7911-9353
 e-mail:
 ที่อยู่: 144/145 หมู่บ้าน
 สัมพันธ์วิลล์ 3 หมู่ 4
 สะพานใหม่ซอย 52
 แขวงสายไหม
 กทม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายตัวละคร (Costume design)

เสื้อผ้าเครื่องแต่งกายของตัวละคร ในภาพยนตร์มีบทบาทสำคัญดังต่อไปนี้

1. บ่งบอกยุคสมัยของเรื่อง เรื่องราวในภาพยนตร์เป็นเรื่องราวช่วงหนึ่งของประวัติศาสตร์ ชีวิตมนุษย์การที่ทำให้ผู้ชมรับรู้และเข้าใจได้ถึงทัศนคติ ค่านิยม และพฤติกรรมต่างๆ ของตัวละครในเรื่องได้นั้น เราต้องให้ข่าวสารด้านยุคสมัยแก่คนดู ดังนั้นเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายจึงมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการสร้างเสริมเรื่องราวของยุคสมัยให้เกิดขึ้น

2. บอกอารมณ์และโทนของเรื่อง สิ่งที่ซ่อนอยู่ลึกกว่าการมองเห็นเพียงการแต่งกายที่ผิวเผินนั้น ที่จริงเป็นความตั้งใจบางประการ ตั้งใจเพื่อส่งเสริมวัตถุประสงค์ของภาพยนตร์ที่จะแสดงความจริงใจไปควบคู่กับสุนทรียภาพที่เกิดขึ้น เพราะเหตุนี้เองเครื่องแต่งกายของตัวละครจึงมีลักษณะพิเศษแฝงอยู่ ส่วนหนึ่งคือต้องการบอกอารมณ์ของเหตุการณ์ในแต่ละฉากหรือทั้งเรื่องอีกส่วนหนึ่งเพื่อบ่งบอกโทนของภาพยนตร์ การใช้สี เส้น และลวดลายมาประกอบเหตุผลในเครื่องแต่งกายนั้นสร้างอารมณ์ความหมายได้หลากหลาย เช่น เหตุการณ์ที่เศร้าหมองแสดงออกได้ด้วยโทนสีหม่นทึม สีสันตดุฉาดแสดงความสดใสและร่าเริง อารมณ์ความขัดแย้งอาจใช้ทิศทางของลายเส้นและลวดลายที่วุ่นวายหรือใช้สีที่ตัดกันเป็นต้น

3. บอกถึงบุคลิกของตัวละคร เสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายสามารถถ่ายทอดบุคลิกลักษณะและอุปนิสัยใจคอของตัวละคร สี เส้น และลวดลายยังมีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรง การกำหนดการแต่งกายของตัวละครนั้นอาจสร้างให้เป็นเอกลักษณ์ประจำตัวเพื่อต้องการให้คนดูจดจำหรืออาจให้ตัวละครมีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมอย่างสิ้นเชิง เพื่อให้คนดูเห็นถึงการพัฒนาไปในทางใดทางหนึ่งของตัวละคร ทั้งหมดนั้นแล้วแต่จุดประสงค์ในการนำเสนอของผู้กำกับแต่ละคร

ภาพที่ 4.4 เครื่องแต่งกายของตัวละคร หนึ่ง ตอนที่หนึ่งกลับมาพร้อมกับปัญหา

หนึ่ง บุคลิกตอนเริ่มต้นเรื่องคือเด็กหนุ่มที่คิดหนีพนันบอล จนต้องหนีกลับมาที่บ้านเพื่อขอเงินกึ่งกลับไปใช้หนี้ เสื้อผ้าจึงเป็นโทนสีดำ ไม่สดใส ไม่สะอาด ทั้งนี้เพื่อจะสื่อถึงความรู้สึกภายในที่ตัวละครรู้สึกถึงความหนักอึ้งของปัญหาที่หาทางออกไม่ได้

ภาพที่ 4.5 เครื่องแต่งกายของตัวละคร หนึ่ง ตอนที่หนึ่งกลับตัวเป็นคนดีใช้หนี้แล้ว

เครื่องแต่งกายของหนึ่งในตอนนี้จะเปลี่ยนไปจากตอนแรก เสื้อผ้าที่ใส่จะเป็นโทนสีขาว เพื่อสื่อถึงความรู้สึกภายในที่สบายใจ พร้อมทั้งจะเริ่มต้นชีวิตใหม่อีกครั้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.6 เครื่องแต่งกายของตัวละคร กิ่ง

กิ่ง บุคลิกของกิ่งเป็นคนใจดี ทำทุกอย่างเพื่อความสุขของหลาน โดยไม่คิดถึงความยากลำบากของตัวเอง เครื่องแต่งกายของกิ่งจึงมีลักษณะสบายๆ สีขาว ดูสะอาดตา เพื่อบ่งบอกถึงความคิดที่บริสุทธิ์ใจกับความคิดต่างๆ ที่มีให้กับหลาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.6 การสำรวจค้นหาสถานที่ถ่ายทำภาพยนตร์ (Location scout)

ภาพยนตร์เรื่องนี้ใช้สถานที่ทั้งที่จริงและจัดฉากบ้างให้เหมือนจริง แต่ส่วนใหญ่จะเป็นสถานที่จริงและมีการตกแต่งสถานที่เพิ่มเติมเพื่อให้เหมาะสมและเป็นไปตามตัวบทอย่างที่ตั้งใจเอาไว้ สถานที่หลายที่ใช้ในการถ่ายทำหลายที่ที่อยู่ห่างไกลกันค่อนข้างมากเพราะจำเป็นต้องเลือกเพื่อถ่ายออกมาต่อกันให้ดูแล้วเหมือนกับเป็นที่เดียวหรือเป็นที่โน่นแคว้นนั้น ซึ่งถือว่าเป็นความยากอีกขั้นที่ต้องตระเวนหาสถานที่ที่มีความเก่าและความสวยงามของธรรมชาติอยู่พร้อมๆ กัน และพยายามหลีกเลี่ยงสถานที่ที่ดูใหม่ทันสมัยออกไป เพื่อให้ภาพที่ออกมามีความใกล้เคียงกับที่คิดไว้มากที่สุด

ภาพยนตร์เรื่องนี้แบ่งออกเป็นฉากต่างๆ ดังนี้

ฉากตลาด

ตลาดเป็นสถานที่ที่เต็มไปด้วยผู้คนและข้าวของที่ขายกันในตอนเช้า แต่ด้วยปัญหาที่ผู้คนมากเกินไปทำให้ต้องจัดฉากเพื่อถ่ายทำตลาด เพื่อความสะดวกของการถ่ายทำ อุปกรณ์ประกอบฉากที่จำเป็นต้องใช้ในฉากนี้ เช่น เข่ง ตะกร้า กระจาด เครื่องหว่าย เครื่องสานต่างๆ รวมทั้งผักต่างๆ เพื่อใช้วางในภาชนะที่เตรียมมาเหล่านี้ สิ่งที่สำคัญอีกอย่างคือเรื่องของสีของเสื้อผ้าต้องพยายามคุมให้อยู่ในโทนสีที่ใกล้เคียงกัน ไม่ควรมีสีที่สดใสนเกินไป ผู้คนต้องมีหลายวัย เพราะฉะนั้นนักแสดงประกอบฉากที่ต้องหาเข้าฉากจึงต้องมีหลากหลายวัยตั้งแต่วัยเด็กจนถึงวัยสูงอายุ ทั้งหมดนี้ก็เพื่อความสมจริงกับการจัดฉากตลาด

ภาพที่ 4.7 ภาพตลาดที่ Set เพื่อถ่ายทำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉากภายในบ้านกึ่ง

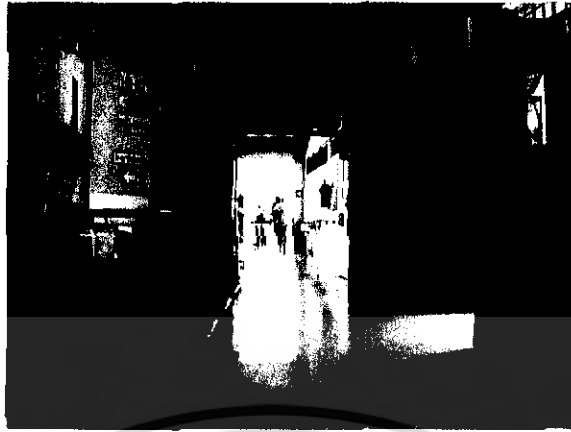
บ้านกึ่งภายในต้องเป็นบ้านที่ไม่ค่อยมีอะไรมากมาย เพราะด้วยฐานะที่ไม่ได้ร่ำรวยจึงควรมีแต่ของเล็กๆ น้อยๆ ซึ่งประกอบไปด้วยนาฬิกาลูกตุ้ม เพื่อบ่งบอกว่าเป็นบ้านที่สร้างมานานแล้ว โทรทัศน์ที่ใช้ในฉากเป็น โทรทัศน์ชาวค้ำแบบบิดเปลี่ยนช่อง ส่วนของประกอบฉากอื่นจำเป็นต้องประเภทไม้หรือหวาย เพื่อสร้างความรู้สึกให้กับฉากที่เป็นสถานที่ต่างจังหวัดที่อยู่ในสวนห่างไกล จากความจริง

ภาพที่ 4.8 ฉากภายในบ้านกึ่ง

ฉากโรงพยาบาล

โรงพยาบาลแต่ละที่จะมีความแตกต่างกันบ้างในส่วนของภายใน ด้วยสาเหตุที่โรงพยาบาลขลุ้งมีช่องทางเดินด้านหลังค่อนข้างยาวกว่าโรงพยาบาลอื่นๆ ที่เป็นโรงพยาบาลประจำอำเภอ ในจังหวัดจันทบุรี จึงเลือกที่นี่เป็นสถานที่ถ่ายทำในฉากที่ต้องพากันส่งโรงพยาบาล แต่ในส่วนของห้องพักของคนไข้จำเป็นต้องเปลี่ยนโรงพยาบาลในการถ่ายทำเพราะที่โรงพยาบาลขลุ้งเพิ่งปรับปรุงภายในทำให้ภายในใหม่เกินไป จึงต้องหาโรงพยาบาลแหลมสิงห์เพื่อถ่ายทำห้องพักสำหรับคนไข้เพื่อความกลมกลืนกับสถานที่ถ่ายทำที่อื่นๆ ในเรื่อง

ภาพที่ 4.9 ภาพโรงพยาบาล

ฉากลาลเจ้า

ศาลเจ้าที่หนึ่งพากังไปไหว้เจ้าต้องเป็นศาลขนาดไม่เล็กไม่ใหญ่จนเกินไป เพราะเป็นศาลเจ้าที่อยู่ในบ้านสวน ดังนั้นขนาดของศาลเจ้าต้องพอเหมาะกับปริมาณของผู้คนในต่างจังหวัดที่เป็นบ้านสวน

ภาพที่ 4.10 ภาพศาลเจ้า

ฉากบ้านขายในตลาดที่ไปยืมเงิน

บ้านที่ตลาดที่เป็นบ้านของชายต้องมีความแตกต่างจากบ้านของก๋ง และต่างจากตลาดตอนเช้า บ้านขายต้องดูคึกคักกว่าส่วนอื่นๆ เพราะขายมีฐานะดีจึงอยู่ในย่านที่ค่อนข้างเจริญกว่าส่วนอื่นๆ ลักษณะบ้านเป็นแบบ โบราณแต่ดูสวยงามเพื่อแสดงถึงเวลาในอดีตที่ผ่านเป็นครอบครัวที่มี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

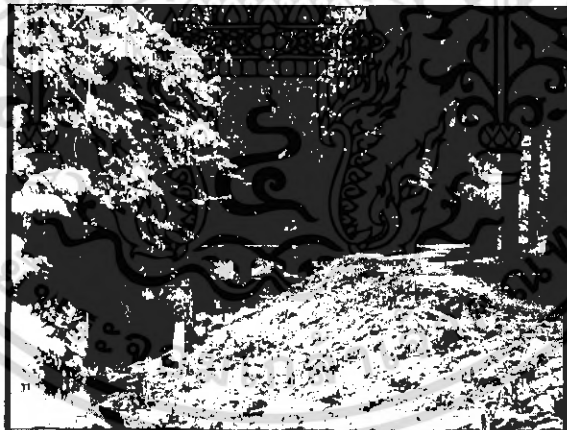
ฐานะดี มีอันจะกิน ลักษณะบ้านจึงมีการตกแต่งอย่างสวยงามไม่ว่าจะเป็นลายปูนปั้น หรือลายไม้
ฉลุตามระเบียงและช่องลมต่างๆ

ภาพที่ 4.11 ภาพบ้านชายในตลาด

ฉากสวน

สวนเป็นอีกสถานที่ที่เป็นรอยต่อระหว่างบ้านกึ่งและตลาด ดังนั้นจึงต้องมีทางแยกเพื่อให้
ตัวละครสามารถเดินไปได้ทั้งสวนและตลาด

ภาพที่ 4.12 ภาพสวน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.7 เอกสารนัดเรียกตัวนักแสดง (Call Sheet)

ในช่วงท้ายของขั้นตอนการเตรียมงานถ่ายทำภาพยนตร์ เอกสารนัดเรียกตัวนักแสดง จะทำขึ้นมาเพื่อเป็นการยืนยันและนัดหมายกำหนดการถ่ายทำภาพยนตร์ ซึ่งจะมีการกำหนดชื่อและ นักแสดงที่จะเข้ามา ภาครที่จะถ่ายทำ วัน เวลา และสถานที่ เพื่อความเข้าใจที่ถูกต้องตรงกันทุก ฝ่าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Call sheet

PRODUCTION NO:

DATE: 21 / 01 / 2549

TITLE: แด่ความคิดถึง

DIRECTOR: ธนดิพงษ์ ตั้งไชย

LOCATION:

TIME: 06.00-18.00

Asst. Director

Production Manager

Shooting Call

CAST / TALENT	In Make-up	In Wardrobe	On Set	Set / Location / Scenes
หนึ่ง กิ่ง ชายทวงหนี้	9.00		10.00	สวน / สวนยาง / SC.2.2
หนึ่ง กิ่ง	13.00		13.30	โรงพยาบาล / โรงพยาบาล ขลุ้ง / SC.8
หนึ่ง กิ่ง			16.00	ศาลเจ้า / ศาลเจ้าโจวซือกง / SC.9

CREW CALLS

CREW	NAME	CONTACT	CREW	NAME	CONTACT
Director	ธนดิพงษ์	09-2405401	Asst. Director 1	กณิศา	01-5803200
Continuity	ไพลิน	06-6028442	Prod. Manager		
Cameraman	ธนดิพงษ์	09-2405401	Asst. Camera		
Grips	กณิศา	01-5803200			
Prod. Design	ธนดิพงษ์	09-2405401	Set Design	ธนดิพงษ์	09-2405401
Prop.	ธนดิพงษ์	09-2405401	Costume Design	ธนดิพงษ์	09-2405401
Make-up Artist	วีรศักดิ์	01-0050821			
Prod. Sound Record			Boom		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Call sheet

PRODUCTION NO:

DATE: 22 / 01 / 2549

TITLE: แค่ความคิดถึง

DIRECTOR: ธนัตติพงษ์ ถังไชย

LOCATION:

TIME: 12.00-18.00

Asst. Director

Production Manager

Shooting Call

CAST / TALENT	In Make-up	In Wardrobe	On Set	Set / Location / Scenes
หนึ่ง เอก ชายทวงหนี้			13.00	ตลาด / ตลาดหนองบัว, ตลาดริมน้ำ / SC. วังไต้

CREW CALLS

CREW	NAME	CONTACT	CREW	NAME	CONTACT
Director	ธนัตติพงษ์	09-2405401	Asst. Director I	กณิดา	01-5803200
Continuity	ไพฑิณี	06-6028442	Prod. Manager		
Cameraman	ธนัตติพงษ์	09-2405401	Asst. Camera		
Grips	กณิดา	01-5803200			
Prod. Design	ธนัตติพงษ์	09-2405401	Set Design	ธนัตติพงษ์	09-2405401
Prop.	ธนัตติพงษ์	09-2405401	Costume Design	ธนัตติพงษ์	09-2405401
Make-up Artist	วิรัชศักดิ์	01-0050821			
Prod. Sound Record			Boom		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Call sheet

PRODUCTION NO:

DATE: 18 / 02 / 2549

TITLE: แต่ความคิดถึง

DIRECTOR: ธนัตติพงษ์ ถังไชย

LOCATION: บ้านยายง่วน / บ้านยายช่วย

TIME: 06.00-18.00

Asst.Director

Production Manager

Shooting Call

CAST / TALENT	In Make-up	In Wardrobe	On Set	Set / Location / Scenes
หนึ่ง ถัง			10.00	บ้านถัง / บ้านยายง่วน / SC.4.1
หนึ่ง ถัง			11.30	สวน / บ้านยายง่วน / SC.2.2
หนึ่ง ถัง			14.00	บ้านถัง / บ้านยายช่วย / SC.2.1 /4.1/4.2/5.1

CREW CALLS

CREW	NAME	CONTACT	CREW	NAME	CONTACT
Director	ธนัตติพงษ์	09-2405401	Asst.Director I	กณิศา	01-5803200
Continuity	ไพลิน	06-6028442	Prod.Manager		
Cameraman	ธนัตติพงษ์	09-2405401	Asst.Camera		
Grips	กณิศา	01-5803200			
Prod.Design	ธนัตติพงษ์	09-2405401	Set Design	ธนัตติพงษ์	09-2405401
Prop.	ธนัตติพงษ์	09-2405401	Costume Design	ธนัตติพงษ์	09-2405401
Make-up Artist	วีรศักดิ์	01-0050821			
Prod.Sound Record			Boom		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Call sheet

PRODUCTION NO:

DATE: 19 / 02 / 2549

TITLE: แต่ความคิดถึง

DIRECTOR: ธนดิพงษ์ ถังไชย

LOCATION: ศาลเจ้าโจวซือกง / ตลาด / สวนยาง TIME: 09.00-18.00

Asst.Director

Production Manager

Shooting Call

CAST / TALENT	In Make-up	In Wardrobe	On Set	Set / Location / Scenes
หนึ่ง กิ่ง			10.00	ศาลเจ้า / ศาลเจ้าโจวซือกง / SC.9
กิ่ง แม่ค้า Main Extra 3 คน แม่ค้า Extra จำนวนมาก			13.00	ตลาด / ตลาดคมบาง / SC.1
หนึ่ง กิ่ง ชายทวงหนี้ 2 คน			16.00	สวน / สวนยางราชไมตรี / SC.2.2

CREW CALLS

CREW	NAME	CONTACT	CREW	NAME	CONTACT
Director	ธนดิพงษ์	09-2405401	Asst.Director I	กณิดา	01-5803200
Continuity	ไพลิน	06-6028442	Prod.Manager		
Cameraman	ธนดิพงษ์	09-2405401	Asst.Camera		
Grips	กณิดา	01-5803200			
Prod.Design	ธนดิพงษ์	09-2405401	Set Design	ธนดิพงษ์	09-2405401
Prop.	ธนดิพงษ์	09-2405401	Costume Design	ธนดิพงษ์	09-2405401
Make-up Artist	วีรศักดิ์	01-0050821			
Prod.Sound Record	ธนดิพงษ์	09-2405401	Boom		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Call sheet

PRODUCTION NO:

DATE: 02 / 03 / 2549

TITLE: แด่ความคิดถึง

DIRECTOR: ธนัตติพงษ์ ถังไชย

LOCATION: สวนบางราชไมตรี / ตลาดริมน้ำ

TIME: 10.00-18.00

Asst.Director

Production Manager

Shooting Call

CAST / TALENT	In Make-up	In Wardrobe	On Set	Set / Location / Scenes
กิ้ง			11.00	สวน / สวนบางราชไมตรี SC.2.2
			13.00	ศาลเจ้า / ศาลเจ้าพ่อหนอง- บัว SC.9
กิ้ง ยาย			15.00	ตลาด / ตลาดริมน้ำ / SC.10

CREW CALLS

CREW	NAME	CONTACT	CREW	NAME	CONTACT
Director	ธนัตติพงษ์	09-2405401	Asst.Director1	กณิตา	01-5803200
Continuity	ไพลิน	06-6028442	Prod.Manager		
Cameraman	ธนัตติพงษ์	09-2405401	Asst.Camera		
Grips	กณิตา	01-5803200			
Prod.Design	ธนัตติพงษ์	09-2405401	Set Design	ธนัตติพงษ์	09-2405401
Prop.	ธนัตติพงษ์	09-2405401	Costume Design	ธนัตติพงษ์	09-2405401
Make-up Artist	วีรศักดิ์	01-0050821			
Prod.Sound Record	ธนัตติพงษ์	09-2405401	Boom		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Call sheet

PRODUCTION NO:

DATE: 03 / 03 / 2549

TITLE: แต่ความคิดถึง

DIRECTOR: ธนัตติพงษ์ ถังไชย

LOCATION: ตลาด / สวนกุหลาบ / โรงพยาบาล TIME: 05.00-18.00

Asst. Director

Production Manager

Shooting Call

CAST / TALENT	In Make-up	In Wardrobe	On Set	Set / Location / Scenes
			06.00	ตลาด / ตลาดคบบาง / SC.1
หนึ่ง กิ่ง			09.00	สวน / สวนกุหลาบ / สวนกุหลาบ
หนึ่ง กิ่ง			12.00	โรงพยาบาล / โรงพยาบาล แหลมสิงห์ / SC.7 / 8
หนึ่ง กิ่ง			14.30	ทางออกสวน / สวนยางราชไมตรี / SC.13
หนึ่ง กิ่ง			16.00	บ้านกิ่ง / บ้านยายช่วย / SC.11

CREW CALLS

CREW	NAME	CONTACT	CREW	NAME	CONTACT
Director	ธนัตติพงษ์	09-2405401	Asst. Director 1	คณิตา	01-5803200
Continuity	ไพลิน	06-6028442	Prod. Manager		
Cameraman	ธนัตติพงษ์	09-2405401	Asst. Camera		
Grips	คณิตา	01-5803200			
Prod. Design	ธนัตติพงษ์	09-2405401	Set Design	ธนัตติพงษ์	09-2405401
Prop.	ธนัตติพงษ์	09-2405401	Costume Design	ธนัตติพงษ์	09-2405401
Make-up Artist	วิรัชศักดิ์	01-0050821			
Prod. Sound Record	ธนัตติพงษ์	09-2405401	Boom		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Call sheet

PRODUCTION NO:

DATE: 04 / 03 / 2549

TITLE: แด่ความคิดถึง

DIRECTOR: ธนัติพงษ์ ถังไชย

LOCATION: ตลาดหัวตะเข้

TIME: 13.00-16.00

Asst.Director

Production Manager

Shooting Call

CAST / TALENT	In Make-up	In Wardrobe	On Set	Set / Location / Scenes
หนึ่ง เอก ชายทวงหนี้			13.00	กรุงเทพ / ตลาดหัวตะเข้ /

CREW CALLS

CREW	NAME	CONTACT	CREW	NAME	CONTACT
Director	ธนัติพงษ์	09-2405401	Asst.Director1	กณิศา	01-5803200
Continuity	ไพลิน	06-6028442	Prod.Manager		
Cameraman	ธนัติพงษ์	09-2405401	Asst.Camera		
Grips	กณิศา	01-5803200			
Prod.Design	ธนัติพงษ์	09-2405401	Set Design	ธนัติพงษ์	09-2405401
Prop.	ธนัติพงษ์	09-2405401	Costume Design	ธนัติพงษ์	09-2405401
Make-up Artist	วีรศักดิ์	01-0050821			
Prod.Sound Record	ธนัติพงษ์	09-2405401	Boom		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Call sheet

PRODUCTION NO:

DATE: 14 / 03 / 2549

TITLE: แด่ความคิดถึง

DIRECTOR: ธนดิพงษ์ ถังไชย

LOCATION: บ้านยายช่วย / ตลาดท่าใหม่

TIME: 06.00-18.00

Asst.Director

Production Manager

Shooting Call

CAST / TALENT	In Make-up	In Wardrobe	On Set	Set / Location / Scenes
หนึ่ง กิ่ง			09.00	บ้านกิ่ง/บ้านยายจ่วน/ SC.13
			12.00	บ้านกิ่ง / บ้านป่าวันคำ /
หนึ่ง			14.00	ตลาด / ตลาดท่าใหม่ SC.11

CREW CALLS

CREW	NAME	CONTACT	CREW	NAME	CONTACT
Director	ธนดิพงษ์	09-2405401	Asst.Director1	กณิตา	01-5803200
Continuity	ไพลิน	06-6028442	Prod.Manager		
Camcraman	ธนดิพงษ์	09-2405401	Asst.Camera		
Grips	กณิตา	01-5803200			
Prod.Design	ธนดิพงษ์	09-2405401	Set Design	ธนดิพงษ์	09-2405401
Prop.	ธนดิพงษ์	09-2405401	Costume Design	ธนดิพงษ์	09-2405401
Make-up Artist	วีรศักดิ์	01-0050821			
Prod.Sound Record	ธนดิพงษ์	09-2405401	Boom		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ (Production)

การถ่ายทำภาพยนตร์เริ่มต้นขึ้นต่อจากขั้นตอนการจัดเตรียมงานและวางแผนการถ่ายทำ การถ่ายทำภาพยนตร์จะสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีหรือไม่ นั่นก็ขึ้นอยู่กับว่าจะมีการเตรียมงานที่ดีและมีความพร้อมมากน้อยแค่ไหน ทีมงานทุกคนมีส่วนสำคัญที่จะทำให้การถ่ายทำดำเนินไปอย่างราบรื่นและเป็นประสิทธิภาพ หรือจะทำให้การทำงานเกิดความล่าช้าและเกิดข้อผิดพลาดก็เป็นไปได้ ขึ้นอยู่กับการจัดวางตำแหน่งหน้าที่ ความรับผิดชอบที่ชัดเจน แล้วยังขึ้นอยู่กับความรับผิดชอบในรายงานของแต่ละหน้าที่แต่ละบุคคลอีกด้วย การทำงานควรเป็นไปอย่างรอบคอบและรัดกุม ปัญหาต่างๆ อาจเกิดขึ้นโดยที่เราไม่ได้คาดคิดเอาไว้ก่อน ดังนั้นการตัดสินใจแก้ปัญหาควรใช้สติไตร่ตรองให้ถี่ถ้วนที่จะทำอะไร

การเตรียมงานในขั้นนี้เกี่ยวข้องกับโดยตรงในส่วนของอุปกรณ์ได้แก่ อุปกรณ์กล้องและอุปกรณ์ไฟ ก่อนการเคลื่อนย้ายอุปกรณ์ไปยังสถานที่ถ่ายทำ ควรมีการสำรวจอุปกรณ์ว่าครบถ้วนตามจำนวนที่ระบุหรือไม่ แล้วตรวจสอบอุปกรณ์แต่ละชิ้นว่ามีความสมบูรณ์ต่อการใช้งานมากน้อยเพียงใด หากอุปกรณ์มีความบกพร่องชำรุดควรเปลี่ยนอุปกรณ์ที่สมบูรณ์ไปใช้แทน และต้องแจ้งให้กับผู้ให้เช่าทราบทันที ไม่ควรแจ้งหลังจากใช้งานเสร็จเพราะอาจมีปัญหาในภายหลังได้

ขั้นตอนของการถ่ายทำภาพยนตร์พลจะแบ่งออกเป็น 2 ส่วนด้วยกัน ดังนี้

1. ฉากภายใน สถานที่ถ่ายทำภายในหลักๆ ได้แก่ ฉากภายในบ้านกึ่ง ฉากภายในศาลเจ้า ฉากภายในโรงพยาบาล การถ่ายทำฉากภายในบ้านปัญหาถือเป็นส่วนที่บ้านจริงที่ไม่มีกรใช้งาน จึงถูกปล่อยไว้สกรปรกมีฝุ่นมาก และไม่เข้าของเครื่องใช้เลยในส่วนนี้ของบ้าน ดังนั้นสิ่งสำคัญของการถ่ายฉากภายในบ้านกึ่งคือการจัดสถานที่ และหาอุปกรณ์ประกอบฉากเข้ามาตกแต่งเพื่อให้บ้านมีสภาพที่ใกล้เคียงกับบ้านที่มีคนอยู่ แต่ก็ไม่ควรให้มีของตกแต่งมากเกินไปเพราะบ้านหลังนี้มีกึ่งอยู่เพียงคนเดียวและฐานะทางการเงินก็ไม่ค่อยดี ดังนั้นจึงควรมีแต่ของที่เก่าๆ หรือผ่านการใช้งานมานานแล้ว เช่น โทรทัศน์ขาวดำที่ต้องบิดลูกบิดเพื่อเปลี่ยนช่อง ทีวีใส่ช่องที่ทำจากไม้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นาฬิกาถูกดัดแปลง สิ่งเหล่านี้ถูกเสริมเข้ามาเพื่อการถ่ายทำและเพื่อองค์ประกอบของภาพ เพื่อการวางตำแหน่งของกล้อง การจัดแสง หลายครั้งที่การเริ่มถ่ายทำฉากภายในเป็นไปได้ง่ายเพราะสถานที่อยู่ใกล้และไม่มีเวลาจำกัดสถานที่ถ่ายทำให้พร้อมทุกอย่างก่อนการถ่ายทำ ดังนั้นปัญหาที่พบบ่อยสำหรับฉากเหล่านี้คือการเสียเวลาจัดสถานที่ก่อนการถ่ายทำ ณ เวลานั้น ส่วนฉากภายในศาลเจ้าเป็นสถานที่ที่มีคนดูแลอยู่ตลอดเวลาดังนั้นต้องมีการติดต่อก่อนการถ่ายทำเสมอ และอีกปัญหาคือการเร่งรีบในการถ่ายทำเพราะเป็นศาลเจ้าที่มีผู้คนมาราบไหวตลอดเวลา สถานที่มีความกว้างพอกับการวางตำแหน่งกล้องจึงไม่มีปัญหา การจัดแสงใช้ประกอบกันระหว่างแสงจากไฟที่ถูกจัดและแสงจากแหล่งธรรมชาติ แต่ปัญหากับอยู่ที่การสร้างบรรยากาศด้วยควันซึ่งเป็นควันรูป ถ้าใช้เวลาถ่ายมากก็จะทำให้เกิดอาการแสบตาและยังเป็นปัญหาทำให้งานล่าช้ามากยิ่งขึ้น สำหรับฉากภายในของโรงพยาบาลไม่มีการจัดแสงเพิ่มเพราะไม่สะดวกกับการถ่ายทำเนื่องจากเป็นสถานที่ราชการที่มีผู้คนมาใช้บริการจริงตลอดเวลาซึ่งอาจก่อความรบกวนแก่ผู้ใช้บริการได้ทางโรงพยาบาลจึงไม่สามารถอนุญาตให้จัดอะไรเพิ่มเติมได้มากนัก และอีกปัญหาคือผู้เข้าประกอบฉากไม่มีประสบการณ์ทางการแสดงจึงเกิดการผิดพลาดบ่อย ต้องใช้เวลาถ่ายข้างมากและต้องทำเวลาแข่งกับเวลาที่ขออนุญาตในการถ่ายทำให้เสร็จภายในเวลาที่ระบุไว้ในหนังสือขออนุญาต

2. ฉากภายนอก ฉากภายนอกได้แก่ ฉากที่กังฉุกยิง ฉากตลาดที่กังไปขอยืมเงินยาย ฉากตลาดตอนเช้าที่เปิดเรื่อง ฉากทำสวน ฉากที่หนึ่งขึ้นรถกลับไถเรียนต่อ ปัญหาที่ต้องเจอในการถ่ายทำภายนอกเกือบทุกๆ ฉาก คือ ปัญหาเรื่องแสง เสียงบรรยากาศและผู้คนที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องในการแสดง เนื่องจากเราไม่สามารถควบคุมได้ ดังนั้นการแก้ปัญหาในฉากภายนอกทุกๆ ฉากคือ กำหนดเวลาในช่วงที่มีแสงธรรมชาติมากพอและเหมาะสมกับเวลาในบทภาพยนตร์ ตัวอย่างเช่น ฉากตลาดตอนเช้า ที่ต้องถ่ายเวลาที่แสงไม่จัดและแจ่มจนเกินไปเพราะต้องเป็นแสงตอนเช้าซึ่งเป็นแสงนุ่ม

ภาพที่ 5.1 ตัวอย่างฉากต้องใช้แสงจากธรรมชาติเพื่อเป็นฉากเวลาเช้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.1 งานกำกับแสดง (Acting)

การซ้อมบทยให้นักแสดง

ในขั้นตอนของการกำกับแสดงควรมีการซ้อมบทยให้นักแสดงเพื่อให้นักแสดงทำความเข้าใจกับบุคลิก ลักษณะนิสัย การแสดงออกทางสีหน้าท่าทางของตัวละครที่ได้รับบทบาท แต่ในการถ่ายทำภาพยนตร์เรื่องนี้เนื่องจากมีความไม่พร้อมในเรื่องของเวลาในการทำงาน เพราะเกิดความล่าช้าในการเตรียมงานในแต่ละขั้น รวมทั้งมีความไม่สะดวกในการนัดนักแสดงมาพบกันเพื่อซ้อมบทย เนื่องจากมีนักแสดงที่มาจากการจัดหาจากบริษัทจัดหานักแสดงจึงไม่สามารถมาซ้อมบทยในการแสดงได้

BLOCK SHOT

การ BLOCK SHOT มีความสำคัญเนื่องจากการเตรียมความพร้อมก่อนการถ่ายทำ และเป็นการลดปัญหา เนื่องจากบางครั้งบทภาพยนตร์เมื่อนำมาถ่ายทำไม่สามารถที่จะถ่ายทำได้ตามตัวบทเพราะเนื่องจากสถานที่ถ่ายทำไม่เหมาะสม การที่จะรู้ว่าสถานที่ถ่ายทำมีความเหมาะสมหรือไม่ก็ต้องมีการ BLOCK SHOT ก่อนจึงจะรู้ถึงปัญหาและความเหมาะสม สำหรับการทำงานของภาพยนตร์เรื่องนี้การ BLOCK SHOT ไม่มีปัญหาเนื่องจากสถานที่ถ่ายทำส่วนใหญ่เป็นสถานที่ที่เคยถ่ายทำมาแล้วจากภาคเรียนที่ผ่านมา เพราะภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นเรื่องที่ถูกพัฒนาขึ้นมาจากภาคเรียนที่ผ่านมา

การแสดงในสถานที่ถ่ายทำ

คือการทำงานการกำกับแสดงขั้นสุดท้ายหลังจากการซ้อมบทย การBLOCK SHOT แต่เนื่องจากการทำงานจริงไม่มีการซ้อมบทยให้นักแสดง ดังนั้นในการถ่ายทำจึงต้องให้นักแสดงซ้อมการแสดงในสถานที่ถ่ายทำก่อนการถ่ายทำจริง แต่การทำเช่นนี้ทำให้เสียเวลามากในวันที่ถ่ายทำภาพยนตร์

งานกำกับแสดงแบ่งหน้าที่ต่างๆ ออกได้ดังนี้

1.ผู้กำกับภาพยนตร์

ธนดิพงษ์ ถึงไชย ทำหน้าที่ผู้กำกับภาพยนตร์นอกจากเป็นผู้ที่คอยควบคุมดูแลการทำงานโดยรวมของทีมจนทั้งหมดแล้ว หน้าที่หลักๆ คือต้องควบคุมกำกับแสดงของนักแสดง เป็นผู้ตัดสินใจว่าการแสดงของนักแสดงในฉากนั้นๆ ใช้ได้หรือไม่

2. ผู้ช่วยผู้กำกับ

คณิตา รัตนภิรมณ์ เป็นผู้ช่วยเหลือผู้กำกับในกรณีที่ต้องควบคุมการแสดงของนักแสดงหลายคน หรือนักแสดงตัวประกอบจำนวนมาก เป็นผู้รับฟังข้อแก้ไข และเป็นผู้ให้ข้อเสนอแนะต่อผู้กำกับ

3. ผู้ควบคุมความต่อเนื่อง

ไพลิน ตีระณะชัยดิกุล มีหน้าที่ดูแลความถูกต้องของส่วนประกอบทุกส่วนที่ปรากฏอยู่ในฉากให้มีความต่อเนื่องทางการแสดง ทิศทางการเข้าออก และสิ่งต่างๆ โดยรวม และทำหน้าที่บันทึกข้อมูลทางการแสดงและการถ่ายทำในเอกสาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2 งานจัดฉาก (Setting)

งานจัดฉากแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบต่างๆ ออกได้ดังต่อไปนี้

1.ผู้กำกับศิลป์ (Art director)

หน้าที่ของ ช่างศิลป์ เป็นผู้ควบคุมรายละเอียดของฉากหรือสถานที่ถ่ายทำ ทั้งในด้านการจัดวางและตกแต่งสิ่งต่างๆ ที่ปรากฏอยู่ในฉาก ให้เกิดความสอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับเรื่องราวที่ภาพยนตร์แสดงเอาไว้

2.ผู้ดูแลอุปกรณ์ประกอบฉาก (Prop Master)

หน้าที่ของ ช่างศิลป์ มีหน้าที่จัดและเก็บอุปกรณ์ที่ประกอบอยู่ในฉากแต่ละฉาก ซึ่งทำหน้าที่จัดวางหรือตกแต่งอุปกรณ์ประกอบฉากเหล่านั้นลงบนฉากโดยคำนึงถึงความสวยงามและความเหมาะสม

3.ผู้ดูแลเครื่องแต่งกาย (Wardrobe)

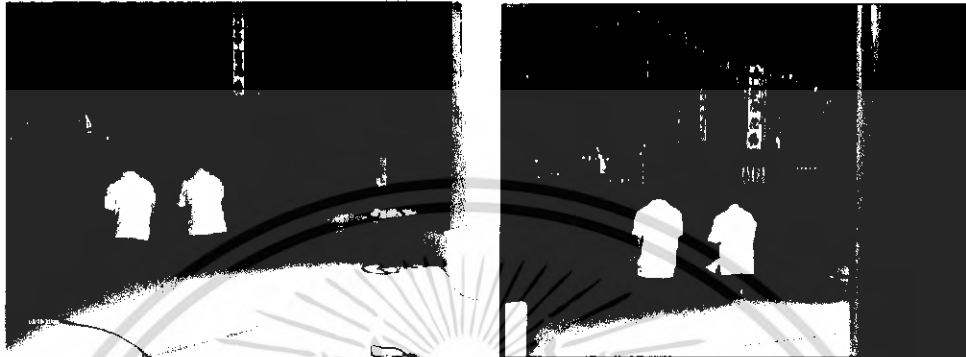
หน้าที่ของ ช่างศิลป์ มีหน้าที่จัดเตรียมเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายของนักแสดงแต่ละคนโดยคำนึงถึงความต่อเนื่องของเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายของนักแสดงในแต่ละฉากด้วย

สำหรับฉากในบ้านกึ่ง ก่อนหน้าการถ่ายทำ 1 อาทิตย์ต้องมีการ Set เพื่อการถ่ายทำเพราะสภาพในห้องจะเป็นห้องโล่งๆ ไม่มีเฟอร์นิเจอร์ เลย หน้าที่ของทีมงานคือการทำห้องว่างเปล่าให้เป็นภายในบ้านกึ่งที่มีกึ่งอยู่ตามลำพังที่ต่างจังหวัด ก่อนที่หนึ่ง หลานชายเพียงคนเดียวจะกลับมาอยู่ด้วย

ภาพที่ 5.2 – 5.3 ภาพภายในบ้านกึ่งหลังจาก Set เรียบร้อยแล้ว

ฉากศาลเจ้า ก็เป็นอีกฉากที่ต้องมีการ Set อุปกรณ์ประกอบฉากทั้งหมดไม่ว่าสำหรับไหว้
กระด้างเงินกระด้างทองสำหรับไหว้เจ้า แสง คิววันเพื่อสร้างบรรยากาศและอารมณ์ และโทนของ
สีภาพเพื่อสร้างความสวยงามและศักดิ์สิทธิ์ของฉาก

ภาพที่ 5.4 – 5.5 ภาพศาลเจ้าขณะ Set และหลัง Set

ฉากตลาดตอนเช้า ซึ่งต้องประกอบการถ่าย 2 แบบ คือทั้งถ่ายจากเหตุการณ์จริงและถ่าย
ด้วยการ Set ตลาดขึ้นมา ซึ่งอุปกรณ์ประกอบฉากคือผักต่างๆ สำหรับให้แม่ค้าขาย และตะกร้า แข่ง
เครื่องสานจากหวายและไม้ รวมทั้งนักแสดงประกอบจำนวนมากที่ต้องจัดหามาเข้าฉากเป็นผู้คน
ในตลาดที่ต้องซื้อข้าวของ นอกจากนี้ยังต้องมีรถที่สัญจรไปมาในหมู่บ้านเพื่อสร้างความคึกครื้น
ให้กับตลาด สำหรับแสงที่ต้องควบคุมคือแสงที่นุ่มเพราะเป็นฉากตลาดตอนเช้า

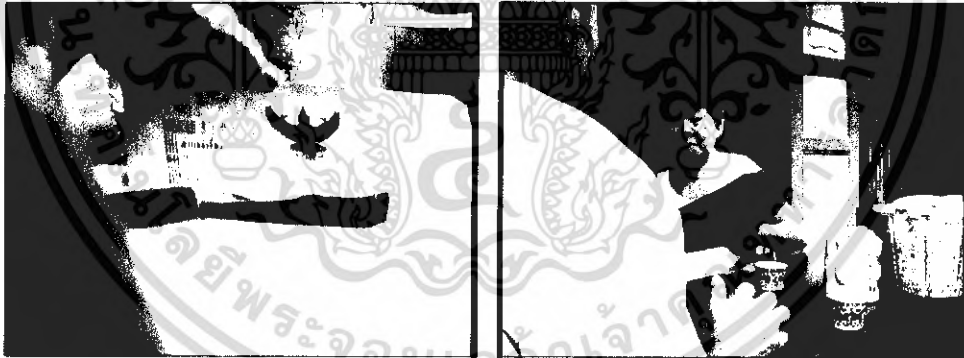
ภาพที่ 5.6 – 5.7 ภาพตลาดจากเหตุการณ์จริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.8 – 5.9 ภาพตลาดที่เกิดจากการ Set ทั้งหมด

ฉากบ้านยายในตลาดที่กิ่งข่อยมีเงิน เสื้อผ้าของทั้งสองคนต้องคุมโทนให้เป็นสีขาวเพื่อสร้างบรรยากาศและบ่งบอกลักษณะความตั้งใจที่คนต่างจังหวัดมีให้กัน บนโต๊ะประกอบไปด้วยกาน้ำชาและแก้วน้ำชา บ่งบอกลักษณะนิสัยของคนต่างจังหวัดที่มีน้ำใจรู้จักการต้อนรับขับสู้แขกผู้มาเยือน ถ้าเปลี่ยนจากกาน้ำชาไปเป็นน้ำเปล่าในแก้วใสจะเป็นอีกอารมณ์ซึ่งไม่สร้างความรู้สึกว่าเป็นผู้สูงอายุกับสถานที่ต่างจังหวัด คงนั้นถ้าพูดถึงผู้สูงอายุในต่างจังหวัด อุปกรณ์ประกอบฉากจึงควรเป็นกาน้ำชาแก้วที่วางอยู่บนโต๊ะ กับกระเป๋าลือसानจากหวาย เครื่องประดับของยายที่ควรมี คือสร้อยคอทองคำหรือกำไลทองคำเพื่อบ่งบอกถึงฐานะที่ดีกว่ากิ่ง

ภาพที่ 5.10 – 5.11 ภาพฉากบ้านยายในตลาดที่กิ่งข่อยมีเงิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.3 งานถ่ายทำภาพยนตร์ (Cinematograph)

งานถ่ายทำภาพยนตร์แบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบต่างๆ ออกได้ดังนี้

1.ผู้กำกับภาพยนตร์ (Director of Photography)

ธนดิพงษ์ ถึงไชย เป็นผู้ถ่ายทอดเรื่องราวจากบทภาพยนตร์ออกมาเป็นภาพ มีหน้าที่ในการถ่ายทำ การวางตำแหน่งมุมกล้อง การเคลื่อนกล้อง การตรวจสอบองค์ประกอบภาพ ขนาดภาพ การจัดแสง ถือได้ว่าเป็นผู้ควบคุมดูแลและกระจายงานต่างๆ ไปยังผู้ที่เกี่ยวข้อง

2.ผู้ถ่ายภาพ (Operative camera)

ธนดิพงษ์ ถึงไชย มีหน้าที่ถ่ายภาพ ควบคุมการทำงานของกล้องและการเคลื่อนกล้อง ตามตัวนักแสดงทั้งในแนวราบและแนวตั้ง ตรวจสอบขนาดภาพและองค์ประกอบของภาพตามคำสั่งของผู้กำกับและตัวที่ผู้กำกับภาพยนตร์และผู้ถ่ายภาพเป็นคนเดียวกันจึงทำให้การทำงานในด้านนี้มีความเร็วมากยิ่งขึ้น

3.ผู้ช่วยถ่ายภาพ (Assistant camera)

ไพลิน ตีระชัยดีกุล มีหน้าที่ให้ความช่วยเหลืออำนวยความสะดวกให้ผู้ถ่ายภาพ ในส่วนของการเคลื่อนย้ายตำแหน่งของกล้อง มอนิเตอร์ และอุปกรณ์อื่นๆ บางครั้งมีบทบาทในการช่วยควบคุมกล้องได้แก่ การชีพท์โฟกัส การปรับรูรับแสง

4.ผู้จัดแสง (Gaffer)

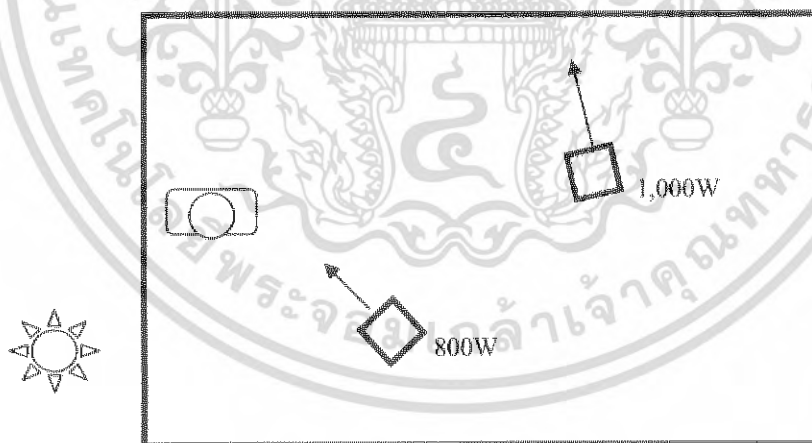
คณิตา รัตนภิรมณ์ คุมผลงานฝ่ายแสง ควบคุมและจัดตำแหน่งทิศทางไฟ ตัดสินใจเลือกใช้ขนาดกำลังไฟ และยังควบคุมอุปกรณ์อื่นๆ ได้แก่ แผ่นกั้นแสง ฝ้ากรองแสง เจลสีต่างๆ กระจกสะท้อนแสง ถูทราายถ่วงขาไฟ

การจัดแสง (Lighting)

ความสำคัญของการจัดแสง นอกจากจะทำให้เกิดแสงสว่างสำหรับการถ่ายทำภาพยนตร์แล้ว แสงยังทำให้เกิดอารมณ์ของภาพอีกด้วย ดังนั้นในการถ่ายทำภาพยนตร์แสงจึงจัดเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีความสำคัญมากในการสื่อความหมาย

ภาพที่ ๕.๑๖ ภาพของนักแสดงในคืน

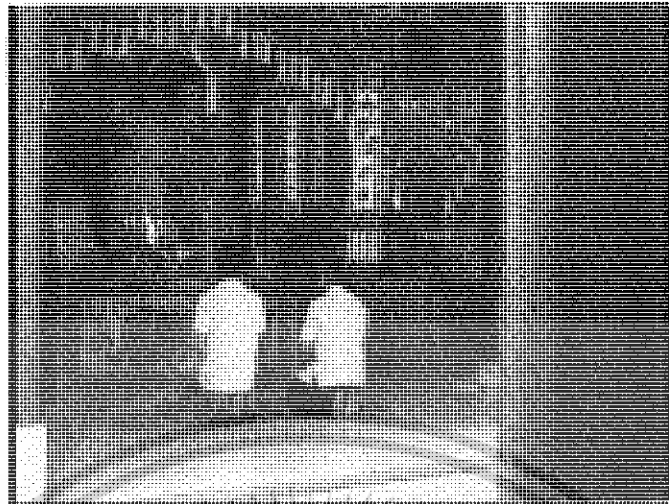

1.ภายใน / บ้านกึ่ง / กลางวัน

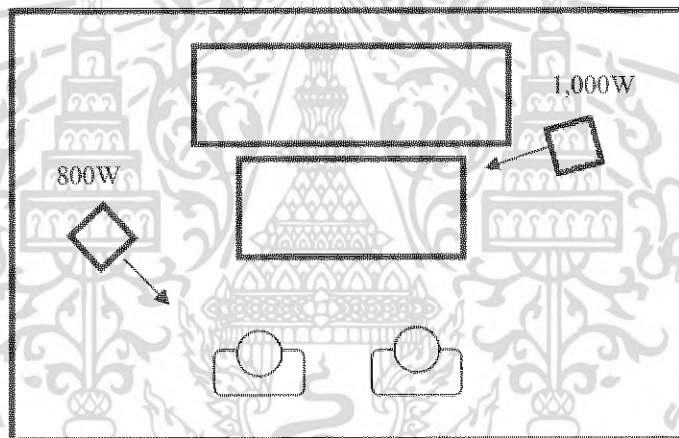
แสงหลัก : แสงพระอาทิตย์ที่ผ่านประตู

ลักษณะแสง : Soft light, Low Key

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.13 ภาพการจัดแสงภายในศาลเจ้า

1.ภายใน / ศาลเจ้า / กลางวัน

แสงหลัก : แสงพระอาทิตย์ที่ผ่านประตู

ลักษณะแสง : Soft light, High Key

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Continuity report

TITLE : แด่ความคิดถึง			DAY	NIGHT
DIRECTOR : ชนัดพิงษ์ ถังไชย			EXT.	INT.
DATE : 21 / 01 / 49			SHEET : 1	
SCENE	SHOT	DESCRIPTION	TAKE	REMARK
2.2	11	LS-หนึ่งเดินอย่างเร่งฝีเท้า	1	
			2	ok
			3	
	12	MS-รับสีหน้าหนึ่ง	1	หลุดเฟรม
			2	หลุดเฟรม
			3	ok
	14	CU-ถั่งเร่งฝีเท้าเดินให้เร็วขึ้น	1	
			2	
			3	ok
	15	MS-รับสีหน้าถั่ง	1	สายตาไม่ได้
			2	สายตาไม่ได้
			3	ok
	17	MS-หนึ่งหันกลับมาหาต้นเสียงนั้นด้วย อาการสะอึ้ง	1	
			2	ok
8	61	LS-หนึ่งเดินขึ้นรถเข็นพากันเดินออกมา ตามทางของโรงพยาบาล	1	ซ้ำไป
			2	ซ้ำไป
			3	ok
	62	LS-ภาพย้อนแสงเห็นทั้งสองคนออกไป จากโรงพยาบาล	1	
			2	ok
9	63	CU-หนึ่งยื่นจูดรูปโดยการต่อจากเทียน	1	มือหลุดเฟรม
	64	สีแดงที่อยู่วางเทียนในศาลเจ้า	2	
		LS-ถั่งนั่งไหว้เพื่ออธิษฐานบางอย่าง	1	ถั่งซ้ำ
		หนึ่งถั่งนั่งไหว้ข้างๆ ถั่ง	2	
	65	MS-รับสีหน้าหนึ่ง	1	เสียงเบา
			2	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Continuity report

TITLE : แด่ความคิดถึง			DAY	NIGHT
DIRECTOR : ธนดิพงษ์ ถังไชย			EXT.	INT.
DATE : 18 / 02 / 49			SHEET : 2	
SCENE	SHOT	DESCRIPTION	TAKE	REMARK
4.1	30	CU-มือกึ่งที่กำลังจุดไม้ขีด	1	หลุดเฟรม
			2	หลุดเฟรม
			3	หลุดเฟรม
			4	ok
	32	LS-กึ่งนั่งทำกับข้าวอยู่ในครัว	1	เข้าไป
			2	ok
2.1	6	LS-กึ่งนั่งทำกับข้าวอยู่ในครัว	1	นานไป
2.2	15	MS-รับสีหน้ากึ่ง	1	อารมณ์ยังไม่ได้
			2	ok
	14	CU-กึ่งเร่งฝีเท้าเดินให้เร็วขึ้น	1	เดินไม่ตรงจุดmark
			2	เข้าไป
			3	ok
4.2	38	LS-กึ่งหยิบเสื้อผ้านเพื่อซ่อมแซมผ้าที่ขาด	1	นานไป
			2	กึ่งพูดติด
			3	กึ่งมือไม้หนึ่ง
			4	ok
	39	CU-มือกึ่งที่กำลังสนเข็ม	1	หลุดเฟรม
			2	ok
	40	MS-รับหน้ากึ่งที่เรียกให้หนึ่งช่วยสนเข็ม	1	อารมณ์ไม่ได้
			2	อารมณ์ไม่ได้
			3	อารมณ์ไม่ได้
			4	ok
	41	MS-รับหน้าหนึ่งที่ไม่พอใจแล้วลุกไป	1	กึ่งขยับตัวมากไป
			2	ok

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Continuity report

TITLE : แต่ความคิดถึง			DAY	NIGHT
DIRECTOR : ธนดิพงษ์ ถังไชย			EXT.	INT.
DATE : 19/02/49			SHEET : 4	
SCENE	SHOT	DESCRIPTION	TAKE	REMARK
9	63	CU-หนึ่งขึ้นจุดรูปโดยการต่อจากเทียน	1	ok
	64	สีแดงที่อยู่รยางเทียนในศาลเจ้า		
		I.S-กึ่งนั่งไหว้เพื่ออธิษฐานบางอย่าง	1	แสงไม่ได้
		หนึ่งลงนั่งไหว้ข้างๆ กิ่ง	2	
			3	ok
	65	MS-รับสีหน้าหนึ่ง	1	
			2	ok
1	2	I.S-ตลาดตอนเช้ามีกิ่งเดินจูงจักรยาน	1	ตัวประกอบเดินช้า
		เดินเข้ามา และลงนั่งซื้อผัก	2	คนกระจุกตัว
			3	คนกระจุกตัว
			4	ok
	3	MS-รับหน้ากิ่งที่กำลังเลือกผัก	1	อารมณ์ดี
			2	หน้าหนึ่ง
	4	MS-รับหน้าแม่ค้าที่พูดคุยกัน	1	พูดคุยนานเกินไป
			2	พูดคุยนานเกินไป
			3	พูดคุยนานเกินไป
			4	
			5	ok
	5	E.LS-กิ่งเดินจูงจักรยานเดินกลับบ้าน	1	มีรถวิ่งผ่าน
			2	มีรถวิ่งผ่าน
			3	ok
2.2	13	I.S-หนึ่งกำลังเดินอยู่ รถค่อยๆจอด	1	รถวิ่งช้า
		ด้านหลังหนึ่ง	2	รถวิ่งไม่ตรง
			3	ok

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Continuity report

TITLE : แต่ความคิดถึง			DAY	NIGHT
DIRECTOR : ธนดิพงษ์ ถังไชย			EXT.	INT.
DATE : 02 / 03 / 49			SHEET : 6	
SCENE	SHOT	DESCRIPTION	TAKE	REMARK
2.2	20	MS-หนึ่งรีบวิ่งเข้าไปช่วยกั้ง หนึ่งต่อย ชายทวงหนี้คนนั้นล้มลง	1	กล้องถ่ายไม่ทัน
			2	กล้องถ่ายไม่ทัน
			3	หลุดเฟรม
			4	ok
	22	LS-ทั้งสามคนตะลุมบอลกัน	1	มุกกล้องไม่สวย
			2	นานไป
			3	ok
	23	MS-ชายทวงหนี้หนึ่งในนั้นชักปืน ออกมา	1	หลุดเฟรม
			2	หลุดเฟรม
			3	หลุดเฟรม
			4	ok
9		LS-ภาพมุกกว้างภายนอก	1	มุกกล้องไม่สวย
			2	มุกกล้องไม่สวย
			3	ok
10	68	LS-กั้งเดินถือผลไม้ไปฝากยายที่ตลาด	1	ok
	69	MS-ยายกับกั้งนั่งคุยกันอยู่กลางบ้าน	1	เสียงกวน
			2	เสียงกวน
			3	ok
	70	CU-ซองเงินที่ยายให้กั้ง	1	ok
	71	MS-รับสีหน้ากั้ง	1	เสียงกวน
			2	ok
	72	MS-รับสีหน้ายาย	1	เสียงกวน
			2	เสียงกวน
			3	ok

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Continuity report

TITLE : แด่ความคิดถึง			DAY	NIGHT
DIRECTOR : ธนดิพงษ์ ถังไชย			EXT.	INT.
DATE : 03 / 02 / 49			SHEET : 7	
SCENE	SHOT	DESCRIPTION	TAKE	REMARK
1	1	ELS-ตลาดตอนเช้า	1	มุมกล้องไม่สวย
			2	มุมกล้องไม่สวย
			3	ok
	4	MS-รับหน้าแม่ค้าที่พูดคุยกัน	1	
			2	
			3	
			4	ok
7	57	LS-กึ่งยังคงหลับอยู่ที่เตียงคนไข้อย่างสบาย รวกับไม่ได้เกิดเหตุการณ์อะไรขึ้น หนึ่งถึงขนมที่กึ่งชอบซื้อมาให้กินมาฝากกึ่ง	1	ลืมนเอาผ้าห่มออก
			2	ลืมนเอาผ้าห่มออก
			3	ลืมนเอาผ้าห่มออก
			4	ok
	58	CU-หนึ่งวางขนมไว้ที่โต๊ะหัวเตียงที่กึ่งนอนอยู่	1	
			2	ok
	59	MS-หนึ่งมองกึ่งพร้อมกับรอยยิ้มเจื่อนๆ ที่แฝงไปด้วยความสำนึกผิด ก่อนที่หนึ่งจะเดินจากไป	1	สายตาไม่ได้
			2	น้ำตาไม่ออก
			3	ok
13	83	LS-หนึ่งกับกึ่งขึ้นรถ	1	รถวิ่งเข้ามาช้าไป
			2	ok
	84	MS-รับสีหน้ากึ่ง	1	
			2	
			3	ok
	85	MS-รับสีหน้าหนึ่งก่อนจะเดินจากไป	1	เดินเร็วไป
			2	ok
11	73	LS-หนึ่งขึ้นมองออกไปนอกหน้าต่าง	1	จังหวะไม่ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Continuity report

TITLE : แด่ความคิดถึง			DAY	NIGHT
DIRECTOR : ธนดิพงษ์ อังไชย			EXT.	INT.
DATE : 14 / 02 / 49			SHEET : 10	
SCENE	SHOT	DESCRIPTION	TAKE	REMARK
13		LS-หนึ่งนั่งกินข้าวกับกั้ง	1	
			2	ok
		MS-รับสีหน้ากั้ง	1	นานไป
			2	มองกล้อง
			3	ยิ้มเห็นฟัน
			4	ok
		MS-รับหน้าหนึ่ง	1	หน้าหนึ่งไป
			2	ไม่ยอมกินข้าว
			3	ok
11		LS-หนึ่งเดินมาหน้าธนาคาร	1	รถมากไป
			2	ok
		MS-รับหน้าหนึ่งเดินมาโอนเงิน	1	รถวิ่งผ่าน
			2	รถวิ่งผ่าน
			3	รถย้ายตำแหน่ง
			4	ok
		MS-รับมือที่ล้วงกระเป๋า	1	หลุดเฟรม
			2	หลุดเฟรม
			3	ok
		LS-หนึ่งเดินมาโทรศัพท์	1	ok
		CU-มือกดโทรศัพท์	1	ok
		MS-หนึ่งคุยโทรศัพท์กับเอก	1	เสียงกวน
			2	เสียงกวน
			3	ok

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.4 การจัดการกองถ่าย (Production management)

สถานที่ถ่ายทำ เนื่องจากบ้านกิ่งเป็นส่วนของบ้านที่ไม่มีคนอยู่จริง เมื่อต้องใช้สถานที่จึงต้องมีการทำความสะอาดล่วงหน้ารวมทั้งอุปกรณ์ประกอบฉากต้องหยิบยืมจากบ้านใกล้เรือนเคียงที่มีสิ่งของเก่าๆ โบราณหลายชิ้นเพื่อตกแต่งสถานที่ เช่น นาฬิกาโบราณ โทรทัศน์ขาวดำ โต๊ะสำหรับตั้งโทรทัศน์ หีบไม้ ตะกร้าเงินโบราณ เสื้อสีแดงดำซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของเสื้อเมืองจันทร์ ซึ่งสามารถทำให้ประหยัดงบประมาณในการซื้อของประกอบฉากได้จำนวนมาก แต่ในบางส่วนที่จำเป็นต้องซื้อ เช่น โต๊ะ เพราะของที่มืออยู่เก่าจนเกินไปซึ่งไม่เหมาะที่จะนำมาประกอบฉาก ในส่วนของสถานที่ทางราชการเช่น โรงพยาบาลขลุ่ย และ โรงพยาบาลแหลมสิงห์ จำเป็นต้องยื่นเรื่องขออนุญาตล่วงหน้า แต่ด้วยสาเหตุที่งานล่าช้าจึงไม่มีเวลาพอที่จะเดินทางนำหนังสือไปยื่นด้วยตนเอง จึงต้องโทรศัพท์ติดต่อขอทางโรงพยาบาลเพื่อขอย้ายทำภาพยนตร์ก่อน ในส่วนของหนังสือขอความอนุเคราะห์ให้ใช้สถานที่ถ่ายทำภาพยนตร์ซึ่งจะออกจกทางภาควิชานิเทศศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จะนำตามมาให้ภายหลัง ทางโรงพยาบาลจึงอนุญาตให้ถ่ายทำภาพยนตร์ได้

อาหาร เนื่องจากทีมงานในการถ่ายทำมีจำนวนไม่มากพอจึง ต้องสั่งอาหารล่วงหน้าใส่กล่องในบางวัน แต่ในวันที่ถ่ายทำภายในสามารถถ่ายให้เสร็จก่อนแล้วจึงพักกองเพราะร้านอาหารอยู่ใกล้กับสถานที่ถ่ายทำจึงไม่เสียเวลามากนัก แต่สำหรับวันอื่นๆ ที่ต้องถ่ายทำภายนอกต้องทำเวลาให้ทันกับตารางที่วางไว้เพื่อจะได้มีเวลาพักได้ตรงตามตารางเพื่อเดินทางออกไปหาร้านอาหารได้ทัน

การเดินทางและการนัดหมาย ในส่วนของการเดินทาง ใช้วิธีการโทรศัพท์นัดล่วงหน้าก่อน 1 วัน เป็นอย่างน้อย และเช็คเวลาในวันเดินทางล่วงหน้าทุกครั้งสำหรับนักแสดงและทีมงานล่วงหน้าประมาณ 2 ชั่วโมง เพราะต้องเดินทางตั้งแต่ตี 5 ของเช้าวันนั้นๆ การเดินทางใช้รถตู้เป็นส่วนใหญ่เพราะสามารถนั่งได้หลายคนและสามารถบรรทุกอุปกรณ์กล้อง และอุปกรณ์ไฟสำหรับการถ่ายทำภาพยนตร์ได้จำนวนมาก ในส่วนของนักแสดงประกอบและรถที่ต้องเช่าฉากได้จัดหาจากบริเวณใกล้เคียงเพื่อที่จะได้ไม่เสียเวลาในการถ่ายทำมาก

5.5 การบันทึกเสียงภาพยนตร์ (Sound recorder)

เสียงเป็นส่วนสำคัญยิ่งในภาพยนตร์ที่บางครั้งได้ถูกมองข้ามไป สามารถแยกเป็นประเภทของเสียงได้ดังต่อไปนี้

1.เสียงบรรยากาศ (Ambience)

เสียงบรรยากาศถือเป็นเรื่องสำคัญมากสำหรับการถ่ายทำภาพยนตร์เสียง เพราะเหตุว่าถ้าปราศจากเสียงพื้นหลังที่ช่วยเชื่อมประสานระหว่าง Shot และเสียงอาจจะว่างลง สิ่งที่เขาหายไปนี้จะทำให้คนดูรู้สึกสะดุดทำให้ภาพยนตร์ขาดความต่อเนื่อง สำหรับภาพยนตร์เรื่องนี้ส่วนใหญ่จะอยู่ในที่ที่มีผู้คนพลุกพล่าน มีเสียงรบกวน ทำให้ควบคุมเสียงรบกวนได้ยาก แต่ด้วยเพื่อความต่อเนื่องจึงได้อัดเสียงบรรยากาศแยกต่างหาก โดยเฉพาะในฉากที่ไม่มีคารสนทนา เพื่อง่ายต่อการนำเสียงมารวมกับภาพ เมื่อนำทั้งภาพและเสียงมารวมกัน และคิดว่าเสียงบรรยากาศในตอนนั้นของเรื่องควรนำอะไรมาเพิ่มเติมอีกบ้าง หลังจากนั้นจึงทำการจดบันทึกแล้วออกไปอัดเสียงที่ต้องการเพิ่มเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ในภาพยนตร์

2.เสียงประกอบ (Sound effects)

หลักสำคัญของการใช้เสียงประกอบก็คือ การยึดเอาภาพเป็นหลักและเสียงประกอบนั้นเกิดขึ้นจากภาพ ในการเลือกใช้เสียงประกอบแต่ละครั้งจึงต้องคำนึงถึงหลักของความเป็นจริงเสมอ เสียงประกอบแต่ละเสียง จะแสดงความหมายในตัวของมันเอง เช่น เสียงปืน และรถสองแถวที่วิ่งเข้ามาในฉาก ซึ่งได้ทำการอัดเสียงแยกหลังจากการถ่ายทำเสร็จ ข้อดีคือ สามารถอัดเสียงซ้ำๆ กันได้หลายครั้ง เพื่อนำไปเลือกในขั้นของการตัดต่อ ส่วนเสียงปืนได้ใช้จากแผ่น CD Sound effect ที่มีอยู่ ซึ่งเสียงที่ได้จะมีความสมบูรณ์และมีความชัดเจนโดยที่ไม่ต้องไปอัดจากเสียงจริง

ภาพที่ 5.14 เมืองหลังการซ้อมก๊อกลงก่อนการถ่ายทำ

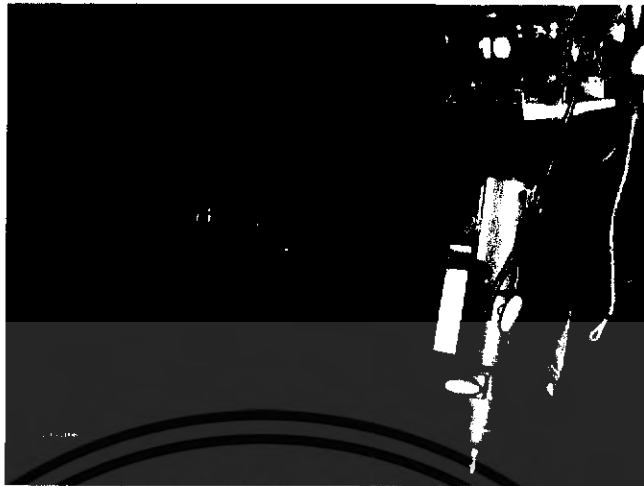

ภาพที่ 5.15 เมืองหลังการจัดวางตำแหน่งของไฟ

ภาพที่ 5.16 เมืองหลังการจัดไฟเพิ่มจากแสงธรรมชาติที่กึ่งจะเดินไปเกิดหน้าต่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.17 เบื้องหลังการจัดไฟและการซ้อมุมกล้องก่อนการถ่ายทำ

ภาพที่ 5.18 ภาพที่ได้จากมุมกล้องของภาพที่ 5.17

ภาพที่ 5.19 การใช้แสงธรรมชาติให้เป็นประโยชน์ การเพิ่มควีนเข้าไปทำให้สร้าง
อารมณ์และบรรยากาศของภาพได้ดูดีขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 6

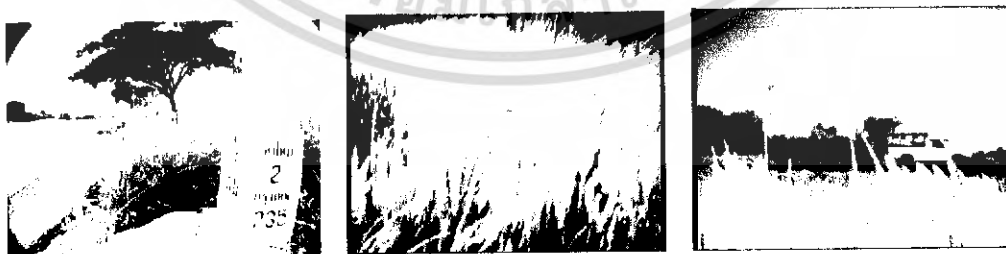
ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ (Post – production)

การตัดต่อลำดับภาพ

การตัดต่อเริ่มจากการพิจารณาภาพยนตร์เรื่องนั้นๆว่าเป็นภาพยนตร์แนวใด เล่าเรื่องแบบไหน เมื่อรู้แนวทางการเล่าเรื่องซึ่งในแต่ละฉากต้องทำความเข้าใจว่าต้องการจะสื่อความหมายแบบใด และให้ความรู้สึกอย่างไร นอกจากจะคำนึงถึงแนวทางการลำดับภาพแล้ว การใช้เทคนิคบางอย่างในการเชื่อม Shot ก็มีผลสำคัญในการสร้างอารมณ์เพิ่มมากขึ้นด้วย เช่น การใช้เทคนิค Slow มีผลทำให้ดึงอารมณ์คนดูไว้ได้นาน การใช้ Dissolve เพื่อให้ภาพรู้สึกนุ่มนวลขึ้นและเป็น การยืดเวลาในช่วงนั้นให้ดูยาวนานขึ้น

6.1 การตัดต่อลำดับภาพหยาบ (Rough cut)

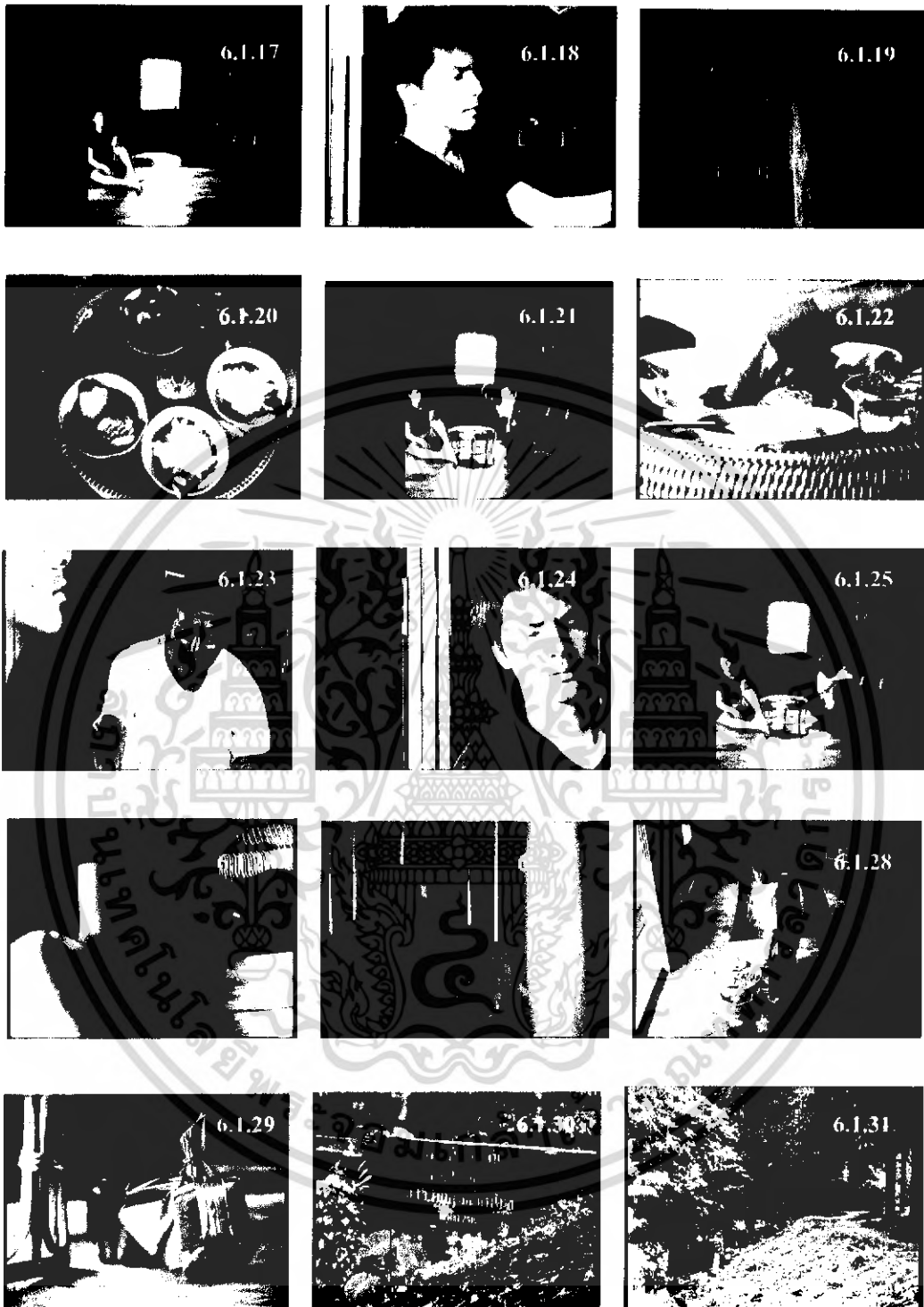
การตัดต่อลำดับภาพแบบหยาบเป็นการจัดวางเรียงภาพและเสียงไปตามลำดับบทภาพยนตร์ เพื่อดูเรื่องราวทั้งหมดโดยไม่เน้นเรื่องจังหวะ (Rhythm) และเวลา (Timing) อีกทั้งยังดูความเหมาะสมด้วยว่าส่วนใดควรเก็บไว้ ส่วนใดควรตัดออก เมื่อเห็นว่าส่วนใดไม่สมบูรณ์หรือขาดหายไป ซึ่งมีผลต่อเรื่องราวก็ควรทำการจดบันทึกไว้ เพื่อทำการถ่ายซ่อมหรือถ่ายทำเพิ่มเติม

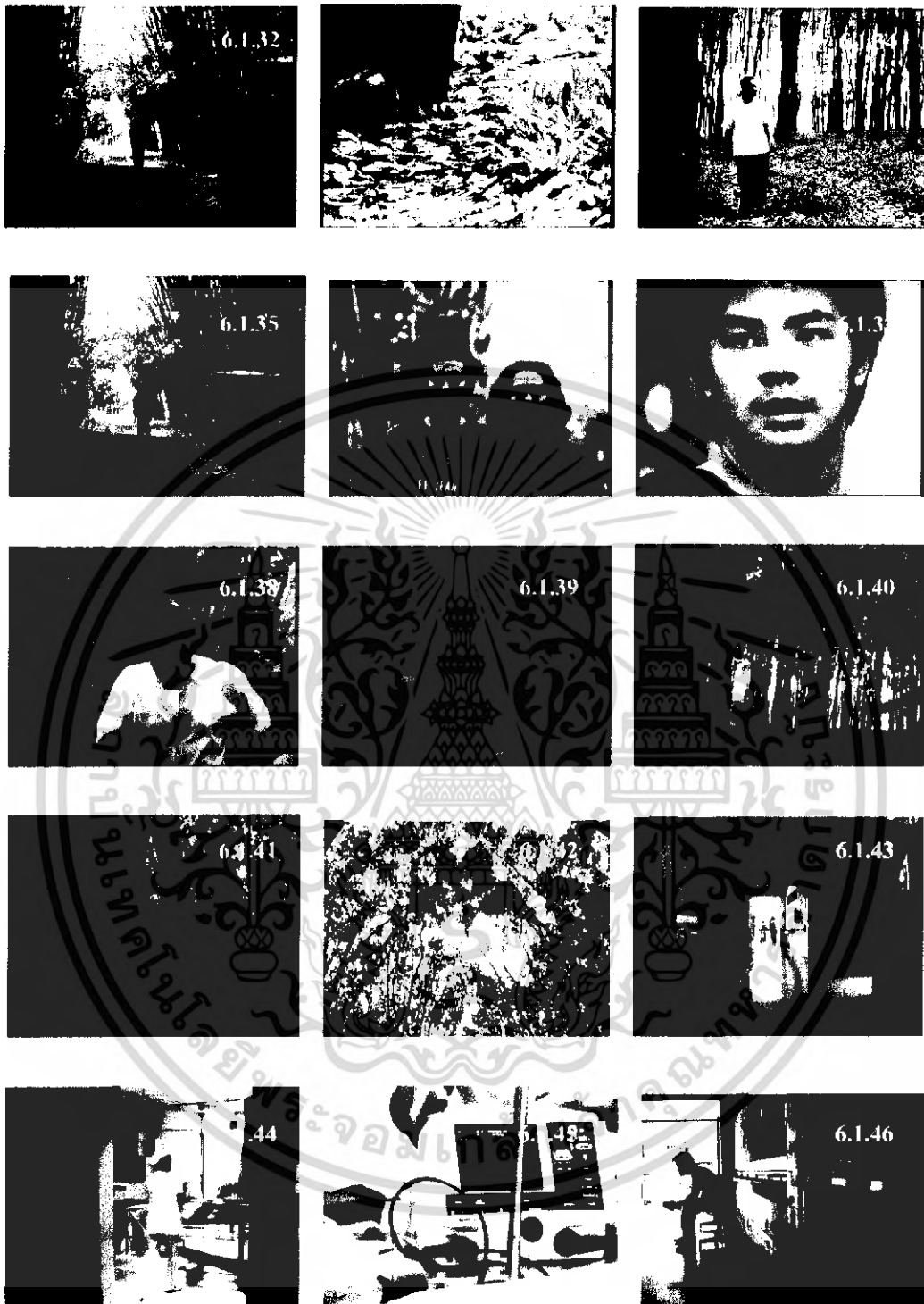
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

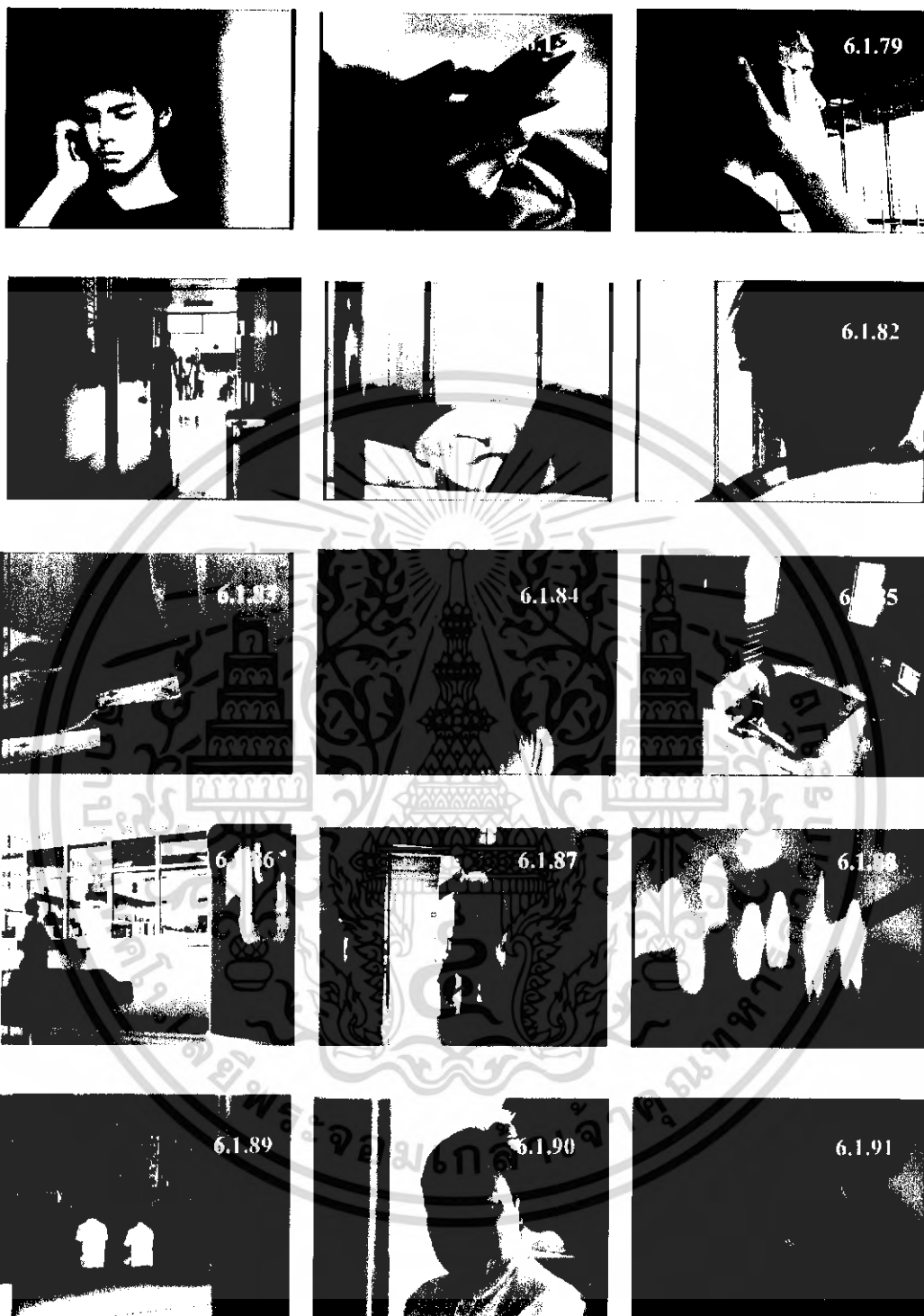
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 6.1.1 – 6.1.121 ตัวอย่างการตัดต่อลำดับภาพหยาบ (Rough cut)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.2 การตัดต่อลำดับภาพละเอียด (Fine cut)

การตัดต่อในขั้นสุดท้ายนั้นเป็นการตัดต่อลำดับเรื่องราวโดยละเอียด โดยให้ความสำคัญกับทุกสิ่งทุกอย่างในภาพยนตร์ รวมถึงการเพิ่มเติมหรือถอดเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์และลงตัวมากที่สุด ขั้นตอนนี้ผู้กำกับมีความสำคัญในการควบคุมและชี้แจง เนื่องจากผู้กำกับเป็นผู้เห็นเรื่องราวในภาพยนตร์มากกว่าใคร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 6.2.1 – 6.2.174 ตัวอย่างการตัดต่อลำดับภาพละเอียด (Fine cut)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.3 การตัดต่อลำดับเสียง (Sound post – production)

เสียงที่ใช้ในภาพยนตร์ ประกอบไปด้วยเสียงต่างๆ มากมาย เช่น เสียงประกอบ เสียงดนตรี เสียงคำร้อง เสียงบรรยาย และเสียงสนทนา เสียงทั้งหมดเหล่านี้ควรรี้อย่างมีประสิทธิภาพ ขณะเดียวกันการใช้เสียงให้มีความคล่องจงและสัมพันธ์กันถือเป็นศิลปะอย่างหนึ่งที่แสดง ให้เห็นถึงความมีชีวิตชวนฟัง มีความผสมกลมกลืน ซึ่งจะช่วยสร้างเสริมจินตนาการให้กับผู้ชมชมได้อีกด้วย เสียงประกอบช่วยให้ภาพยนตร์ดูสมจริงและเป็นธรรมชาติมากยิ่งขึ้น แต่เสียงที่นำมาประกอบภาพยนตร์นั้นต้องสอดคล้องกับภาพที่น่าเสนอด้วย การสร้างเสียงให้ดูสมจริงไม่จำเป็นต้องบันทึกในขณะที่ถ่ายทำภาพยนตร์ อาจใช้สิ่งของอื่นเลียนเสียงให้นำมาเชื่อมต่อได้

นอกจากจะใช้เสียงประกอบในการช่วยให้ภาพดูสมจริงแล้ว เสียงประกอบยังช่วยบอกถึงสถานที่โดยไม่จำเป็นต้องเห็นบรรยากาศทั้งหมด เช่น ได้ยินเสียงจอบแฉ เสียงเรียกร่องให้ซื้อสินค้า เสียงทะเลาะกันของแม่ค้าก็รู้ได้ทันทีว่าเป็นตลาด และถ้าในขณะที่เดียวกันที่มีเสียงของแม่ค้ายังมีเสียงของนกร้องก็ยังคงแสดงถึงเวลาเช้าได้อีกด้วย

บางครั้งเสียงประกอบยังช่วยทำหน้าที่เชื่อมฉากต่างๆ เข้าด้วยกันอีกด้วย ทำให้จินตนาการของผู้ชมต่อเนื่องกันไปโดยไม่ขาดตอน

เราสามารถแบ่งเสียงประกอบที่ใช้ในภาพยนตร์ออกได้ 3 ลักษณะ คือ

1.เสียงประกอบที่อยู่ในฉาก (location sound) เป็นเสียงประกอบที่แหล่งเสียงปรากฏอยู่ในภาพด้วย เป็นเสียงที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ ถ้าเห็นชายคนหนึ่งเดินเข้ามาและได้ยินเสียงฝีเท้าของเขา จากภาพยนตร์เสียงที่เป็นเสียงประกอบอยู่ในฉาก เช่น เสียงของถ่านที่ติดไฟ เสียงของนาฬิกาตุ๊กตุ้ม เสียงวางจานชาม เป็นต้น

2.เสียงประกอบที่อยู่นอกฉาก (background sound หรือ ambience sound) เป็นเสียงประกอบที่แหล่งเสียงไม่ปรากฏอยู่ในฉากมักเป็นเสียงบรรยากาศโดยรอบของฉากเหตุการณ์ แม้จะไม่เห็นแหล่งเสียงในภาพก็สามารถทราบได้ว่าแหล่งเสียงคืออะไร เช่น เสียงนกร้องตอนเช้า

3.เสียงประกอบที่สร้างขึ้น (artificial sound) เป็นเสียงที่สร้างขึ้นภายหลังจากการถ่ายทำ เกิดจากเครื่องมือทางอิเล็กทรอนิกส์หรือการแปลงเสียงธรรมชาติให้ผิดไปจากเดิม เช่น การบันทึกเสียงด้วยการเปลี่ยนอัตราความเร็วให้เร็วขึ้นหรือช้าลงหรือเดินถอยหลัง นิยมใช้เสียงชนิดนี้ในภาพยนตร์แนวจินตนาการ แนววิทยาศาสตร์กันมาก รวมทั้งภาพยนตร์ที่มีฉากเหนือจริงเกินธรรมชาติ เช่น ฉากแสดงความวิกลจริตหรือฉากเกี่ยวกับฝันร้าย

เสียงประกอบ

เสียงประกอบที่ใช้ในภาพยนตร์คือ เสียงทั่วๆ ไป เป็นตัวแทนของสิ่งที่เกิดขึ้นจากภาพ ซึ่งจะต้องสัมพันธ์กับเวลาและการกระทำของสิ่งนั้นๆ โดยเฉพาะ ขณะเดียวกันก็จะแสดงความหมายในตัวของมันเองด้วย เสียงฟ้าแลบ เสียงฟ้าร้อง เสียงน้ำ เสียงฝนต่างๆ เหล่านี้เป็นต้น

หลักสำคัญของการใช้เสียงประกอบ คือ การยึดภาพเป็นหลัก และเสียงประกอบนั้นต้องเกิดขึ้นจากภาพ การเลือกใช้เสียงประกอบแต่ละครั้งจึงต้องคำนึงถึงหลักของความจริงเสมอ เสียงประกอบที่เหมาะสมที่สุดคือเสียงที่บันทึกจากเหตุการณ์จริง เนื่องจากหูของมนุษย์ทำงานคล้ายกับตา คือ พยายามเลือกเน้นเฉพาะแต่สิ่งที่หน้าสนใจ เราเลือกมองสิ่งหนึ่ง ในขณะที่มองหลายสิ่งในภาพข้ามไป ฉะนั้นหูของเราที่เช่นกันมักจะเลือกฟังแต่สิ่งที่หน้าสนใจโดยไม่รับฟังเสียงอื่นที่อาจปนอยู่ในภาพนั้นๆ

จากเหตุผลนี้เอง เมื่อนำเสียงประกอบมาใช้กับภาพยนตร์ เช่น ในฉากตลาดซึ่งมีเสียงของผู้คนที่พูดคุยกันแต่เมื่อถ่ายทำภาพยนตร์ เสียงที่เกิดขึ้นนั้นอาจจะมากเกินไปจนดูสับสนวุ่นวาย ฉะนั้นอาจจะต้องเลือกบันทึกเสียงเอาแต่ที่ต้องการเพื่อเลือกเอาแต่เสียงที่ต้องการ และสนใจให้อยู่ในเรื่อง

การสร้างบรรยากาศจากเสียงประกอบ

เสียงประกอบที่ใช้ในภาพยนตร์ ไม่ควรผูกอยู่กับความเป็นจริงอย่างตรงไปตรงมาเสมอ ผู้สร้างภาพยนตร์สามารถใช้เสียงได้อย่างสร้างสรรค์ บ่อยครั้งที่ผู้ชมภาพยนตร์ต้องการฟังเสียงที่มีลักษณะเป็นการเน้น ซึ่งจะทำให้เกิดความรู้สึกจริงจังกับสิ่งที่เห็นเหล่านั้นได้มากกว่า เช่น ภาพท้องนาเขียวสงบในยามเช้าเห็นดวงอาทิตย์ทอดแสงลอดชายไม้ออกมา แม้จะเป็นภาพสวยงามก็จริง หากผู้สร้างภาพยนตร์ยึดหลักความเป็นจริง จะไม่มีเสียงอะไรออกมาเลยนอกจากเสียงลมพัดเบาๆ ซึ่งแท้จริงแล้วเราสามารถสร้างสรรค์เสียงอื่นๆ ได้อีก เช่น เสียงจ๊กจั่น และนก

การเปรียบเทียบเสียงประกอบกับการใช้เสียงอื่นๆ จะเห็นว่าเสียงมีหน้าที่แตกต่างกันมาก เช่น การใช้เสียงดนตรี แต่ละครั้งจะเพิ่มและเปลี่ยนแปลงความรู้สึกของผู้ชม ในทางตรงกันข้ามเสียงประกอบกับเป็นเสียงที่ช่วยเสริม ทำให้น่าฟังน่าสนใจยิ่งขึ้น หรือเพิ่มเติมเข้าไปยังส่วนที่ขาดอยู่ ขณะเดียวกันช่วยเสริมภาพให้ดูดีมีลักษณะหมาย

เสียงสนทนา

เมื่อกล่าวถึงการบันทึกเสียงคำสนทนาในงานถ่ายทำภาพยนตร์และโทรทัศน์นั้นเป็นเรื่องที่น่าหนักใจสำหรับผู้บันทึกเสียง ไม่ว่าจะทำงานในโรงถ่ายภาพยนตร์ ภายนอกสถานที่ หรือภายในห้องบันทึกเทปโทรทัศน์ก็ตาม แต่เงาของไมโครโฟนจะปรากฏในภาพไม่ได้บางครั้งไมโครโฟนอาจจะซ่อนอยู่หลังวัตถุหรืออุปกรณ์ตกแต่งอื่นๆ ภายในฉากในตำแหน่งที่อยู่ใกล้กับนักแสดง เพราะโดยหลักการแล้วจะต้องไม่เห็นไมโครโฟนในภาพ

วิธีการที่นิยมปฏิบัติกันส่วนใหญ่ คือ การติดตั้งไมโครโฟนบนก้านบูมซึ่งผู้ถือสามารถเคลื่อนย้ายได้สะดวก และไม่ทำให้เกิดเสียง ก้านบูมมีลักษณะคล้ายคันเบ็ดและมีน้ำหนักเบาสามารถยืดหรือหดเพื่อใช้ติดตามการเคลื่อนไหวของนักแสดงได้ แต่ในการถ่ายทำจริงของภาพยนตร์เรื่องนี้ไม่มีอุปกรณ์บูมและก้านบูม ดังนั้นจึงต้องใช้ไมโครโฟนที่ต่อออกจากภายนอกกล้อง XL 1 ปัญหาที่เกิดขึ้นจึงเกิดในฉากที่มีการสนทนาดันระหว่างตัวละครที่อยู่ห่างจากกล้องมากๆ เพราะเสียงจะเบาว่าปกติมาก

เสียงพูดหรือเสียงสนทนานั้น ควรจัดแยกเส้นเสียงออกไว้เป็นส่วนขณะถ่ายทำผู้บันทึกเสียงจะบันทึกเสียงสนทนาในสภาพที่แตกต่างกันไป ระหว่างshoต่อshoเมื่อเปรียบเทียบกับเสียงสนทนาดับเสียงอื่น เช่น เสียงคำบรรยาย จะพบว่าเสียงคำบรรยายจะฟังชัดเจนกว่า ในทางตรงกันข้าม ถ้านำเสียงคำบรรยายและเสียงสนทนามาตัดต่อไว้ในเส้นเดียวกัน การปรับเปลี่ยนซัดเซยขานความถี่เสียง และระดับเสียงจะต้องทำสลับกันไปมาตามความจำเป็นของงาน การวางเส้นเสียงในลักษณะนี้ ผู้รวมเส้นเสียงจะพบความลำบากจนไม่มีเวลาพอที่จะแก้ไขคุณภาพเสียงให้ดีขึ้น ดังนั้นจึงควรแยกเส้นเสียงที่มีลักษณะพิเศษออกไว้เป็นหมวดหมู่ และถือเป็นกฎเกณฑ์สำคัญในการจัดวางเส้นเสียงอย่างชาญฉลาดอีกด้วย

เสียงดนตรี

เสียงดนตรีเป็นส่วนสำคัญในภาพยนตร์แทบทุกเรื่อง ไม่ว่าจะ เป็นภาพยนตร์บันเทิง ภาพยนตร์โฆษณา หรือภาพยนตร์สารคดี ล้วนต้องอาศัยดนตรีเข้ามาเป็นองค์ประกอบในการเดินเรื่องโดยอย่างยิ่งในการสร้างบรรยากาศ ผู้สร้างภาพยนตร์นิยมใช้ดนตรีมาดึงอารมณ์ของผู้ชมให้สอดคล้องตามไปกับเรื่องราวในภาพยนตร์การใช้ดนตรีประกอบภาพยนตร์ไม่ใช่เรื่องง่ายเพราะต้องใช้ความละเอียดอ่อน ความเข้าใจในเรื่องราว และอารมณ์ของภาพตลอดจนบุคลิกลักษณะของตัวละครต่างๆ รวมทั้งความเข้าใจในศิลปะของภาพยนตร์อีกด้วย ต้องรู้จักเลือกที่จะใส่ดนตรีเข้าไป

ในช่วงใดบ้าง แต่ละช่วงควรใส่ดนตรีแนวไหน ผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบในเรื่องดนตรีประกอบ นอกจากจะต้องมความรูความสามารถทางดนตรีแล้ว ยังต้องมีความเขาใจเนสละปะภาพยนตรอกด้วย

นอกจากจะใช้เสียงดนตรีในการกระตุ้นอารมณ์ของผู้ชมให้เกิดความรู้สึกเคลิบเคลิ้มสนุกร่าเริง โสภคร้า โกรธและตื่นเต้น เสียงดนตรียังสามารถบอกสถานที่ของฉากเหตุการณ์นั้นได้ เช่น เสียงแคนบอกถึงภาคอีสาน รวมทั้งสามารถบอกเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้น เช่น จากเหตุการณ์ในสงคราม เสียงดนตรีบ่งบอกถึงความเคลื่อนไหวของกองทัพทหาร การเผชิญหน้ากับข้าศึกและเหตุการณ์ที่จะต้องเผชิญหน้าต่อไป ประโยชน์ของเสียงเสียงดนตรีมีดังนี้

1. เพื่อช่วยเสริมสร้างบรรยากาศให้แก่ภาพยนตร์ การใช้เครื่องดนตรีเข้ามาประกอบภาพเพื่อช่วยสร้างบรรยากาศและอารมณ์ให้เป็นไปตามทิศทางที่ต้องการ ในขณะที่เดียวกันเสียงดนตรียังแต่งเติมสีสันให้กับภาพได้ เช่น ฉากการทำสวนดนตรีที่ใช้จะมีอารมณ์ที่สนุกสนานเพื่อบอกถึงอารมณ์ที่ตัวละครกำลังแสดงอยู่เพื่อดูแล้วไม่รู้สีกว่าตัวละครกำลังเบื่อกับการทำสวน

2. เพื่อช่วยสร้างมิติใหม่ เป็นการสร้างความรู้สึกใหม่ที่ดูเหนือความเป็นจริง เสียงดนตรีจะช่วยให้ภาพดูไม่เป็นความจริงมากนัก ภาพยนตร์เหล่านี้ เช่น ภาพยนตร์เพลง ภาพยนตร์เพื่อฝัน (fantasy) ภาพยนตร์เทพนิยาย (fairy tale) ภาพยนตร์สืบสวนสอบสวนและภาพยนตร์เกี่ยวกับการผจญภัยต่างๆ

3. เพื่อช่วยเชื่อมฉากและตอนของภาพยนตร์ เสียงดนตรีจะทำหน้าที่คล้ายสะพานเชื่อมต่อเหตุการณ์หรือเรื่องราวให้เข้ากัน โดยอารมณ์ทางภาพไม่ขาดตอน ในขณะที่เดียวกันจะสร้างความกลมกลืนและความสัมพันธ์ระหว่างฉากกับตอนขึ้นได้ เช่น ฉากสุดท้ายของการทำสวนในเรื่องดนตรีจะเชื่อมต่อระหว่าง 2 สถานที่ คือสวนทุเรียนกับขอนไม้ที่อยู่ริมน้ำตอนที่ตัวละครกำลังปรับความเข้าใจกัน ดนตรีสามารถทำให้ผู้ชมรู้สึกว่าเป็นสถานที่เดียวกัน แต่ในความเป็นจริงเป็นการถ่ายทำคนละสถานที่กัน

4. เพื่อใช้แทนเสียงประกอบ ในเหตุการณ์หรือฉากซึ่งไม่มีเสียงประกอบ เช่น การถ่ายภาพยนตร์เงียบที่ไม่ได้บันทึกเสียงไว้ จึงต้องนำเสียงดนตรีมาใช้แทน ถึงแม้ว่าเสียงดนตรีจะสามารถใช้แทนกันได้ก็ตาม แต่จะให้ผลทางภาพและอารมณ์ที่แตกต่างกัน การใช้เสียงประกอบกับภาพจะให้ความรู้สึกที่เหมือนจริง ส่วนเสียงดนตรีจะทำให้ภาพมีลักษณะคล้ายกับสิ่งเทียมกับความรู้สึกที่ผิดธรรมชาติไป

5. เพื่อใช้ประกอบหัวเรื่องภาพยนตร์ เสียงดนตรีถูกนำมาใช้บ่อยครั้งสำหรับหัวเรื่องของภาพยนตร์ หรือประกอบไตเติ้ลเรื่อง และใช้เป็นเพลงนำเรื่องให้กับภาพยนตร์เรื่องนั้น จนบางครั้งกลายเป็นสัญลักษณ์ของภาพยนตร์ เช่น เจมส์ บอนด์

หลักสำคัญในการใช้ดนตรีสำหรับภาพยนตร์ก็คือ ภาพจะต้องมีความเด่นและมีความสำคัญมากกว่าเสียง ในทางปฏิบัติควรใช้ภาพเป็นหลักโดยให้เสียงดนตรีสนับสนุนภาพอีกหนึ่ง ควรใช้เสียงในลักษณะคลอไปกับภาพ หรือประสานให้เข้ากับภาพตลอดเวลา เสียงดนตรีที่เด่นและไพเราะมากจะไม่เหมาะกับภาพยนตร์ เสียงดนตรีควรตามภาพ ในระยะหลังที่เทปและดนตรีเฟื่องฟูได้เริ่มมีการผลิตภาพยนตร์และวิดีโอเพลงสั้นๆที่เรียกว่ามิวสิกวิดีโอ โดยใช้เสียงเพลงเป็นหลัก แล้วสร้างขึ้นมาประกอบ ซึ่งพบว่างานชิ้นใดที่สร้างภาพให้มีความสำคัญ มีความหมาย โดยนำเพลงเข้ามาประกอบแล้วจะเป็นผลงานมิวสิกวิดีโอที่น่าสนใจ และมีความสมบูรณ์มากกว่า

เสียงดนตรีที่ใช้ในภาพยนตร์โดยทั่วไป สามารถแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

1. เสียงประกอบที่อยู่ในฉาก (location sound)
2. เสียงประกอบที่อยู่นอกฉาก (background sound หรือ ambient sound)

เสียงประกอบที่อยู่ในฉาก

เป็นเสียงดนตรีที่ปรากฏแหล่งที่มาของเสียงในภาพด้วย เช่น เสียงดนตรีจากวิทยุที่วางบนโต๊ะ เสียงดนตรีจากวงดนตรีในไนต์คลับ เสียงดนตรีจากเครื่องเล่นเปียโนที่ตัวแสดงกำลังเล่นอยู่ เสียงดนตรีชนิดนี้สามารถบอกให้ทราบถึงสเนียมและความปรารถนาของผู้แสดง หากว่าในฉากเหตุการณ์นั้นผู้แสดงได้รับบทในการแสดงดนตรีหรือเลือกเล่นดนตรี แต่สำหรับการถ่ายทำภาพยนตร์เรื่องนี้ไม่มีการใช้เสียงดนตรีที่อยู่ในฉากเพราะ ส่วนใหญ่จะเป็นฉากที่ต้องการให้ดูสงบเงียบอย่างต่างจังหวัด

เสียงประกอบที่อยู่นอกฉาก

เป็นเสียงดนตรีที่ไม่เกี่ยวข้องกับภาพโดยตรง แต่จะทำหน้าที่ช่วยเสริมอารมณ์ให้แก่ภาพ เป็นเสียงดนตรีที่ไม่ปรากฏแหล่งที่มาของเสียงในภาพ นอกจากนี้ยังช่วยเน้นจุดสำคัญต่างๆ ของฉากเหตุการณ์ได้ด้วย เช่น บอกว่านี่คือเหตุการณ์ที่เกี่ยวกับความรักที่หลานมีให้กับกั้งและสำนัก ผิดต่อการกระทำ

บทที่ 7

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

บทสรุปการทำงาน

จากการทำงานที่ผ่านมาถือได้ว่าแต่ละขั้นตอนล้วนเป็นแบบฝึกหัดที่สำคัญของการเป็นผู้กำกับว่าจะสามารถนำความรู้ความสามารถทั้งหมดที่มีอยู่นั้นมาใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างไรในการทำโครงการนี้ อีกทั้งยังมีความมุ่งมั่นพยายามในด้านของแรงกายในการทำงาน และด้านสมองในการตัดสินใจคิดแก้ปัญหาต่าง ๆ ในสถานะของนักศึกษาที่เป็นผู้กำกับถือได้ว่าเป็นประสบการณ์ขั้นต้นที่สำคัญยิ่งในการเรียนรู้กระบวนการทำงานภาพยนตร์ อีกทั้งยังทำให้รู้จักการทำงานอย่างเป็นขั้นเป็นตอนอย่างมีระบบ ในส่วนของความผิดพลาดของการทำงานนั้นย่อมเกิดขึ้นได้อยู่ตลอดเวลา ไม่ว่าจะเป็นในส่วนขั้นตอนของการทำงานใดๆ แต่นั่นคือการฝึกฝนและเป็นแบบฝึกหัดที่ดีในการเพิ่มความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ที่ดีในการทำงาน

การแก้ปัญหา ถือได้ว่าเป็นการเรียนรู้ที่สำคัญที่จะได้รับเป็นประสบการณ์จากความผิดพลาดที่เกิดขึ้น ทำให้เรียนรู้และเข้าใจถึงสาเหตุของปัญหาที่เกิดขึ้น เพื่อการตัดสินใจแก้ปัญหาที่ดีขึ้นในครั้งต่อไป ถึงแม้ปัญหานั้นเราจะไม่สามารถที่จะหลีกเลี่ยงได้แต่เราสามารถที่จะตัดสินใจและนำความผิดพลาดที่ผ่านมาเป็นการเรียนรู้เพื่อการตัดสินใจและแก้ปัญหาที่ดีขึ้น ซึ่งถือได้ว่าเป็นประสบการณ์อันล้ำค่าที่ได้รับจากการทำงานอย่างเป็นกระบวนการเป็นขั้นตอนที่ผ่านมาทุกขั้นทุกตอน การทำงานในฐานะผู้กำกับภาพยนตร์ได้เกิดปัญหาต่างๆ ขึ้นหลายด้าน ซึ่งพอจะแยกออกได้ดังต่อไปนี้

1. ปัญหาก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์

บทภาพยนตร์

การเริ่มเขียนบทภาพยนตร์ เริ่มจากการรวบรวมข้อมูลเพื่อเป็นการค้นหาชีวิตตัวละคร เพื่อสร้างให้เกิดบุคลิกลักษณะของบุคคลขึ้นมา สิ่งที่ยากที่สุดสำหรับการสร้างตัวละครให้เป็นบทภาพยนตร์คือหิบบอกเรื่องใกล้ตัวขึ้นมาทำเพราะเป็นเรื่องที่เราสามารถตอบคำถามต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับตัวละครได้ สามารถทำความเข้าใจกับตัวละครได้ แต่เมื่อเราหิบบเหตุการณ์ที่มีห่างไกลจากตัวเองปัญหาที่ตามมา คือ ความเข้าใจกับการกระทำที่จะต้องเกิดขึ้นนั้นก็ยิ่งทำความเข้าใจยากยิ่งขึ้น เช่น การทำความเข้าใจในเรื่องเกี่ยวกับมาเฟียพนันบอล เนื่องจากผู้กำกับหิบบอกปัญหาสังคมเรื่องการพนันบอลเข้ามาเกี่ยวข้อง แต่ไม่มีความใกล้ชิดกับมาเฟีย หรือไม่มีการรู้จักและเข้าใจกับวงการทวงหนี้มาเฟียจึงทำให้ไม่รู้วิธีการทวงหนี้ว่าเจ้าหน้าที่ทวงหนี้กันอย่างไร ซึ่งถือได้ว่าเป็นปัญหาหนึ่ง ซึ่งส่งผลกระทบต่อความสมจริงของบทต่อมาด้วย ดังนั้นแหล่งข้อมูลที่เป็นแหล่งข้อมูลหลักจึงเป็นภาพยนตร์เรื่องที่เกี่ยวข้องกับวงการมาเฟีย เช่น เรื่องซุ่มมือปืน แต่ก็ก็เป็นเพียงการหิบบเอารูปแบบภายนอกที่เราเห็นจากภาพยนตร์เรื่องนั้นๆ ไม่มีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งซึ่งตอบเท่าที่ควร

สถานที่ถ่ายทำ

ปัญหาในส่วนของสถานที่ถ่ายทำหลักๆ คือไกลจากกรุงเทพ ทำให้การติดต่อประสานงานเรื่องของการขอใช้สถานที่ต้องวางแผนระยะยาวไว้หลายวัน เพราะต้องใช้เวลาในการเดินทาง 4 ชั่วโมง และต้องใช้สถานที่หลายสถานที่บางครั้งสถานที่ที่ต้องถ่ายตามบทคือที่เดียวกันเช่นในตลาดแต่สถานที่จริงอยู่คนละสถานที่ซึ่งไกลกัน สถานที่จริงของตลาดคือ ตลาดหนองบัว ต.หนองบัว อ.เมือง จ.จันทบุรี และต้องใช้ประกอบกับตลาดริมน้ำ ต.จันทน์มิตร อ.เมือง จ.จันทบุรี นอกจากนี้ในบางส่วนที่ถ่ายเพิ่มคือจากที่หนึ่งโอนเงินไปใช้หนี้ที่ธนาคาร สถานที่ถ่ายทำคือตลาดอ.ท่าใหม่ จ.จันทบุรี เพราะต้องควบคุมความต่อเนื่องกันของแต่ละฉาก สาเหตุที่ต้องใช้สถานที่ที่ต้องไกลกันเนื่องจากทั้งสองแห่งมีสภาพแวดล้อมที่ใกล้เคียงกันเพื่อความต่อเนื่องของการถ่ายทำ ด้วยสาเหตุนี้จึงทำให้เสียเวลาในการเดินทางค่อนข้างมาก

สำหรับการถ่ายทำในสถานที่ราชการ ปัญหาหลักคือ การติดต่อประสานงานเพื่อขอใช้สถานที่ถ่ายทำ ควรติดต่อด้วยตนเองมากกว่าการติดต่อผ่านทางโทรศัพท์จากประสบการณ์ในการทำงานในครั้งนี้การที่ติดต่อด้วยตนเองมักจะได้รับความร่วมมือด้วยดีว่าการติดต่อผ่านทางโทรศัพท์ สำหรับการติดต่อสถานที่ราชการสิ่งสำคัญอีกอย่าง คือ การแต่งกายจะต้องสุภาพ

2. ปัญหาในขั้นตอนการถ่ายทำ

เงินและทรัพยากร

ในส่วนนี้จะเกี่ยวข้องกับนักแสดง เนื่องจากต้องจัดจ้างนักแสดงจากบริษัทจัดหานักแสดง และต้องจ่ายค่าตัวเมื่อทำการถ่ายเสร็จในแต่ละวัน แต่เมื่อมีคิวในการถ่ายทำที่เพิ่มขึ้น ทำให้ต้องเสียค่าใช้จ่ายในส่วนนี้เพิ่มขึ้นทั้งยังต้องทำการนัดหมายทีมงาน และนักแสดงที่ต้องมาเข้าฉากในคิวที่ต้องมีการถ่ายทำเพิ่มเติมอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ในเรื่องของฉากและอุปกรณ์ประกอบฉากเนื่องจากอุปกรณ์ประกอบฉากมีจำนวนน้อยเกินไปและหลายอย่างจำเป็นต้อง Set เพิ่มขึ้นฉากตลาดสดที่ต้องหาผักมาให้แม่ค้าขาย เหล่านี้ก็จำเป็นต้องเสียค่าใช้จ่ายอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้เช่นกันเพราะผักที่ใช้ประกอบฉากไม่สามารถที่จะหยิบยืมได้เพราะผักอาจเกิดการชำรุดเสียหายได้ ดังนั้นจึงต้องซื้อเพื่อประกอบฉากแต่ผักที่นำมาประกอบฉากก็สามารถช่วยลดค่านักแสดงประกอบฉากได้เช่นกันเพราะใช้ผักที่นำมาประกอบฉากเป็นค่าตอบแทนแก่นักแสดงที่ต้องมาเดินประกอบฉากแทนที่จะต้องจ่ายเป็นเงินสด

3. ปัญหาในขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์

เสียง

ปัญหาของเสียงส่วนใหญ่เกิดจากเสียงรบกวน ได้แก่ เสียงคน เสียงการทำงานของเครื่องจักร เสียงรถ ซึ่งเกิดขึ้นระหว่างถ่ายทำ ซึ่งเป็นเสียงที่ไม่ต้องการเพราะทำให้เสียงของการสนทนาลดความสำคัญลงไปซึ่งบางครั้งส่งผลไปยังความต่อเนื่องของฉากของการแสดงซึ่งมีเสียงเป็นตัวปัญหา ทำให้หลายครั้งถ้าไม่สามารถควบคุมในเรื่องเสียงรบกวนได้จริงๆ ก็จำเป็นต้องเสียเวลาเพื่อรอให้เสียงรบกวนเหล่านั้นหมดไปก่อนจึงเริ่มการถ่ายทำภาพยนตร์ต่อไป

ข้อเสนอแนะ

การทำงานให้บรรลุเป้าหมายควรวางแผนการทำงานให้ถึงเป้าหมาย To do list ว่าต้องทำอะไรบ้าง มีการตั้งเป้าในการทำงาน เช่น กำหนดวันหรือสัปดาห์นี้ต้องมีการถ่ายทำภาพยนตร์ ต้องถ่ายอย่างไร เมื่อไหร่ ต้องใช้งบประมาณเท่าไรไม่ควรเกินเท่าไร อุปกรณ์ต้องใช้อะไรบ้างใน

การถ่ายทำ ต้องเช่าหรือไม่ ถ้าเช่าต้องคืนกี่โมง สำหรับการถ่ายงานนักศึกษาด้วยงบประมาณที่มีน้อยและกำลังคนก็น้อยด้วยเช่นกัน ดังนั้นจึงควรจับกลุ่มกันกับเพื่อนๆ ในชั้นปีหรือรุ่นน้อง เพื่อเป็นทีมงานในการทำงานเพื่อลดความล่าช้าในการทำงาน และเป็นการเพิ่มศักยภาพในการทำงานที่มีคุณภาพขึ้น เพราะเป็นการเป็นไปไม่ได้ที่คนเดียวจะสามารถทำหน้าที่ทุกอย่างได้ดีทุกตำแหน่งหน้าที่ ดังนั้นจึงควรจับกลุ่มกับเพื่อนที่มีความชำนาญในด้านต่างๆ เข้ามาช่วยงาน แต่ไม่ควรจับกลุ่มกันมากเกินไป เพราะจะมีปัญหาในการวาง call sheets เพราะคิวจะชนกัน ควรจับกลุ่มกันกับเพื่อนในห้องที่มีความชำนาญในด้านที่เราต้องการความช่วยเหลือ และสำหรับหน้าที่ที่ต้องการแต่ไม่จำเป็นต้องมีความชำนาญ เช่นการยกของ การดูแลนักแสดง

ทุกครั้งที่มีการทำ List ต้องมีการ Check List เพื่อตรวจสอบการทำงานเพื่อป้องกันความผิดพลาด เช่น การเช่าอุปกรณ์กล้อง อุปกรณ์ไฟ ต้องจดบันทึกว่ามีอะไรบ้างจำนวนเท่าไร ต้องมีการเช็คว่ามีอะไรบ้างและครบหรือไม่ และเมื่อใช้เสร็จของครบตามจำนวนตอนแรกหรือไม่ ในแต่ละหน้าที่ควรทำ List สิ่งที่ต้องทำ เช่น หน้าที่ของฉากกล้อง หน้าที่ของช่างไฟ หน้าที่ของคู่กำกับ ซึ่งควรมี List ในสิ่งที่จะต้องทำ และไม่ควรสลับหน้าที่กันเพราะจะทำให้เกิดการสับสนและลืมได้

ในทุกครั้งที่เสร็จจากการถ่ายทำภาพยนตร์ควรมีการสรุปงาน Meeting ถึงผลสำเร็จและผลของความผิดพลาดว่าเกิดจากอะไรควรแก้ไขอย่างไร ไม่ควรละเลยเพราะจะเป็นปัญหาที่ไม่มีมีการได้รับการแก้ไข ควรวางแผนกันหาทางกันแก้ปัญหาเพราะในการถ่ายทำภาพยนตร์ครั้งต่อไปจะได้ไม่เกิดปัญหาเดิมๆ อีก

ประวัติผู้เขียน

- ชื่อ** นายธนดิพงษ์ ถังไชย
- เกิดวันที่** 10 พฤษภาคม พ.ศ.2526 ที่จังหวัดจันทบุรี
- ประวัติการศึกษา**
ระดับประถมศึกษา 2538	โรงเรียนบ้านแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี
ระดับมัธยมศึกษา 2544	โรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัดจันทบุรี
ระดับปริญญาตรี 2548	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
ภาควิชานิเทศศิลป์ สาขาภาพยนตร์และวิดีโอ
- ประวัติการทำงาน**
- บริษัทฟิล์มเชิร์ฟ จำกัด ในตำแหน่ง Continuity supervisor
- ประวัติผลงาน**
- ภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิต ความยาว 4 นาที จากวิชาการถ่ายทำภาพยนตร์2 เรื่อง “ข้าวกล้อง” ในตำแหน่ง เขียนบท
 - ภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวสยองขวัญ ความยาวไม่เกิน 15 นาที จากวิชาการกำกับภาพยนตร์1 เรื่อง “สัมผัสสวา” ในตำแหน่ง ผู้กำกับ
 - ภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวโรแมนติค ความยาวไม่เกิน 15 นาที จากวิชาการกำกับภาพยนตร์2 เรื่อง “ขอเพียงรัก” ในตำแหน่ง ผู้กำกับ
 - ภาพยนตร์แอนิเมชัน ความยาว 4 นาที จากวิชาภาพยนตร์ ANIMATION เรื่อง “A – Z” ในตำแหน่งแอนิเมเตอร์ตัวอักษร G
 - ภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิต ความยาวไม่เกิน 15 นาที จากวิชาการตัดต่อภาพยนตร์และวิดีโอ เรื่อง “ก่อนจะจบวัน” ในตำแหน่ง ผู้กำกับภาพ / ตัดต่อ
 - ภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิต ความยาวไม่เกิน 15 นาที จากวิชาโครงการพิเศษ เรื่อง “หนึ่งวันแรกของวันที่เหลือ” ในตำแหน่งผู้กำกับ / ผู้กำกับภาพ / ตัดต่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิต ความยาวไม่เกิน 15 นาที
จากวิชาศิลปนิพนธ์ เรื่อง “แค่ความคิดถึง”
ในตำแหน่งผู้กำกับ / ผู้กำกับภาพ / ตัดต่อ
- รางวัลชนะเลิศ ประเภทภาพยนตร์สารคดี เทียวไทย หัวใจสีเขียว จัดโดย
การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ปีพ.ศ.2546 กลุ่ม ART ON FILM CLUB
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เรื่อง “ความประทับใจใกล้กรุงเทพ”
- รางวัลชมเชย ประเภทนักศึกษา THAILAND ANIMATION AND
MULTIMEDIA 2003 (TAM)
ในตำแหน่ง ถ่ายภาพ
- รางวัล Best Content , รางวัล Popular Vote ประเภทบุคคลทั่วไป
THAILAND ANIMATION AND MULTIMEDIA 2003 (TAM)
ในตำแหน่ง ตัดต่อ
- รางวัลยูนิเซฟ, รางวัลชนะเลิศ ประเภทบุคคลทั่วไป
THAILAND ANIMATION AND MULTIMEDIA 2004 (TAM)
ในตำแหน่ง ตัดต่อ
- รางวัลชนะเลิศ YOUNG THAI ARTIST AWARD 2005 สาขาภาพยนตร์
เรื่อง “หนึ่งวันแรกของวันที่เหลือ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

ประภัสสร เลิศอนันต์, การกำกับภาพยนตร์, กรุงเทพมหานคร; สถาบัน เทคโนโลยีพระจอม
เกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, พ.ศ.2544

พระประสิทธิ์ พัฒนานุรักษ์, การผลิตภาพยนตร์ชั้นสูง, กรุงเทพมหานคร; มหาวิทยาลัย
สุโขทัยธรรมาราช, พ.ศ.2542

รักษานต์ วิวัฒน์สินอุดม, นักสร้าง สร้างหนัง หนังสือ, กรุงเทพมหานคร; จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, พ.ศ.2545

Jo-Ellan Dimitrius, Mark Mazzarella, คู่มืออ่านคน, วรรณคดี แปลและเรียบเรียง,
กรุงเทพมหานคร; สำนักพิมพ์ผู้จัดการ, พ.ศ.2548

Tom Lazarus, เคล็ดลับการเขียนบทภาพยนตร์, บวรศักดิ์ จำปาวัลย์ แปล,
กรุงเทพมหานคร; สำนักพิมพ์ Goodbooks, พ.ศ.2547

ภาพยนตร์เรื่อง, สัม-แบงค์มือใหม่หัดขาย กำกับโดย อ็อกไซค์ แปล, พ.ศ.2545

ภาพยนตร์เรื่อง, **Big fish** กำกับโดย Tim Burtuns, พ.ศ.2547

ภาพยนตร์เรื่อง, **The way home** กำกับโดย Lee Jeong-Hyeng, พ.ศ.2546

www.dusitpoll.dusit.ac.th, ปัญหาวัยรุ่น

www.thaimental.com, วัยรุ่นปัญหาหรืออนาคตของสังคม, 20 พฤษภาคม 2546

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้